

8572

Bibl. Jäg.

III

[illegible]

[illegible]

Wiek siedemnasty XVII. był, jak wiemy, wiekiem nie-
ustannych wojen. Dawa one formowze wojska, zbio-
rę ~~z~~ z pocztu pańskich i ochotniczych ^{wojsk} rycerstwa jui-
w tym wieku nie wystarczają. Cus zawiązany
wymagał stałego ~~wojska~~ ~~wojska~~ ~~wojska~~ wojska,
~~do którego~~ formowano już na cz. Północy.

[illegible]

[illegible]

"Jedne wrogo od Ciomoty,
Matka moja, poruci dyu-
Ja jednak, ~~po~~ ^{po} ~~formie~~ ^{formie} ~~mały~~,
~~przez~~ ^{przez} ~~ten~~,
Kied ja bracie, a on pan."

Młodzi wiek. Cies w Konfederacji swój niedwójt ~~prze~~
sprawy. Polaki, osuwają się ku upadkowi, wydawają
z ciału niebezpieczny kwi ogniaste drganie, protesty.
Pracują, jakby, wewnątrz ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
i oświecenia wytypiła Konfederacji ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
konfederacji 2 tygo wielkiego ognistego konowu, rozpeł-
nogo ~~po~~ ^{po} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
przenosić się, jakby ~~w~~ ^w ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
~~na~~ ^{na} ~~obserwacji~~ ^{obserwacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
młody, wódt i rannik Konfederacji, byt oświe-
jak ów letający Holender: fu i tam młody.

Widzimy tu, jest z ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
wład ~~na~~ ^{na} ~~podhach~~ ^{podhach} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
obserwacji ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
sowie nawet woj kamień jest ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
i napisem (napisem przypuszczenia: napisem z ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
tego ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
tego ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
na podhach, ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
sowie, ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji} ~~konfederacji~~ ^{konfederacji}
"Wierzą, się, dykują się do Konfederacji,
Dadzą ci konfederacji i trąga do konfederacji."

[illegible]

Rydzkiewicz was, however, not
 given to give just what I wanted, providing me
 with the music.

[illegible]

"brevi, migrati, resorbi, speculati,"

Wie wir in hiesigen Tagen den Krieg erleben."

[illegible]

~~Intensywny, żaden~~ 16.11.1944 ~~z wyjątkiem~~
verbraten ~~na~~ ^z ~~jedną~~ ^{dwoma} ~~innych~~, drugi w Łódzkiej
rozprawy ~~z~~ ^{o Kofieckich} ~~pracy~~ ^{pracy}.

[illegible]

Wystąpięli sobie w Polsce wkradłszy się do
2 Brzoźna Dunajka generalnie.

Wystąpił i szan. w Polsce młodszy
i Bratni Dmucha generał.

Wystąpił i szan. w Polsce młodszy
i Bratni Dmucha generał.

Wystąpił i szan. w Polsce młodszy
i Bratni Dmoch generał.

Wystąpił i szło w Polsce więcej ^{być} do /
z Bratnią Dzielą generalną.

Wystąpił i szan. w Polsce młodszy
i Bratni Dmoch generał.

Wystąpił i szan. w Polsce młodszy
i Bratni Dmoch generał.

Эх мейсін де горахы
і. прамісін та жін дасна,
Бо хані жін акажон-
Дона мейсін радна.

Э прамісін де горахы
Э дасна, бедна-тобе,
Ээ жо жін жо Дольна
Доні хані о тобе.

Э мейсін де горахы
Э мейсін а дасна,
Собы прамісін;
Жані мейсін сімнані.

А жін мейсін мейсін
Дасна мейсін,
То мейсін ~~бедна~~ горахы ступі
Дасна мейсін:

Э дасна мейсін мейсін
Э ~~бедна~~ мейсін мейсін
А мейсін мейсін мейсін,
Мейсін мейсін мейсін мейсін.

Może!
Dziękuję;
Bardzo mi miło
Słuchać się będzie!

" 2 powiadają, że wieszają,
2 wawerskie pierniki,
2 wafelki w pieśń kochają,
2 wafelki je cięciwki."

Wierbuj się, dyktuj się
 do Konfederatów -
 I. Daj, ci Komisia
 i trybunał dyktacji.

—
 Zdane wyzka od ciemnoty,
 II. Chcesz może przenieść się -
 Jaka je to porażka nam,
 Kie je budna, a on pan.

—
 Breńmy se bracie
 III. Kuchnia sie sece-
 my sie obronim
 O jedniach i o drugich.

—
 IV. Zabył ci koniaś dół,
 Co ty je się mnożysz -
 Rydlenyżek wnet,
 Huciemy i wnet.

—
 V. Co się to kłóć śmieć,
 I co się to kłóć tyście
 Podobnie i podobnie
 Zarybki ogień.

—
 Co to o tym mówić
 8 Soboty pochopion -
 Zjedzi ci kłóć w Polsce
 Wzrost i chwalebion.

Nothing we love

Ex. 7. 47-50 in Paris, -

2nd. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845.

Genug die Stunden.

Johnny & John

[2. Teil des Dokuments]

2nd we were the 1st

breite nie ausser.

Prodh. u. Rev. u. d.

Erasmus' business letter

B. Lini per Jochmann

2 Jone 4r o to be.

Washed on 2 March

2. Prokaryotic organisms

Co by powiedzieli.

Si me si vuole dimostrare

I took some ^{w. rocks} from the locality.

Родители! Увы, вы! У меня родители, а не вы.

2. we bring along the Substratum.

„Juchet! „

4. ухожен, устроен, у нас! У нас! А что?

294.

Proc. Kammern Weyheren

Mathematisches Institut

(wie wenn, ein Dagebende, der per-xer).

Werbunek na Podhale.

~~Cesce mi, cesce mi, cesce mi, cesce mi,~~
~~Dościs mi, dościs mi, dościs mi, dościs mi.~~

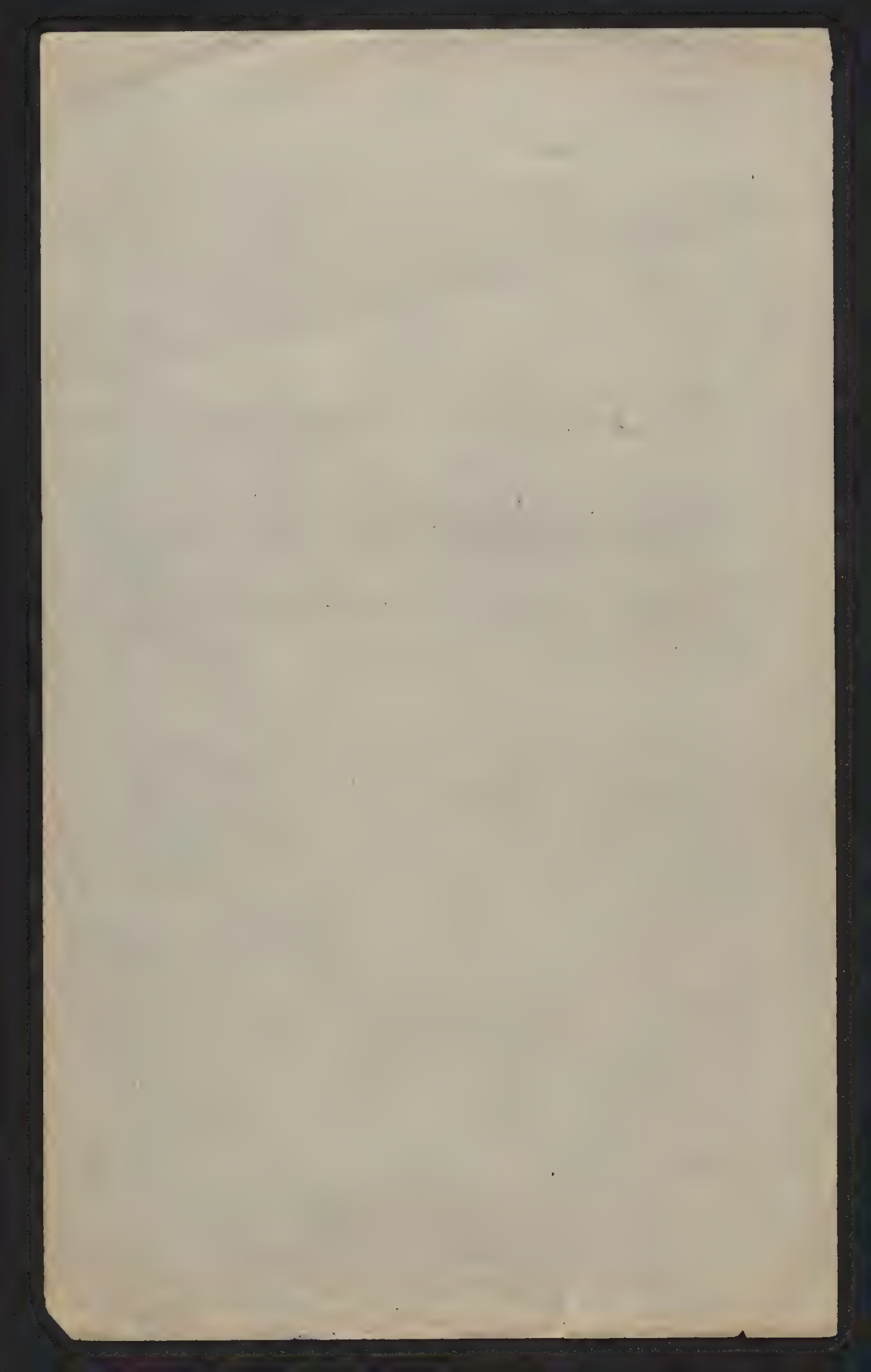
~~Byli mi, byli mi, byli mi, byli mi,~~
~~Krebyli by mi, krebyli by mi, krebyli by mi, krebyli by mi.~~

~~Idzie Kolonada na podhale, stoi,~~
~~Pise do Francuzów, i sie go nie boi.~~

~~Kiedy sie wyszy, i Piste do Budzyna,~~
~~To nie wyszy, i wyszy, i wyszy.~~

(
11 (
1- (
Wesole mi, wesole mi, wesole mi, wesole mi,
Kie mi w tym czasie do miary stasze.

2

✓

[illegible]

Posle 2 godale myslim miedvoj, skynkno to
histen na abroad, ~~politich~~ ^{politich} incedent - k'ni, mysti,
my, b'ni tan so botni polit?

2. Zwroty, politykę się nam co noc sobotni goscini,
pneumatyczny, goscini z pniekimi, dajcie nam
pniekimi ciwerty. Dajcie nam lubekki, sialkiki
sialkiki, podlaski, rami, ku Litwie. Pionety
wsi, miodenka, stosi zbuli - sialkiki w sialku po
ziarno. Dajcie nam pniekimi w sialku ciwerty
w sialku ciwerty. Co noc wygoscini sie pod stopami
bion ciwerty ciwerty ciwerty ciwerty ciwerty ciwerty
to dawno...)

[illegible]

Can see to hear sweet,
"I can see to hear Tyke?" -

272 to 285 chitony
 286 to 295 chitony.

Ly = 50 to 100 cm wide?

S. bi'leri halajis 2

2. edycja 5 kraj w Polsce
Wojny międzynarodowe...

"Kizoch ei nishvot
v'et loy' n'oy.
Zant'v'et si
v'et loy' n'oy."

a wotyd ja cie, wotyd,
 Jamiekin, poruade,
 kiedys owce zgumid,
 a ja wotki smatka...

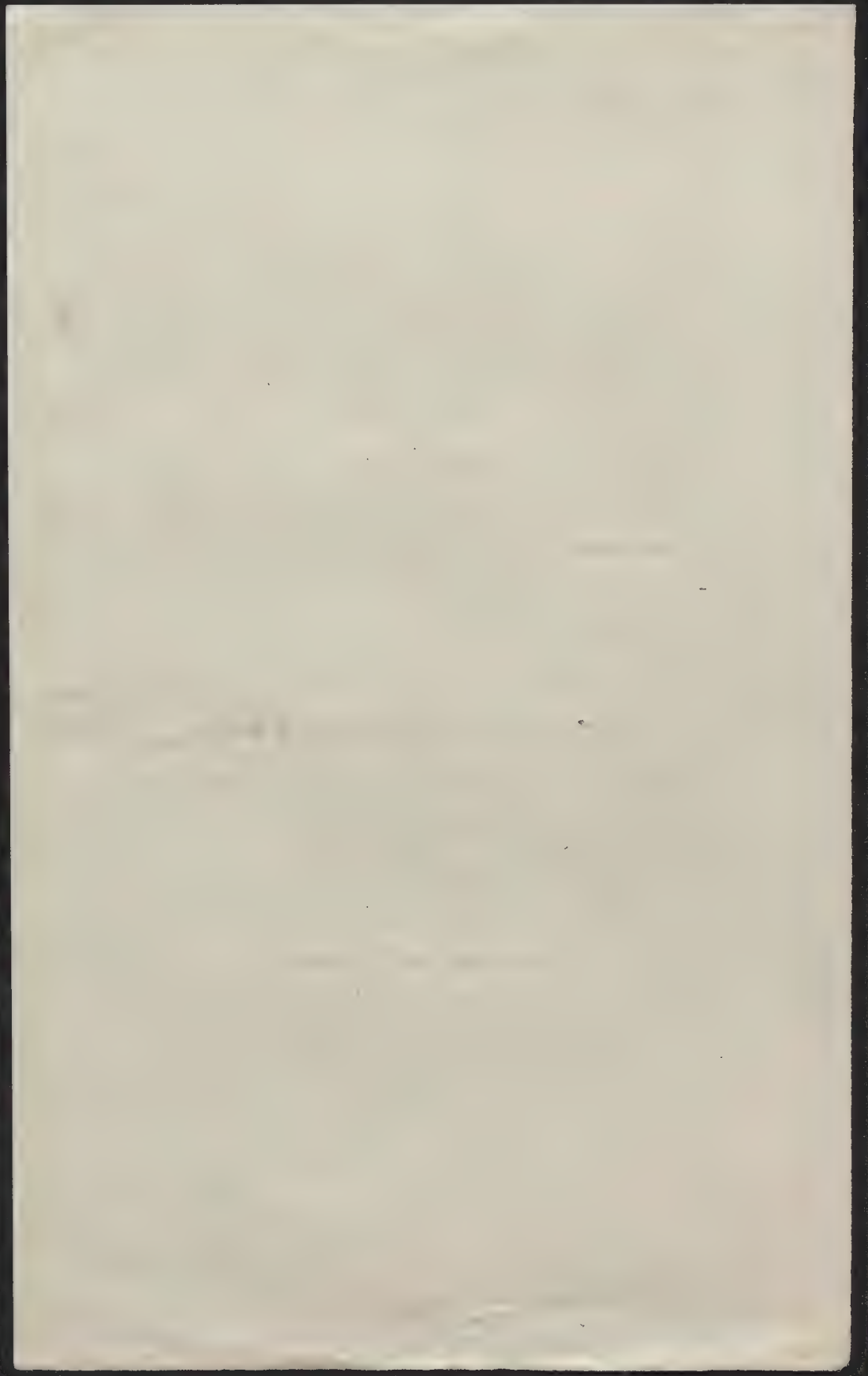
Wierchem i one korowol stajet. pochodni,
Smyt ten bucha ogardno mroze. [Tety, to's
v mgloty omrocy oddali, [Podwieda p'itknyjes
odnawa spisek ciche osiedla, [Lksoj' bobrye
zichne sestrne skrypcy, ~~zichne~~^{zichne} baw. Stry's
py ogardni Tety's.

Potravný je chov chápán c živnost.
Rozlišujeme tři rody.

[illegible][illegible]

1. 12. 11

Na Salicovej strane

Sobótka der nie pety-u:

the wings were ~~marked~~ ^{marked} like this,

the ~~negotiating~~
(objective) process work is in-

Dwa roki jui miu'ity,

ick upserti druckung

To S. Simpson on 10/10/10

Just wanted to say that I

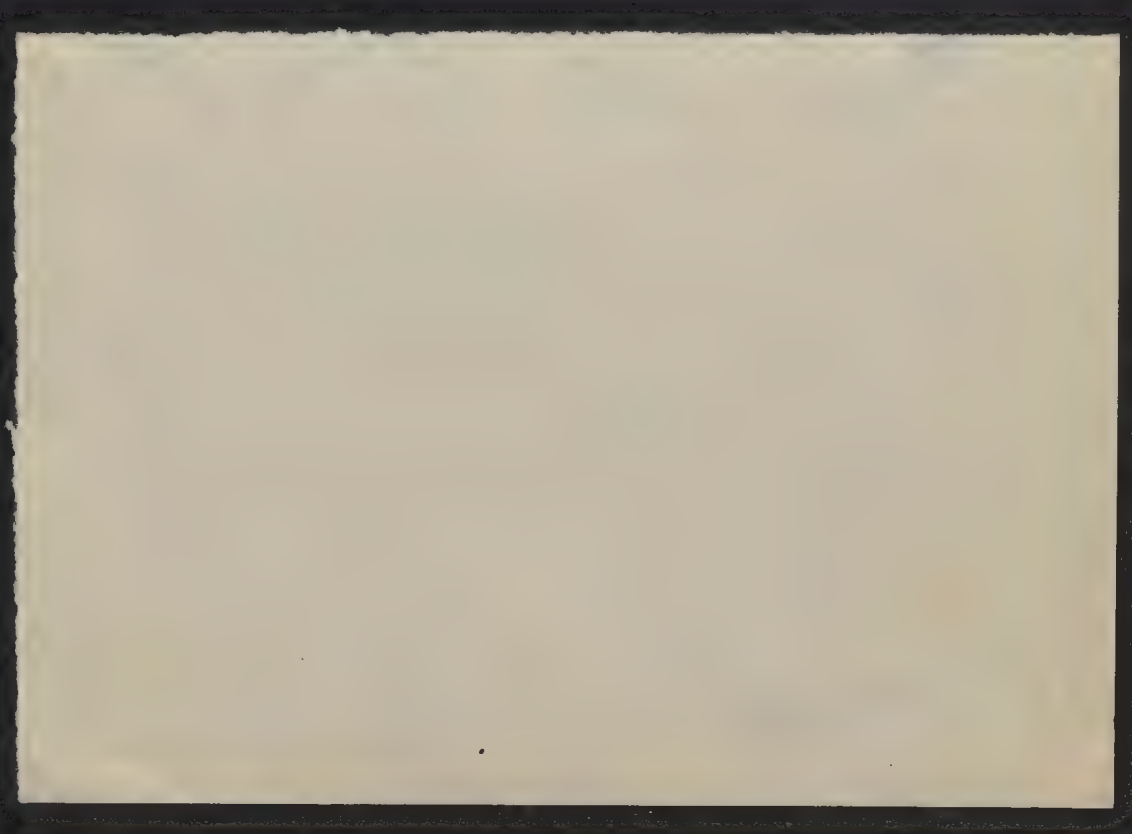
hope you are strong?

The little point in the

South is very nice

The kitchen is

Wtedy w kształcie półmiesiaka, ~~zbudzi~~ ^{zrobi}
* mający w sobie tajemną wywołując ~~niejako~~
w noc ludzi z chałup - choć by ^{nie dawał} ~~nie dawał~~ deszcz,
pluta, zawiada - wzbudzi naturalnie część
tworów, niemal byk ~~na~~ w umysłach dzieci. A
spadek jeszcze nie dopłatek zwyciężnie wtedy, gdy
niejakoż zająć we dnie albo jesienią wznowami,
gdy ludzie zmożeni ^{pracy}, gdy nikt nie miał czasu
ni ~~woli~~ ochoty na noc z chałupy iść. Stuchając
jednak trze było, bo "warta".

Tak było z nią jedno pokolenie, drugie - i dziś niewiele, starych, ~~nie zmieniało~~ w stosunku innym się zmieniło.

oto przychodzi na noc do chłupy Kłecy, spraco-
wany, z lasu. Siada na progu cisioko, ani się rozo-
buc na noc na siły. Myśli jeno o tem, by wiecej
~~jaka~~ zjedłszy, wyciągnąć kości na barłogu.

At the present time:

- "Wert" pod koniec przy uści.

Poziera Bterick na dievocku po tavenk spigie:
~~Fen~~ ze zrkoty prysnuť, to sie ze bytcom uleteto.
 ju ani wčerewy ^{nie} doerkali. Jaka cek tu bude? [?]
 Toza bedie ~~nie~~ samemu ~~nie~~ ist...

Bez szemrania zobowiązań z powrotem Her-
poc, który jest zrozumiwać - skłócić, co mu
złota ustroicie - zobowiązań się i powieść. Pranie

"warta."

~~Ch~~ Obrócił się po siedzących chłopach, które już
razem poszli któryś już, zebrany, czekał. Wietrano,
~~nie~~ a i ma, ani drugi nuncé - a do wójta, przez po-
toki, wietery, pół mili. [Pravie wójt miał idć spć,
półno z powietu wróciwszy, i ~~iona mu pisanym~~
~~gajety~~ kiedy się "warta" doł zameldowała.

- Kto, jak, co, warta? aha, Błacy... a ten czyj?

- Sędziów.

- Dobrze. Nie, krzćcie się, nie białemście po
nocy, i ^{no} zafrabcie raz, druzini idćcie spać.

- Kie trzby nima.

- No to się i bez tego obejdie. Z Penem Bogdem.

Wysła "warta" od wójta, przesła ~~drugi~~ ^{wsis} do
góry, ~~nie~~ ^{do} raz, drugi raz nie doł - wrenie, gdy
wietar doinac do, wróciwszy pod wójta osiedle,
gdy cicha ~~wied~~ ^{gdy} się ~~nie~~ ^{gdy} wietar już doinac do
~~godnie~~, ~~posła~~ ^{godnie} spć do stopy spćniwszy ~~stopy~~ ^{swój obowiazek},
posła spć do stopy. O ~~bratku~~ przedstianiu
bowiem tre się zerwieć, by na cze zdziyc do
domu do pracy.

Warto w gminie wprowadzono - panistui,
ke nima, - gdy był szpichlowe gminny, kasa-
trza było wartowce. Dzis ani tej, ani ~~z~~ ^z ~~net~~
Kesy, ani zucku ze szplichlowe - a warta
osteta.

2.

Rozumieby jeszcze można, że na wypadek
ognia, pożaru, warta owe mogły się przydać. Ale
wieluż wieś dąs, narzucony potłocz, w rękach
kroty, pomordy górni, rozrzucony osiedleni
po twórkach, ~~złamane~~ ciążące się w zębach
poza wysoki gronie... Choćby ~~z~~ ciele oride
~~z~~ ~~głęboko~~ gorzeło - z drogi od wojska nie ugnę.
- Czegoż więc wertuje?

- Nożka - ktoś złosliwy powie.

Ale co - taka ustawa. Warteż raz usta,
nowo - wicki pręty - i urodz chodź, ani
mrugniesz.

Przecież innym niekiedy drożo nie do
powiedzenia.

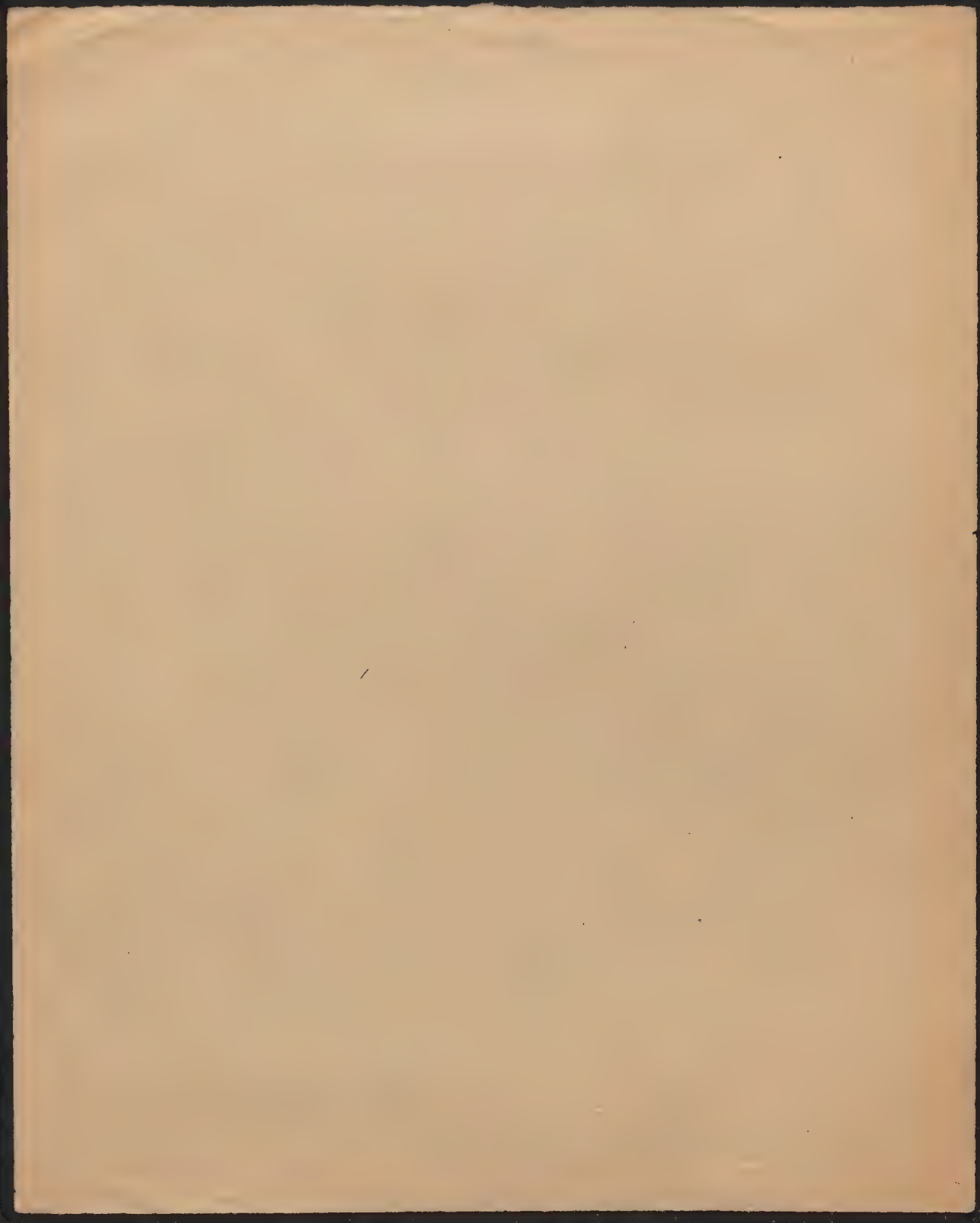
Naprawdę: Kieruj się na drogę...

- Coż ci z tymi drogami? Czy my w podziemiu
nie nie nie płacimy? Kto się tu pnie po
driewie? Kto ich zjada? Trudno jui na
chłopa wystraszyć... Dostępnym, to jest ról.
Wymiarowania jednego. Długośniedzi ej
niedzi - kiedy się to skończy?

- Jęte drogami nie jędzi. Wielu ten niepre-
nie, ~~co jędzi pnie jędzi~~, co ich pnie. A na
tych, konwulsów ścisty opiera...

XIX. ~~XVIII~~ Kerten

1/ Dla nas dwojga jedynymi i
"wartymi" byli!!

ByT to zuK... (tuber vög, trbe, zisch)

Booytany okiths...

Back to
Zoo - where data will be taken
Juni - where major flycatcher
jams... ~~where the~~ ^{very few} birds really
chasing one another - blue - blue - brown - brown -

57) najmanji cusu... gde nikad ne moze
(gdje najmanje zupci).

2) "Hiring" sprouting 2 bush - korobuvay -
a la verta...

Muss es aber ein solches mit-
do wärte.

Tea is melting -
process...

3) Kette von 10000, 1000
beim ersten Anlauf, 1000
beim zweiten 1000
Kette...

Don't say anything - a word just.

Kornuicity more, is od pjur -
ale wating wot ^{gith} ~~to~~ wacow, - ho pot.
Ked. in pore pover. -
choch is ude onde pabte -
od wite me winy..

4) Take ustanove
ale wot verte re ustanowowu
i wawd choch - ci mrukne.

Inuic inuiz metheron dard me
do gedance.

Wepnyhiz: Kewp me drozi..
- loti in i tui. Dye mi.. by ing w podly
ne drozi me pteuti ?.. itl. itl.

2 lbo psychodni mether i piny. oph
do wchry ~~do i metheron drozi~~
- loti to ? me schod me pteuti ?.. a to
to a to owo... jui te schod me yz..
- itej. Mether ty wot, a metherot bedie
re pteuti i mether die..

- Dyelebi i tui wipowami... kwypted
dy - a to... itl. itl. (Wot mether... drozi..
metherot i mether... drozi..
a pny wewer i wted me ro mether
deliom jui wewer wewer - jute pteuti
obowet wot w kow - jute pteuti
(a mether wewer Mether)
mether. hic to, i mether mether
- Wegia mether - a wote wot mether

40 pielgrzymce ~~do Rzymu~~, }
 XXXIII. Zakazę Anno Santo. }

~~te~~ Włocławie ~~pościem~~ pielgrzymka, pielgrzymo-
 nie, ztżarone jest z obrezem i zakurionych gościniec,
 pustynnych, ciemistych dróg, przepalonych iżem ston-
 ca piachów, ~~o~~ ożwycy i ożwycy studni i bto-
 gościonych cieni kołodrożynych drzew, storem: z po-
 jeci ⁱⁿ / dżusio, piechotnego trudu, u którego końca, jako
 cel wyotko-przerwyisiny, jaśniej wiaja świszty, dale-
 kiego Mieście, wyniesionego tsknoty znużonych pielgrzy-
 mick duse do bram senego raju - nazwa jego uracz-
 na: Rzym czy Mekka.

~~Z pielgrzymowaniem~~ pościem pielgrzymowania
 dedłg są jawnie potścyc wielbśdy, ośły, mmdj pontowe
 dylicence, a jui wcale nie koki je ielerne czy samochody.
 Jakbyd - gdy wia trze - nazwa "pielgrzymek" ośtę. ^{Cieśliby były} ~~z~~
 dla zgaszenia skrupułowdrze moine i cięta wygodnie
 jada, ^(gdy) ~~le~~ duse ^{pod przymiotem} ~~z~~ ^{znużeni} pielgrzymują.
 Rozdwój taki, jak wmy, wyotko zgodie moie.

Rok bierze pielgrzymek ~~Anno Santo~~, powracających
 do stop Pstrozych, Anno Santo, przywodzi mi na pa-
 mięć was stawa pielgrzymkę z Polski jutu jubileuszo-
 ws do papiera Leone VIII. na wiosnę w roku 1902, któ-
 ry, choć nie bratem w niej udrzetu bezpośrednio, mie-
 tem sposobnie oglądać.

Panią tej dla mnie wiozącej onaj wyjechałem byt se znowa
z Kol. Leopoldem Staffem na miesiąc ^{Rzym był cellem} do Włoch. Pierwotny
po kille dni ~~do~~ ^{do} Turcji w Wenecyi, Bolonii, Padwie, Florencyi.
~~Ojczankowi nam~~ Był to dla nas młodych, & pierwszy
raz uroda Włoch widzących, jeden miesiąc radości i smu-
tku. Ojczankowi nam niedowiadawany, we wdrigamy
~~Włoch~~ ostrej dla nas ~~pona~~ i zapomnieniu, sp. Włochów
Włocha, sekretarz Ossolineum, który co siedemnie był ra-
zy byt we Włoszech, a do Rzymu nie ~~by~~ nigdy nie dojechał
i papieża nie widział; ^{zapadł się miasto potłoczone Włoch} gdy do Florencyi dobił, ułap mu
się już kochany. Tak też i w onas : ostent nos z zisikiem
sercem, z Florencyi zwrócił.

W Krakowie do Krakowa po przyjeździe zobaczyłem się
z Rodzicami. Później z kochanką moją, która z piśmiennymi
przytę. W piśmiennym byli ludzie ³² Wszechstronnie ztem
~~Polski~~ ^{Polski} rozróżniony; spotykało się chłopów
z koczowniczymi krakowskimi, z Podkole, z Lubelskimi, z
Łowicz, z Łagów. Rodzinni spore inteligencje, młode
ludzie. Jako ^{to} rasy różnej, byli to ludzie różni, któ-
rych różne impulsy przysięgły z domu. Był młody
młody, ~~zmienny~~ ^{zmienny} młody z zewroty, który po to się
wybrał, by włocem reimpowić. Oto młody szpilk
młody, w Krakowie, która za podziwieniem garbika

[illegible][illegible]

[illegible]

100 r 6 a W. N. 287/11-25

Prispevky k poznání rostlinstva v Krasné.

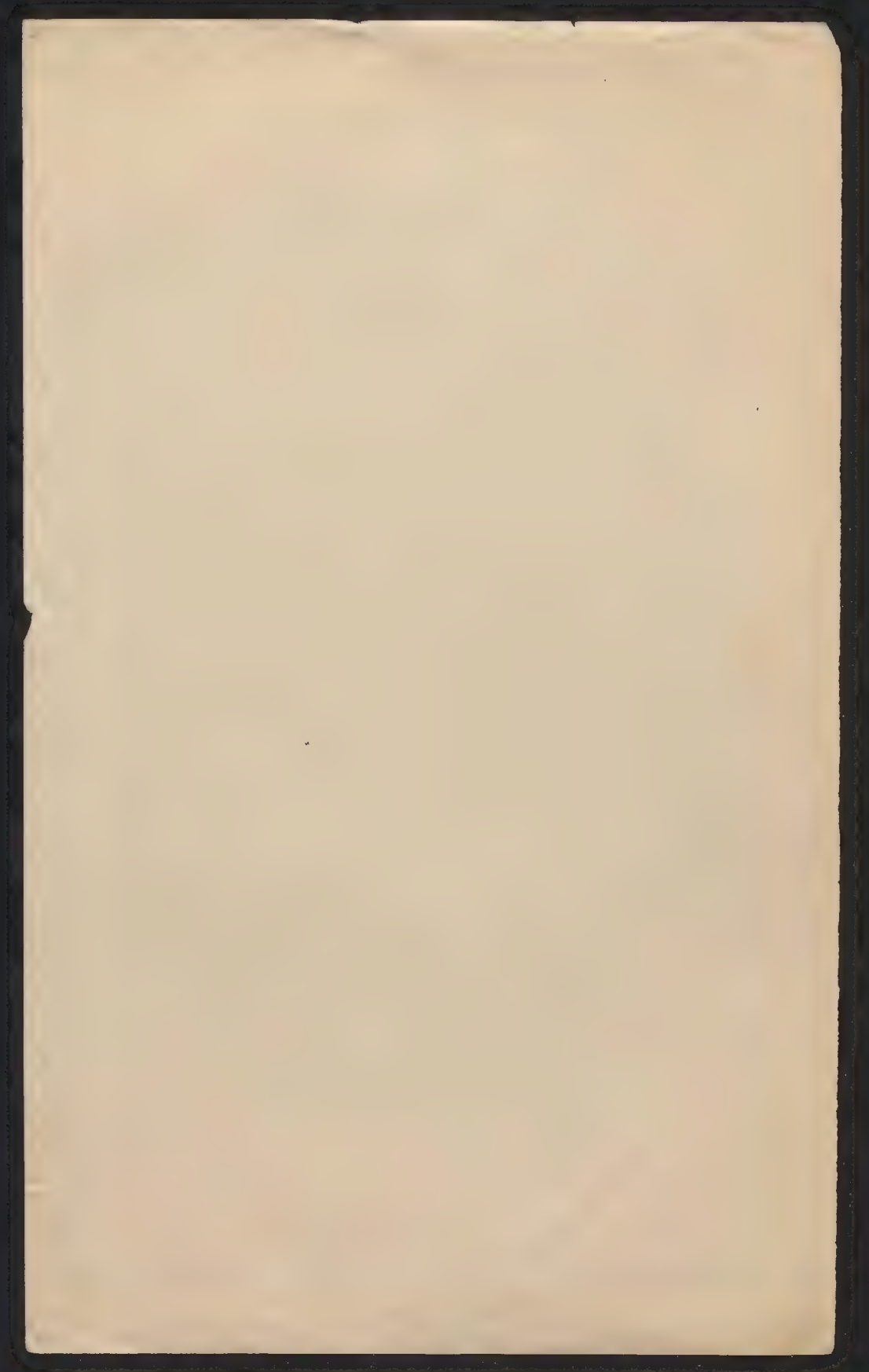
- I. Prispevky k poznání rostlinstva v Krasné.
II. Prispevky k poznání rostlinstva v Krasné.
III. Prispevky k poznání rostlinstva v Krasné.
IV. Prispevky k poznání rostlinstva v Krasné.

Rozsah práce a obsah. V tomto díle jsou uvedeny všechny rostliny, které byly v Krasné nalezeny. Všechny rostliny jsou uvedeny s jejich vědeckým názvem, s jejich českým názvem a s jejich místem, kde byly nalezeny. Všechny rostliny jsou uvedeny s jejich vědeckým názvem, s jejich českým názvem a s jejich místem, kde byly nalezeny.

Görke. Všechny rostliny jsou uvedeny s jejich vědeckým názvem, s jejich českým názvem a s jejich místem, kde byly nalezeny. Všechny rostliny jsou uvedeny s jejich vědeckým názvem, s jejich českým názvem a s jejich místem, kde byly nalezeny.

Krasná.

[illegible]

- Nedwergene, nedwergene!...

Byt ten Janowski - przedkresło new artiki
 Erikson. Byt Janowski

wra - drugim niște ~~calosor~~ ^{crâșmă} ~~calosor~~. Był Synem
 Konsula, jdało w ~~Topichach~~ ^{Topichach} ~~wrodozys~~ pod odzieniem
 Lekary wrodozys. Był smęty i ciemny, spoko-
 nej cery, jak Bednion. Miliary był rozrywaj i po-
 rsobir i ponury. Ponurość te, ~~którą~~ ^{którą} wrodzona
 oblicza, która jak chmura zekrupie Kryja ~~sta~~
 ta ~~stała~~ ^{stała} ~~nie~~ ^{nie} ~~prospuje~~ ^{prospuje} ~~niota~~ ^{niota} ~~serce~~ ^{serce}, uderza i
 dół, gdzie się jant, i uderza powodem była nie-
 porównanie. Oto np. widać Genmoich
~~w katedrze Braikau~~ ^{w katedrze Braikau} ~~w jakiejś~~ ^{w jakiejś} ~~niemiej~~ ^{niemiej} ~~(nie~~
~~zwoły~~ ^{zwoły} ~~mu~~ ^{mu} ~~gdzie~~ ^{gdzie} ~~flota~~ ^{flota} ~~skądś~~ ^{skądś} ~~z niemieckiej~~ ^{z niemieckiej} ~~spod~~
 przy stole w sali, Braikau ^{pojedni} ~~na~~ ^{na} ~~Kupfer~~
 ciemnym piwa ponury jak samotójca. ^{Pijany} ~~Stary~~
 pobok ~~Heim~~ ^{Heim} ~~niemcy~~ ^{niemcy} ~~postrzeż~~ ^{postrzeż} ~~na~~ ^{na} ~~zobacz~~
 ponury się trzęść Tokiem, wskazuje na
 or ~~or~~ ^{or} ~~niemcy~~ ^{niemcy} ~~wracie~~ ^{wracie} ~~jedem~~ ^{jedem} ~~(bricie~~ ^{(bricie} ~~na~~ ^{na} ~~odwaga~~
 i ~~z~~ ^{poeci} ~~z~~ ^z ~~serce~~ ^{serce} ~~zwraca~~ ^{zwraca} ~~si~~ ^{si} ~~do~~ ^{do} ~~z per-~~
 swery: ^{no} ~~Crema~~ ^{Crema} ~~pea~~ ^{pea} ~~nie~~ ^{nie} ~~murti~~ ^{murti} ~~?~~ [?] ~~Des Bier~~
 it aber ja gut."

[illegible]

202

gosławiąca. — Skurczyły się potrwożone dusze chłop-
skie, zalekły serca.

A dopieroż nieszpory, z całą pompą ceremonjału
przez kardynałów odprawiane, z okadzaniem podług
hierarchicznych stopni... Albo oklaskiwanie w kościele,
niby w koncertowej sali, śpiewających na chórze soli-
stów... Włosi pompę i operę lubią.

Niejeden prosty człek zastanowił się w zranionem
sercu. — Przybył tu oto z pielgrzymką, by się ku Bogu
przybliżyć. A ponoć bliższym Go czuł we wsioskim drze-
wianym kościele — gdy ksiądz pleban-staruszek zainto-
nował drżąco: „*Święty Boże!*“, a kościół cały zagrzemiał
za nim: „*Święty a nieśmiertelny!*“.

To też nie zdziwiłem się wcale, gdy, przy odjeździe
pielgrzymki, zagadniony przeze mnie na dworcu jeden
z grupy znajomych Podhalań: — Coście ze Rzymu wy-
wieźli? — odrzekł, zcisząc głos:

— Powiem wam, boście naski. Jakech tu przybył,
toch na tę dziurkę pasek zapinał — pokazał — a teraz
na tę...

Bieda malarska

WSPOMNIENIA WITKIEWICZA.

Było to przed laty dwudziestu kilku. Odwiedziłem był z Witkiewiczem pracownię prof. Nalborczyka w Zakopanem, który rzeźbił popiersie ś. p. Adama hr. Krasieńskiego. Wnętrze pracowni nasunęło Witkiewiczowi wspomnienia z czasów jego studjowania w Monachjum. Siedząc na niskim stołku na środku pracowni, gdy Nalborczyk modelował w glinie klasyczną głowę ordynata, ilustrował on Sokrates rękoma w powietrzu słowa, opowiadał:

— Były to czasy wyjątkowej biedy, głodowania. Miłe we wspomnieniu, gdy minęły. Mieszkaliśmy we trój — z Chełmońskim i z mało później znanym a zapowiadającym się świetnie Jarzmowskim, rzeźbiarzem. Zjedliśmy, co było jadalnego — wyszukaliśmy skrzętnie wszystkie skórki chleba, ba, ośródki, których się do wycierania węgla używało — sprzedaliśmy z odzieży, co się sprzedać dało — i już nie było się wbrew czego jąć. Głód nas dosłownie obalał. Mieliśmy wprawdzie w zapasie ponoć jeszcze talent — możnaby było obraz

206

namalować i za byle grosz spuścić, lecz na to trzeba płótna, a na płótno pieniędzy. Błędne koło. Gdy tak z dnia na dzień stawało się ciężiej, gdy widziałem coraz żałośniejsze i bardziej beznadziejne miny mych przyjaciół, tedy to — prawi Witkiewicz — ku literaturze widać już wonczas przykłonny, aby im czemś czas gnio-tący zająć i myśli ich ku inszej, cięższej sprawie zwró-cić, począłem im opowiadać historję pewnego, obar-czonego liczną rodziną urzędnika, który pije dlatego, że dzieci są głodne, a dzieci głodne dlatego, że ojciec pije — i jest sytuacja bez wyjścia. Codzień opowiadałem im dalszy ciąg tej historii — i moi współtowarzysze, przez jakąś podświadomą analogję litosną, wżyli się tak w położenie, z dnia na dzień beznadziejniejsze, onego urzędnika, że wprost zapłakiwali się nad losem jego, jak bobry.

— Nadszedł wreszcie czas — ciągnął opowieść Witkiewicz — że trzeba było coś stanowczego przed-sięwziąć, inaczej — czuliśmy to — los nas, jako onego nieszczęśnika, zmoże. Płócien, jak się już rzekło, nie mieliśmy, ani też nie było ich zgoła za co kupić. Lecz był w pracowni, z dawniejszego lokatorstwa pozostały, niewykończony kicz Siemiradzkiego. Postanowiliśmy po wahaniu namalować na nim rzecz, która nas wybawi. Jakimś cudem zdobyliśmy farby i przystąpiliśmy nie-zwłocznie do pracy. Miał to być obraz: „Czabani na stepie“. Step malował Chełmoński; mnie przypadły do zrobienia postaci czabanów, a już razem mieliśmy zro-bić ich wieczerzę. Rozumie się, że najlepiej wypadło mięso (malowane *con amore*), które na ogniu pieką. Wprost skwierczało z obrazu. Skoro obraz był gotów,

134
uczyniliśmy wysiłek ostatni, by zdobyć ramy. Podpisaliśmy owe dzieło pseudonimem nieznanym „Polono Greco” — i, jako posłańcy rzekomi schowanego za kryptonimem tajemniczego malarza, zanieśliśmy w triumfie obraz na wystawę. Obraz został przyjęty. Pisano o nim pochwalnie, nawet wprowadził zaciekawienie duże w artystyczny światek monachijski, zgadywania, zakłady, kto to może być ów „Polono Greco”, lecz — niestety — nie został sprzedany. Musieliśmy go zpowrotem, jako posłańcy niby, do pracowni taszczyć. Na tem płótnie dopiero, za inwencją przyjaznego młodemu, bardzo wówczas pokupnego Brandta, namalowany i firmą jego podpisany obraz został przezeń „Kunsthändlerowi” do Ameryki sprzedany. Ciekawą byłoby rzeczą zbadanie w Ameryce zakupionych w tym czasie w Monachjum obrazów. Na wierzchu byłby np. (jak w tym wypadku) Brandt, pod tym Chełmoński i ja, na spodzie Siemiradzki — lub inaczej.

— Nie przeżywaliśmy już później — prawili nam dalej Witkiewicz — tak nielitośnie długiego i o ziemię rzucającego wprost stanu dosłownej nędzy, choć okresy głodu naturalnie w cygańsko-artystycznym naszym ówczesnym monachijskim życiu w dłuższych czy krótszych odstępach powtarzać się musiały. Pamiętam moment...

— Był dzień wczesnej wiosny, słoneczny, ciepły. Pustka i nędza pracowni wygnała nas w przestrzeń, na świat boży. Wyszliśmy wetrój, jako zwyczajnie nierozłączeni, za miasto, by młodo-wieśnym pejzażem zająć oczy i stłumić choć na jakąś chwilę czyhające w nas i osłabiające podłe uczucie pustego żołądka. Gdyśmy

przechodzili koło jakiegoś restauracyjnego za miastem ogródka, widzimy poprzez zaplecę ogrodzenia: Maks Gierymski siedzi przy stoliku i je obiad. Jak zawsze, dystyngowany, elegancki; ubranie i bielizna nieposzlakowanej czystości; na stole cylinder lśniący, obok nieodłączna laseczka i glansowane rękawiczki. — Zaleciał nas z ogródka słabiący zapach potraw. Wypychamy Jarzmowskiego:

— Idźże, pożycz od niego marek kilka. Na pewno ci pożyczą.

Z ociąganiem, dał się przecie przykłonić — poszedł. My dwaj stanęliśmy, obserwując poprzez ażur płotu przebieg wyprawy i oczekując w trwożnym niepokoju-nadziei jej skutku. — Gdy Jarzmowski przybliżył się do stolika, gdzie siedział Gierymski, ten, zawsze uprzedzająco grzeczny, wyciąga doń zdaleka rękę:

— Witam kolegę! Proszę, niech kolega siada.

A gdy Jarzmowski usiadł obok, Maks, wskazując otwarty pejzaż zachodu, z żywością powiada:

— Widzi kolega, jaki wyjątkowo cudowny zespół barw!... Jakie niesłychane niebo!...

A Jarzmowski, wpatrzony zezem, jakby urzeczony, w befsztyk, leżący przed Gierymskim na talerzu, przytakuje z przekonaniem:

— Nadzwyczajne... rzeczywiście... nadzwyczajne...

Posiedział przy stole chwilę, wysłuchał pięknego wywodu Maksa o sztuce wogóle, myśląc o czym innym, nie miał jednak odwagi wykrztusić słowa o pożyczce i, pożegnawszy się wnet, wrócił do nas z niczem. Cóż było robić — gwiżdżąc, poszliśmy dalej w pole.

145.
— Był ten Jarzmowski — przedstawiał go nam Witkiewicz — dziwnym zaiste człkiem. Był on synem konsula, gdzieś pod słońcem Sahary urodzonym. Był smagły i ciemnej, spalonej cery, jak Beduin. Milczący był zazwyczaj w sobie i ponury. Ponurość ta wrodzona oblicza, która jak chmura zakrzepła, kryła wcale nie posępne i złote serce, uderzała ludzi, gdzie się jawił, i nieraz powodem była nieporozumienia. Oto np. siedzi Jarzmowski w jakieś święto (gdy flota skądś znieacka spadła) przy stole w sali „Bräuhausu“ — siedzi nad kuflem ciemnym piwa, ponury jak samobójca. Siedzący pobok Niemcy poczynają się trącać łokciami, wskazując nań oczyma, wreszcie jeden z sąsiadów bierze na odwagę i w poczciwości serca swego zwraca się doń z perswazją: „No czemu pan się martwi? Das Bier is aber jo gut“.

— Ów Jarzmowski — ciągnął Witkiewicz — po latach paru czy więcej, bawiący już w kraju, postanowił wprowadzić w czyn dawno tkwiący w nim tajemny zamiar: dostać się do ojczyzny urodzenia swego, do Afryki. Nie mając innego sposobu, puścił się prosto w kierunku południowym, pieszo. Po drodze, gdzieś już na gościńcu Moraw, spotkał się z biedaklerykiem, który znów szedł do Rzymu zostać kardynałem. Juścić dwaj tacy racjonałści łatwo się z sobą zgwarzyli. Postanowili iść razem. Że zaś nie mieli obaj środków, zarabiali po drodze w ten sposób, iż Jarzmowski grał na harmonijce, a kleryk śpiewał. Tak przeszli Austrię, Tyrol, zarabiając grosze po dziedzińcach. I dobrze im się działo. Choć niebardzo. Bo Jarzmowski, co dziś zarobili, chciał zaraz puścić, kleryk

204

zaś chciał oszczędzać. Nie mogli dojść z sobą do ładu. Wkońcu się też rozstali. — Czy kleryk został kardynałem, nie wiem — Jarzmowski jednak dobił do Afryki. Juścić nie pieszło. Pono go w Szwajcarii francuskiej jako włóczęgę aresztowano i, z łamanej jego francuszczyzny poznawszy, o co mu chodzi, skierowano go do Francji, a stamtąd wysłano go już na koszt rządu do legji cudzoziemskiej do Algieru. Z wielkim trudem, po dużych staraniach i wykupie przyjaciół swych z kraju udało mu się z tej katorgi po latach wydostać. Co potem dziełał? Miał, słyszałem, mleczarnię pod Lwowem. Z prac jego rzeźbiarskich pozostał tylko, o ile wiem, jeden utwór kapitalny, grupa: „Chałubiński w otoczeniu górali“, w posiadaniu Aleksandra Świętochowskiego.

~~I wiele prawil nam jeszcze Witkiewicz, wspominając dawne lata, artystów zmagających się z biedą, ze życiem, z ignorancją społeczeństwa, z wąskością estetyzujących powag. O tragicznych załamaniach Kurzawy, Podkowińskiego — słuchało się jak jakichś kłęskowych k a t h a r s i s niewtózonego dramatu. — Szkoda, że te jego dokumentalne wspomnienia nie zostały odrazu spisane. Mówił bowiem tak, jak pisał, jędrnie, obrazowo, bez rozgałęzień, treściwie. Każde słowo, ilustrowane plastycznie rękoma, miało wagę życia, dokumentu. Szkoda wielka, że ich sam nie zanotował. Już w powtórzeniu — po latach — koloryt ich swoisty, ich barwa, ścierają się i tracą.~~

~~ZAKOPANE DAWNIEJ A DZIŚ.~~

~~Porównywując po latach Zakopane „dzisiejsze” z dawniejszem, stwierdza ze smutkiem Witkiewicz:~~

~~„Zginęło myślistwo — pasterstwo, schowane w halach, ledwo tleje — rolnictwo staje się coraz bardziej najzwyklejszym zajęciem, a owies i grule, które się tu rodzą, nie są w żadnym stosunku do cen ziemi i pracy. Przybyło zaś nowe pole pod uprawę: pan, gość. Ten gość, ze swoją bezinteresowną manją do Tatr, a następnie manją ratowania zdrowia, spłynął w podtatrzańską kotlinę w takiej obfitości, że przewrócił wszystko do góry nogami. — Zmiana, jaka zachodzi z tej przyczyny w warunkach bytu górali, jest bezpośredniem przejściem z rolniczo-pasterskich stosunków do hotelarstwa. Gość stał się osią, około której obracają się wszystkie materialne sprawy zakopiańsko-góralskiego bytu. Zakopane w sposób gwałtowny traci, a raczej straciło charakter wsi i staje się miasteczkiem, na drodze do zostania miastem. Dawniej przechodziło się je wzdłuż i wszerz, słysząc wszędzie: — „Niech będzie pokwa-~~

Witkiewicz i budownictwo

Jeżeli Witkiewicz oczekiwał tego
podstawiskowego gościa, jego przyje-
ście do ^{pracy} pracy, jego zdolność i
długość sztuki i podatków rozwojowa,
to szczególnie, jako artysta i wielki
budowniczy, musiał zwrócić uwagę
na budownictwo, tych rodzimych archi-
tektów Podkale. Miał tu z nim,
odkąd powiast myśl poświęcić chęć,
by i poświecić, wiele przez lata dłużej
do czynienia i praca cel, praca
namyślne i kopieńskie budownictwo, do grun-
tu. ~~Stwierdził~~ Budownictwo z nim
na miejscu wille / Koliba, dom na
Kozłowie. ^{Witkiewicz} Wytężył cel na wstępie
na listach, gdzie ~~między innymi~~ tam praca
wiele jego chęci i nure domy, wstępy
z kopieńskimi, z nim pod an jego
ocena. rola model wille na wstępie
pracy. - Praca ^{Witkiewicz} Wytężył cel na wstępie
z nim jej charakter, ^{Witkiewicz} Wytężył cel na wstępie
jeżeli - upamiętnienie.

Kiedy no: gota jemu temperament
swoj uerwow pracijs ^{takiz} ~~namiz~~ ^{es}
ro v nic rodmie; wzošli si uerw
je rannek ojudy, by znorn jodi.
namu gromu i kumzi fyle; uer
kiedy jony roboru miedzi, piewo
cy, a kiedy indy w krolku ceciu
zrobi poci nary fyle, co up. uierwow
pracujny roboru z dolu. Odwazy
to miedzi si piewowystuiz ^{in jupis} do
budowly.

Wto miś + praca = mój
Witamina (w kątach, the Sunday) pr.
cował z gościnnymi przy budowie, ~~to~~
(a on właśnie ~~is~~ ~~more~~ ~~more~~ ~~more~~), ten wie
dotku, jak niewolniczym jest.
wydajność ich pracy. Niekiedy
na budowlanym placu drzemie
Jenność i nuda, siekiery uderzają
rzadko, w długiach przerwach, szca-
py z płaz okrzesywanych odwalają

3.
si's pomatu, wlokse s'ę za siekierę,
ludzie ruszają s'ę wolno i niemrawo — innym razem, z daleka już
słychać huk siekier szybki i gwałtowny,
jak gdyby wnetko młócono,
drzewa leżą z trzaskiem, a cały
zręś budowy dudni dzwicznie i
wesóło od uderzeń siekier i kijani.

Opowiada Witkiewicz, że nie potrze-
bował na plac budowy przychodzić, by
widzieć, jak roboty idą, bo już z do-
łuki po wysłowie siekier to słychać
widzieć. „Charakterystyczne — mówi —
że gdy w południe tygodnia (po
nieudzielnym zleżewieniu) s'ę ro-
boty powoli, i ze zryśm s'ęgnać było
~~uderzenia~~ ~~uderzenia~~ opadanie siekier
w ewolucyjnym, osłupiałym tempie:
raz — raz — raz — ^(półkrytych dźwiękach) i to z wyciekami,
z przerwami, nierównymi, — to ku
nieudzieli, z wstępną pod młotem w to,

bots siekiwy odrywają się w tempie
przypisanych, & równym jak u,
py z boiska : raz-dwa-trzy - raz-dwa-
try... W sobotę też zwykłe dwa razy
wtedy posunęło się roboty nie w dzień
inny." Powodem tej przypisanej
gorszej sobotniej było - według kwe-
stionariusza Witkiewicza - To gówno, że
świat-budowa, gdy sobota zamykała
niejako ródnię jeden, z którego go-
sobie posunąć estetycznego mu.
Jest zastanowienie na niedzieli pewne
zamknięcie, pewne zakończenie ich
określe budowę. ^{Pierwszą} ~~Rozdział~~ nr.
Krok i inne. To gdy w dzień inny ty-
godnia dzień-trzy krokiem stajemy
~~napięciem~~ stajemy, i być, w sobotę (
Kiedy przed) musimy być wypukle
postawione i zwrócone na ^{ten}
tytułowy wiek.

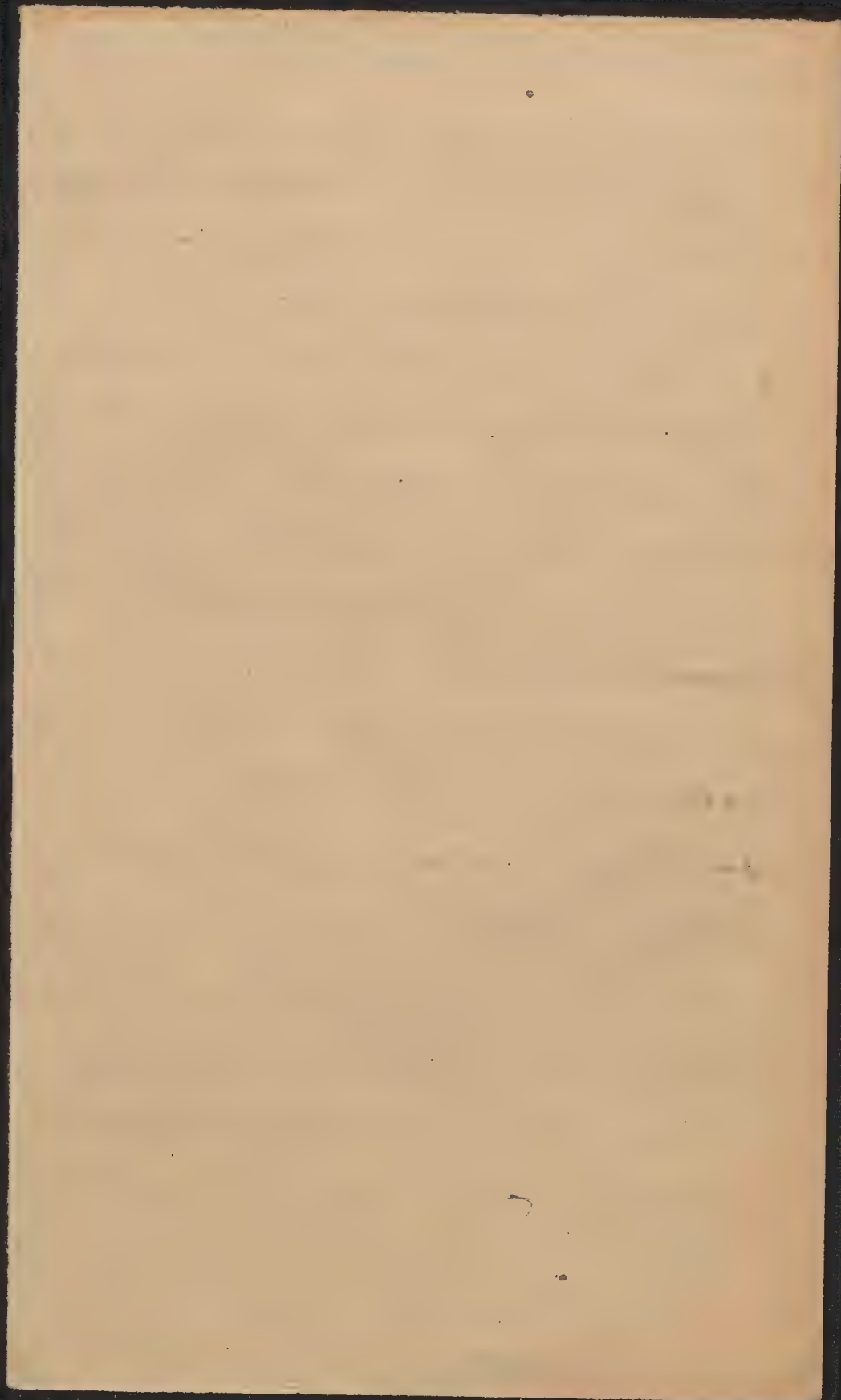
4 I ta gwetama, sybke nobote-

38
-Święty Witkiewicz ^{rekomendowany} ~~w tym~~ „Polska
^{intymna} ~~fu~~ 20.” — jest zawsze rześka, roz-
waga, celowa i rozumna. Pomysł
zdarzają się rzadko, ale i materiały
nie marnują się na poprawianie tego,
co popsuła nierozwaga, niedołęstwo
lub gapiowstwo. — Rura oryginalna,
że gdyby tena temperamentowi
górale nie towarzyszył przy pracy
wzruszenie inteligencji, rozwaga,
celność oka i sprawność ręki,
praca ta wydawałaby się być bez-
sensownym rezultatem. Ale nad normami
tych górala panują wślednie te
przymioty, i dzięki nim, górale, br-
dusie bez ruszawień, uciepiony
światem Końcem Kierpca na zgrabie,
swoją siekierą mienią się tak, jak
gdyby miał kilka różnych narzędzi
pod ręką. Ociosuje nią płazy do

6
Kenta, wydłuża skomplikowaną, widać,
by podwójnego wzrostu, wycina cyfry i
„krzyżki niespodziane”, struie takie,
fazuje krajem i sosrobę = wojół, po,
stają się niegłęboko, jakoby one były
zrosnięte z jego zgrabną ręką. Drzewo wy-
chodzi z pod tej ręki ociosane czysto i
gładko, i takim porostem do końca bu-
dowy. Chociaż przez te odprawy wie-
sione i fazowane wnoszą się nie drę-
gach olbrzymie bale, chociaż przez
nie przez ~~podczas całego czasu budowy~~ rok
wchodzi i wychodzi kilkunastu albo kilkunastu
sędziów ludzi, niema na nich ryzy,
niema obłamanych kątów, drzwi i okna
leżących. Na placu budowlanym nie są
chłoby, kłosa, stworzenia, pomsto-
wani, ponieważ nie są; nie widzę
zamiarowania, bezcelowego miotania się,
bezsensownej bieżącej. — Widzę i po-
dziewiczę to sprawnie, i to jest sens pracy

budowie wielkiego domu, któryś z archi-
tekta przypuszczał, że robotę tę prze-
dsię się przy pomocy starych
planów, przekrojów itd. Tak jednak
nie jest. Wprawdzie, budując w stylu
zakończonym, są goście-budowni i si-
lne w domu i nie potrzebują o nic
nikogo pytać, jednak między chę-
cią o dwóch izbach, a piętrowym do-
mem o kilkunastu pokojach jest ta-
ka różnica, że mniej inteligentny
robotnik nie dąży sobie z tem rady-
oni dąży. Budując najprostsze domy
według szkiców na krótkim
papierze o skali 5 mm. na metr, bez
żadnych przekrojów i starych
dokumentów — radzę się czasem, ten
pojmując w lot Lada i waga.

Rozumem stał się zaledwie między Witkic-
 wicem, a jedyną porządkownicą, którą
 widział jego fragmenty tylko i surowy
 planu naszego dla budowania domu: czy
 dadek, sobie radę z tem budować prosił
 budować? - no i Witkicem, że jak zgo-
 ry ~~był młody~~ ^{był młody} ~~Witkicem~~, dążyć budowanym bu-
 danom zaledwie wygrał.

Moim bez dowodu widzieć, natura
Witkiewicza, i mój um
jako kierownik, budować bud
Niem była harmonia rzadka. Bez tyl
ko reszt nieporozumienia, które
on, cudownym zinstancem dany do Pisk
kanieli ku lepszej formie pojednie otró
ci.

Było to przy budowni Obrochdówi
„Obrochdówi”. Rzec powie o schody
których ustanowienie/oprocentowanie ^{nie było} trudne
1/2 przynajmniej wchodzą i cienniej klatki
Witkiewicz udaje się samemu wykonać
nie wskazując planu nie wyrażając
budowni tej ustanowienie schodów podług

W tej chwili. To to się powie. Wskazać
sam tak o tem ^{podmij} ~~po~~powiedzieć:

- Psychodzy nie budować. Widy: schody
schodów nie potrafią myśli. Wątkiem
mędrze-~~głównie~~głównie i powiedzieć:
"Te schody nie tak myś, stę, ba tak a
tak-~~nie~~niekiedy. Tłómacz myślenie
niezrozumiałej, i tak mój, czemu tak
nie był, i tak mój, a nie tak, i tak im
się widać. ^{Poprawie} ~~Twierdzenie~~ to rzecz-mój-
dobrych i tak, i tak i tak przyjdzie, zostę
schodów, a tak, i tak mój być." Wic nie to
nie odrzekli. Psychodzy niejako-
pety - schody niepoprawione. ~~Widzi~~
~~zaczęli się przy swoim. Bedzieli~~
~~z nim i roboty!~~ Wotem Wątkiem znow
mędrze, tłómacz, i tak i tak surowy,
i przykazuje, co by ~~nie~~ i tak, i tak
znowa nie budować znowa, schodów i tak
zostę poprawione. Ba, psychodzy
nie niejako - petry - u schodach nie
widzą odmiany. Nierazowe. Wdwi za-
częli się przy swoim. (Bedzieli z nim)

robiť!) No tam tedy majstre i z poro-
ten ozrečenie, jakeho ve mure niema,
~~pravej~~ ^{holofit} ~~nie je~~ ^{nie je}: „To vy sa ze
majstre niegiete, a vtedy takij pro-
stij na molicu zvolanete? Dyl
jakkbych to vyduyť, prostomu ciestli-
od ~~zskenuj~~ chodim, co vstanie v sru-
ci trymor, to pojistby smet. a vy?!”
I v tym sensore holofit ne nigo.
* Zepoviedam: „Co by mi to ne jato
ide, jak prijde, by to zvolane”. Ne-
zajate psychodis - ~~patry~~ - jest tak, jak
mudritem. ^{Dobry} Ale vtedy: na ^{moje} ~~patry~~ ^{trysic}
Boze” Ktoś tam jeno z budeny cos
mruka - ^{zajity naby} ~~nie je~~ ^{Kudy} ~~kapet~~ ^{pracy} ~~nie je~~ ^{podpochy}
Leli na ocy - ~~nie je~~ ^{nie niko}
mo mo vtedy mi: i Li. Bednen
tu z mimi ^{nadeh} roboty provadit! Tra
konice ~~jak~~ ^{jak} ~~vyp~~ ^{vyp} ~~radit~~ ^{radit}...
„No vtedy - poviedam - tak jelo mo.
vitem, moze byt, i tak tam jest dobre.
Ale tu jesse jedneho brakuje...”

[illegible][illegible]

Kierke, a ze lekceznami z novu goscia ^{tak wice}
Osobny ten gadanek ludski ^{spinyt do cizy, kotli...}
jednu dotad kverungu si obvyjsuj. Okaze si brk mie
sekan. Cygniono vire prubudiski, vyryskejse strydy, sit.
nie, kiedy kt, s dwieby goscia drozdygo umordic, puekondica,
no swadte tatesy, wicej jeze driny v dachach, na muniy
Dagodne wille. ^{lub tej samej jui} ~~to zepa...~~ goscia, kady w dachach drict,
swajecerske ~~potraceno~~ ^{ochy budoweli} selrony. ~~zennam jety si pojazi skk~~
~~py...~~ ~~pislika na dachach ne domach...~~
~~kompleksu si~~ ~~podaw...~~ jety w sonyty si domy durny
jety wyunikat pistora na poddierach - Dne nowe kverung
powstaly i nowe kverungiem kverung.

Tedy to nasz nowocorny stupnik, ~~zupieny drize domy,~~
~~niechce dacti tyetoty, zgorowny nad miosy, kenna~~
wolz ~~ewicioru~~ na jade ~~wundt~~ si do potegi i ~~verlit~~ si
v leryy nad kotliu Sewont. Odyt cnotem tkei v gwidach.

~~kie powstapmet to wile wewosta~~
~~lagnu na sic wondt wozg~~ a ~~potraceno~~ ~~nie~~ ~~tu~~, logi.
Ks wacy, kverungu piewny, weny, ~~pod stupnikiem~~
rozstaj ~~se hotel v portowy hotel~~, ~~nerweno~~ ~~terca~~, ~~pod~~
Sewontem". ~~Wadnie drogi dawnych osiedli z rozvoj~~
dalej ~~sudt~~. ~~Wadnie drogi dawnych osiedli jeli przy~~
byse wnosic domy, wykupyrec place, a potomkow
postorny cofac (~~z frontu tworzyj si ukiey~~) z frontu
glownej arteryi, przy ktorej met wynikly sklepy,
foryermy, jatki ~~pergaty...~~ ~~...wotajety si rodity~~
si ~~rodime~~ kverungu. (Wid ~~prichodit v miosy~~)

ne opuszczaonij ~~podwodny~~ kolumnie stawali
Listy Zella

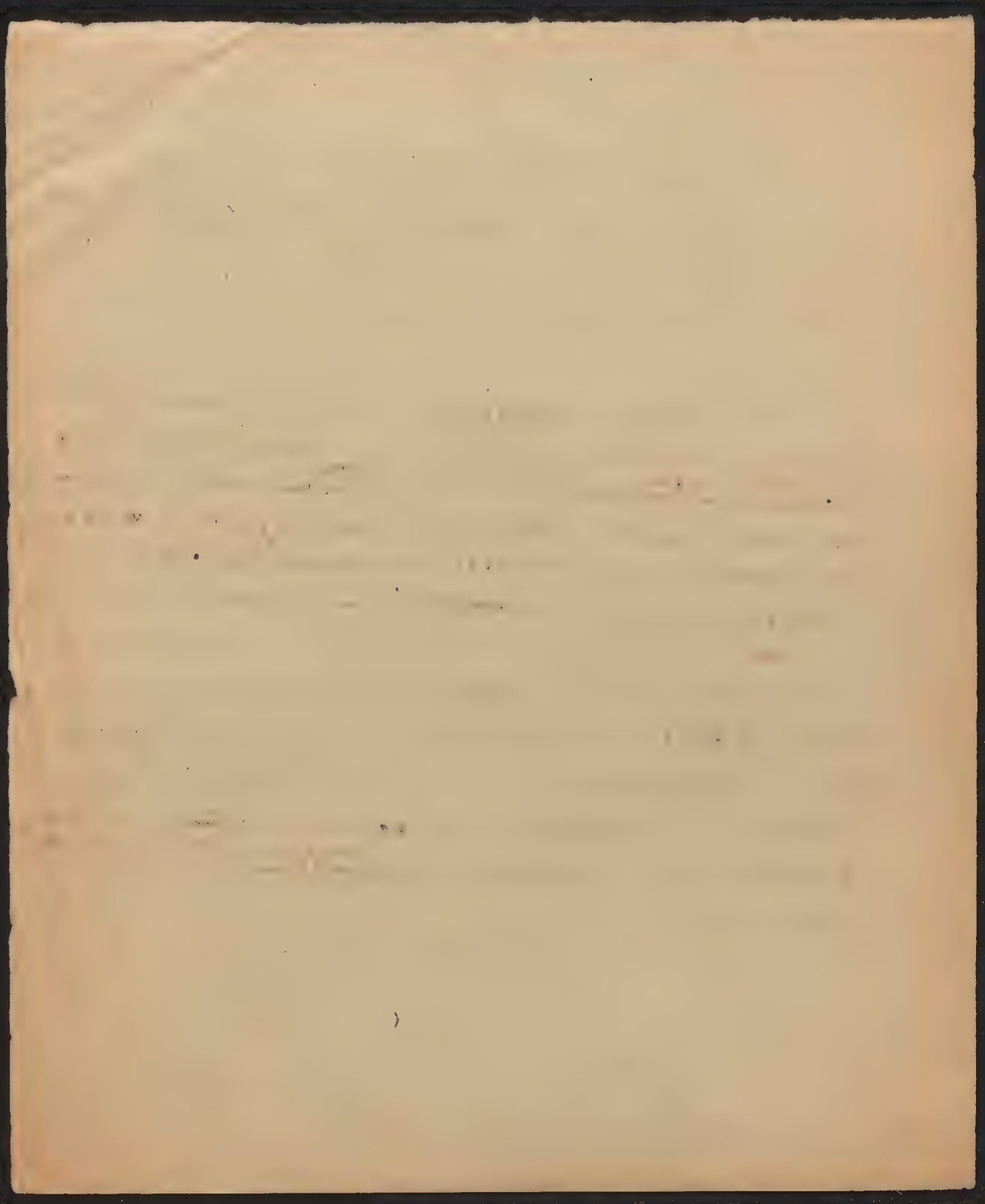

[illegible]

Zeropone na zerościu (II.)

W ostatnim liście ^{zrozumiałym} ~~przekładającym~~ ^{po krytyce} z przyswajaniem odczuć, i z objawami, które ufać króć, ^z ~~z~~ z kopie wydanie wreszcie na ten sentencję rozumie.

[illegible]

Pełk sportowy
nie ma niemi przepięty w tym momencie
po stronie białych, który odwrócił się.

peł bydła i owiec na hale²⁾. Dzieje się to
w pewne dni pogodne na całym Podha-
lu³⁾ równocześnie, jakby za tajnym roz-
kazem. Czyniąca się naraź dziedzi-
ny⁴⁾, ruch w osiedlach powstaje, ~~radomny~~

1) upłaz - spadziste zbocze trawiaste.

2) hale - wysoko położone łąki w Tatrach.

3) Podhale - obszar pod Tatrami

4) dziedzi - wieś skupiona.

18. 1. 1908

II. Dzień z k. 1. 1908. 1. 1908.

18. 1. 1908

Zakopane obecnie..

(I. Trzeci "niezwykły")

II. Stupnik - ^{ju. Pifnicky} ~~imieszka~~ ^{do kofa} ~~rosyjskie~~ ^{Tak powstało}
~~Kokofonia~~ ^{2. 1. 13} ~~stylu~~ ^{Kok.....} ~~Dr. Miodke!~~ ^{skiersto.}

IV. Tragedya Zakopany, a raczej ~~Traged~~

do Setry. (Lea sentyment kół tu,
^{skow. p. k. r. v. ...})

Budynki. Kokofonia stylu. - ludzie. -

Pensjonaty (ciężkie nie-jedne). Kierunek

Deucingi. Pomysł. - ~~ciężkie nie-jedne~~

Brud. Studnia Dr. Schodowicza. ~~ciężkie~~

(Zima.) Oddział (Bombardowni) ~~ciężkie~~
regulacja Zakopany) (ciężkie nie-jedne.)

Kierunek. Artysty. Atmosfera Zak.

Kopany. (Tak jak pomyśle, tu mrozi

Konstancja wroci - jak twierdzi: musi

być ^{wezkie} ~~maszyn~~ (jak Kon?) ^{by tu był kraj}. ~~Górze~~

[Zgryz, który się widać... Bez Dr. Schod.

niezwykły

Kierunek

ciężkie

Dwa "Zwrotki"

Ku czemu idzie? Jeśli tak,

Towarzystwo ^{to w upadku} ^{ciężkie} ^{Zakopane stoi na}
półki. ^{Plan} ^{to} ^{ciężkie} ^{Zwrotki}
^{Plan} ^{to} ^{ciężkie} ^{Zwrotki}
^{Plan} ^{to} ^{ciężkie} ^{Zwrotki}

1. úroveň

✓
- 1/4 chovny. (Wojnyński)

4 sport

2/ artisti. (pennydy sporty a chov,
gymn.) ^{myšlenky} [bekerius] erotick.

✓
Wysseum: atmosféra psychologické lek.

✓
úroveň

2. úroveň: vnější - jak do kůže

střípnutí a puzpukování. Ta puzpuk.

kování, beptunování - ^{trasy} ~~pro~~ dle.

trava dle. ještě tak, ta... to...

ještě jedním úrovní....

O Kołtunie i kołtunach rany

O dwóch muzeach w Żekopanum.

Niewielom zapewne wiadomo, boć i ja, choć od lat dwudziestu parę pod Tetrą mi byłem, dopiero tej zimy ostatniej przypadkiem się dowiedziałem — iż w Żekopanum mamy dwa muzea: jedno, znane ogółowi, ~~muzeum~~ im. Chałubińskiego przy Krupówkach, drugie — odkryjmy od razu — muzeum Jana Kołtuna przy ul. Chałubińskiego.

Pierwsze, jak wiadomo, mieści się w gmachu murowanym, który s.p. Nitkiewicz projektował, a gorliwi wykonawcy, jako ^{inteligentni} ~~tworzący~~ zecerzy autora, podług inwencji ^{własnej} ~~inżynierskiej~~ chwalebnie poprawili; i, gdyby ^{byli} nie kruszyli się niepotrzebnie planem, dalej w swobodzie wykonania poszli, gmach wyglądałby bardziej swojsko i monumentalniej, jak hotel ~~Stamerygo~~. Jak np., tyle mur obcych podrywany, a kopol-~~Stamerygo~~ hotel ~~Stamerygo~~.

wydawała się niestem paniem -- tak ją pukar wzniósł. Dachy świe-
ciły jako kopuły ogniste. Gdzie właściciele tych domostw zanikłych
ni żywej duszy. czarna straż kominów. . .

Kręcikiem na szosę, która przecina wieś, i jechaniem stępa
pod górę.

Po obu stronach drogi szkło pole - przebijając zgaszonym światła-
m ścierni przez ciemności nocy.

Na pewnej wysokości zobaczyłem stojącego koło drogi jeźdźca
staż zwrócony koniem do gościnnika.

Zapewne patrol. Wyglądał jak posąg odziany w mrok.

Przejeżdżając poprzedeń, sądziłem, że zapyta mnie o hasło.

Milczenie.

Jeszcze wolno dalej.

Myślę : wczorajszej nocy było tu hucznie dyabelnie. Tu się rozgrywała bitwa, na tem stoczcu. Pódyżej, w czole wzniesienia ciągnęła się w obie strony, drogi okopy rosyjskie. Teraz opuszczone pustkowiem. I głusza. Jedynie chrząst siodła w ciszy nocy. Zapewne w pułku już śpią. Północ będzie.

J nie wiem, skąd, przyszła mi na pamięć dawno zapomniana słyszana w latach chłopięctwa opowieść wuja mojego, który gdzieś na Łęgrzech osiadł i słuch o nim zaginął.

Służąc w roku 1870 przy ułanach, stał ze szwadronem swym koło Szegiedyna na Łęgrzech. Dnia pewnego pojechał do sąsiedniego miasteczka i tam do późna się zabawił. Wracał w noc do oddziału swego. Padło mu jechać przez pusty dział. Ujechał kawał drogi - naraź słyższy za sobą turkot, niby jadącego wózka. Obziera się: - turkot

"Przejdziem nartę, przejdziem białę..."

Sakność tej cwiłi kałde serce żołnierskie odczuwa.

"A gdy Turęk napoi białego konia w Koryuin..."

Dubnie kroki szeregów i kopyta koni po słojonym dość luźno po moście. Drogę uginają się pod ciężarem kolumn kocznie-pontony. Przewalają się pieściewie - oś szaska, od tatr pływające narty białe.

Ponideł pionierzy odbudowują most skalony.

Krzęć drugi zagała półrzysty.

Ten kolumn wypełnił na oręgi i, przebijając się zakrętami drogi - obczył, szary, - piż się w góry. polysiał przez wyżej, wyżej, aż zgaś za przeoryleniem.

Przyestale treny mają teraz święto przeprawy. Swolna, swolna woz

nie lin, wśród tych sławne, znane nawet
penn prezydentowi, baranie rogi, bo onie,
~~now~~ zwiedzając muzeum, ~~nie wstąpił~~ pytał
recytując wstąpić zapytał. I tak się to inoty
tucy, która takie osobliwości posiada-
wiedzą - wruszył, iż zaraz polecił skrócić.
Kowi przywołanemu wypłacić subwencję
zakładowi pani Jelskiej c. św. Zyty.

W sali tej na osobnym stole siedzą ci
młodzi plastycyści Tetr, którzy ponoć śmie-
ją nasz Lotnik i odkrywca, mają dorę-
żone przed namiernikami podrościs do bieguna,
z gońcy z areoplanu - i to przy wielu
letnym - modelowaniu.

Ja tam jeszcze wypatrzone zwiństa
i ptaki. By prowdz rzecz, ieden leśnik
amator ~~nimie~~ ~~taki~~ ~~niema~~ takiego
~~leśnika~~. Prośca podpolitych rapcy, lidow
kun, ~~koruści~~ łesec, borsuków, jest
niedłwiedź, prośca samego koruściarce
schwytny, a z ptaków rzecz się w omy
~~ogromie prowdz~~
Łp. wiadomo, wspom w Tetrach niema.

Ten przyjeżdża z Kaukazu. Jedyńy pro-
szę toż, sdyś od którego z rezydentów
nabywy patroszono, zucheliono w re-
tysku jego ludkie oko. Jest to wix,

niepewne, przyszły wnet do równowagi. Zważywszy iż nie ciężkie jest
mienie Legionów.

Na przygotowanym brzegu Wisły rozłożył się Annapol, nieścina, wcale
niejako temu nie odpowiednia. Minek je też pułk ochotnie i wparł na
drogę w kierunku Księżomiesza., gdzie kwatery noclegu były oznaczone.

Zola ślepieliś dźwiękiem armat, które z północnej strony, od Pablin,
od wieczera słyszeć było, teraz ustały zupełnie. Natomiast ukazały się
na szczytach nieba ku południowi ledwoznaczne dymy, co oznaczać mogło tylko
jedno: iż Moskale palą wsi w okolicy.

ów historyczny list, który wyje się karmić
wstroby Prometeusza; gdy a gdy ty nie
skłó, rucić się mu do uchu. Dlatego tu nie
oko i dzień reubryca pnyśd, jest to tajem-
nices bogów, której dociekać nie myślę
(kam i tak jui i tak swojejsa).

Jak widimy, ciekawe nawet nacyjny.
duj's się w onym muzeum pny Krupówek,
ale ~~cała~~ ^{cała} ~~gola~~ bezpożyteczne.

Jest wprowadzić sala na II. piętrze, lu-
in., merneciona na dzień współczesny.
Leci może lepiej tak j's jui ~~pa~~ pastę poro-
stawić, reufersy wyobraźni zwiedzacza,
nie gromadzić eksponaty, które ^{i tak nie} ~~widimy~~
~~dojdą bosactwa, jakic widimy,~~
~~in komendruishy, żoncyka i takich~~
pionierów (^{zakopien'skiego} ~~artystycznego~~) przemysłu.
Przytem nieporozumienie nasze: współ-
czesności niema. Trzeba ^{tygi} pnyśd
tygi ucyuć skok albo biedz pnyśd
obok czasu paralelnie, aby być choć
pnyśd moment chwili współ z czasem.

Tego wyistkieso, co powyżej pnyśdno.
ne i co ma jesne być, stnie i dożiera
z oddaniem, godnym lepszej sprawy,
młody wyistkowo kustosze, drotny mł.
Kod'u, co nie jest wcale aluzj's do j'go

Na godzinę 6-tą rano dnia następnegoznaczono zbiórkę bataljonów na szosie pod Lzymanówką.

Dzień wstał, po osuszy słonecznej dnia poprzedniego, jeszcze jaśniejszy.

Na oznaczoną godzinę spłynęły z trzech stron bataljony, formujące się na szosie w podobnym porządku, jak przy wczorajszym wymarszu z Ostrowca. Na końcu treny.

Przeszła obok kompania techniczna Komendy Legionów, kwaterującej w sasiadnim dworze, Podlesiu. Poszła naprzód dla stwierdzenia, a w razie potrzeby ukatwienia przeprawy przez Wisłę.

doświadczonego umysła. Próbował on
 w swych latach eksterierycznych różnych ze-
 wodów; był profesorem-potomistą^{etnografu}, bez-
 płatny redaktorem, zbieraczem wst.
 ków gramofonowych, ^{korespond. i deowu} ~~ożenił się~~ ^{i żonę} - aż ze-
 szedł do muzeum rezerwacji i ~~ducha~~ ^{ducha}
 ducha swego natchnął, że ma być tych ^{to}
 właśnie rzeczy kustoszem. I tak gorli-
 wie - wszelką wszelkich możliwości, gdy
 mógł być przynajmniej sekretarzem ja-
 kiejś ambasady - jest się tego, nie mając
 go żadnych widoków, powołania, że
 rodzina ^{hofrejskiej} ~~powołanie~~ jui szdriwemi stowu
 cywila nad ^{i cywil} ~~nim~~ ^{niem} kiewania. Nie to jego
 przyrodzonego humoru nie psować.
 Że to muzeum ukochane odpłaca się
 mu wdzięcznością.

a nierzeczywisty -- znówu duszom radośnie się czyni, gdyż maszerują
wprost naprzeciw słońca...

Wyszło słońce o rannej godzinie

I stanęło w poprzek mojej drodze:

Już mię pewno szczęście nie ominie,

Poimane przyprowadzę wzdle -- "

Opiera się niejednemu ballada o sobie samym. Najskuteczniej jednak,
bez urazy prawdy, można by ją przypisać pułkownikowi onemu, który ja
ko witeź dawny w osępieniu na czele pułku swego jeszcze: wprost w słoń
ce -- bo stał się ono wstało, z nad przeczuwanej już śmiechem serc Wisky.

Wykręcił się w siodle i w tył za siebie po ruchliwych falach
głów -- jak szeregł się kołyszą -- patrzy.

Czy zniechęcony powolnością węża drugiego kolumn znów ku słońcu
przed siebie obraca. Detkanie konia ostrzega -- i naprzód ruszy. Wnet

zakryje go biała gościnną. Utonął w słońcu — tak, za ten wzgórzem
świeciliście.

Komendę pułku w zastępstwie ojczek kapitan Calica. I on balladę o
sobie w sercu swojem nuci, Chrebat, Podhalanin jasny.

Pułk naszeruje. Wzgórze się podnosi. Wstają z obu stron wyżniej
sze pagóry, odkrywają się zbocza, nagle a miłokospadiste, to się dźwi
gają niegroźle ostrysy o kopicach drzew przecznicie zielonych. Po
śród nich żółci, proczące o usmiech, niespodzianie i miłe zodiśsa.

— Piękna ziemia. Warto za nią się trudzić.

Wyśi ku Podhalu wybiega i więcej tanto piękno surowe, wysokie,
z ten tu bratniej poniżej, tylko pokusani cozu umajonem.

Dziś, dęty pułk w kierunku wschodu, z którego już słońce odchy
liło się znaczenie ku południu, idąc wyżej.

Dzisiaj pułk ku wzniesieniu dwutysięczną pierś szeregów, które
się spieszą, spiesz, jak na uroczystość bliższą.

ustaje, i nikogo na szosie nie widać. Łusza koniem - turkot znów się przywraca. I tak po kilkakroć. Odprowadziło go aż do wioski, w której stał kwaterę. Na drugidzien usłyszał, że na drodze tej ~~XXXXXXXXXXXX~~ zastrzelony został ręką niewiadomą ułan, który za nim z miasteczka powracał. Tedy - powiada - zrozumiał, że toą śmierć za nim jechała. Nie dojechawszy.

Myśląc o tej opowieści, dojeżdżam pod wierzch wzniesienia - mijam właśnie okopy rosyjskie, które się z obu stron drogi ciągnę wyznaczają smugę....

Raptem -- koń mój waktownie rzuca się w bok. O włos, żem nie spadł. Opanowałem go, ledwie.

Jdąc dalej, masłę, co mogło być w rowie, iż się koń zląkł. Czyby trup jaki pozostał. Przejeżdżając tedy rano nie podobnego n

Oto napykliw, sdy Land museum
ta pousi tlyko, ie prunydy Arch, w te
pdy poudy osoby wymowne do zna-
nych z oficerow i z kopicenur Kupiow,
do filantropijnego wysoce Sreniam
i zebzano zueczny - jek ne obecne
cielke cieszynny, kldrgi kustos
museum dunnur wygi lotoonowi,
sdy ~~but~~ ^(ironia) ~~ow~~ ^(ironia) ~~prygnit~~ ~~dr~~ ~~z~~ ~~inocny~~
z iyceneni noworocny.

Kcissu dicsiccia. a cieszni potjednost-
mrsnnyj stragnusj ^{cu} ~~naty~~ podkalandy
ziny uromice sobe kustos, jek mwie,
swdy samotny, monotony iytot, sdy mo-
sie mowy prachyoz, jek ty ziny, mienoi
sdy ~~z pokotku~~ ^z ~~nie~~ ^{swego} ~~pokoty~~ ^{nie} ~~ucopelany~~ ^{do}
rdmni ucopelanyj kancelerzi. ^{(Ten py.}
najmudy jst sdy clem przyodiat na noc.
Na nogi zwala wszystkie roczniki Tow.
Tatrzan'skiego, zaley biadre ^{prukie} ~~skramie~~ ^{otu}
lejs cieszopisma Krajoznawce, pierci
zstows nekrywa mepani etnograficzne,
nie, ^{py} ~~zobierajse~~ ^{przemyslne} ~~te~~, na kti-
rych miewne przedstawione sdy kozuchy,
szigunie, sukmeny, stowem solidne py.
odrzew. A tak pod onym prysmitem,
^{zwinity & kishk}
~~wyobraznis~~ ^z ~~etnograficzny~~ ^{zagrzany}

Nareszcie - czoło wzniesienia, przełyknięcie - - dolina narzona

Wisły się odsłania...

Serca pieśnią radości uderzą. A na pamięć przychodzi miejsce one z powieści "o Udałym Walgierzu", gdy trzej mężowie - onie Walgierz, Mściw i Wydrzyoko - jadąc łona, nad doliną wiślańską stanęli. Bo tak to istotnie musiało być...

"Stanęło mężowie w strzemiionach, nakryli dółki oczy od blasku rannego słońca, co się w wodach dalekich nurzało. Patrzę w dół... Góry przed nimi, góry wielkie, okrągłe i pęczące. Ładne błamy lasów.. Tam i sam osłonięta jest ziemia jeno pęczącą brzozywo. Stajów, co zstępują ku dolinie urczej..."

Śpiew serc: - "Polino moja!.. da-dana."

"Wiślańskie łęgi... Widać wyżyny kwieciste, nieogarnione oczyma. Wierzby tuż nadwodnym rozcięte, widać się srebrze w porannej mgie.

Daleko szumią kępy sokorów, daleko w błękitach toną białe brzozy.
W brzegach rozkosznych płynie połyskliwa Wisła-woda...."

Zstępujemy z weselem w rozkoż wiślańskiej doliny.

Pieśni radosne przed nami zlatują i zdają się pozdrawiać mijane
w biegu lasy, łąki, aż przypadną w zachwycie do łśniących stóp rzeki.
Widać u końca łąki roztoconej Jej słoneczną pojaś, i łuk świecący
brzegu naprzeciw. — Poniżej pale spalonego mostu.

Kolumny zeszły na równi nadrzeczną.

Krótki odpoczynek na łące — stopowanie na nowo puku — i prze
prawa.

Batalion pierwszy wraca na łąkę piachu i na położony na wodzie
pontonowy most. Za nim drugi batalion, — trzeci. Oficerowie konie za
uźdy prowadzą.

Někdy to bylo pro nás velmi těžké,

hude je s na blizky, godině reprezenta-
medunystkém ognens verendy Truski.

~~Pne roztorgovnie zje x cizotk, jak~~
~~rovnice pne roztorgovnie obiedu~~
~~nie je. Ognens ^{odvazky} ^{redovny} ^{tracen}~~
~~ake si do ^{stolica} ^{málenholovne} ^{roztorgovnie}~~

!} i gator jest ne vystlo. (vyvied ? dohu.

- ~~Caution jak ten v mavenie?~~

- ~~Truskie! Roudi si nam bycenia.~~
~~q na hru opet. Trusie si vsterie. Spota.~~
~~cuudho, ned - memy vidoi ...)~~

Pne vyby verendy Truski videl such
mlerung a hipe si, filon: Zekopem v rime.

niepewne, przyszedł wnet do równowagi. Zważyły iż nie ciętkie jest
mienię Legionów.

Na górzystym brzegu Nisky rozłożył się Annopol, wieścina, weale
miejscu temu nie odpowiednia. Nink je też pułk ochotnie i wpark na
drogę w kierunku Księżoniesza., gdzie kwatery noclegu były naznaczone.

Noha dalekich dżdżeń armet, które z północnej strony, od Dęblin,
od wczora słychać było, teraz ustały zupełnie. Natomiast ukazały się
na skłonie nieba ku północy ledźniaszne lpy, co oznaczać mogło tylko
jedno; iż Moskale palą wsi w okrocie.

Senci, seneculi, penie w spodniach, nos-
~~wie w ubraniu cyrkowym, dwóch pości z pro-~~
 wicy, poliege na nocach, były minister
 mowolucyjne, dwie sienne zakopane.
 Ki, według megedrechi, ledko nos, sen-
 ki z powozu, saby nowe ^(pości i korony) korony, nos.
^{penie i łodzi} ~~cier w ubraniu cyrkowym, znow peni~~
~~znow architekty, znowy łodzi, znowy łodzi, znowy, pości~~
~~w spodniach, w nocach, w ponocach nie,~~
 long na sienie, znowy stary gość, mł-
 dy pości w nocach pości, ... etc.

Kotó • kón werewy puchodi udomk,
o trany ^{siedny} wrobedenij, o korowach Dymu,
mochoslony. Koloru Korowaku, sunnda
puapawuy, o melonitku broncowagur.
na sidnie. (Ten metowik py Korowaku +
zardica, utownik to musi być boiy.)
widel odem : utownik boiy.

- Căci nu sînt trupa?

Zjedna jednak do portei filmowych nie
wzruci ich poszukiwej ~~warszawskiej~~
werandy, jak przechadzki o ciotkach;
o swojej, miedzy innymi, w dżungli, nie-
określonym kolonie Koinichu, ~~wieloletni~~
~~z naukian przepasany, wieloletni bron-~~
~~z naukami z dwoma parosoleni pod no-~~
ch ~~i~~ wieloletni brązowy na stwie.

chuzemu jego Koftuna
miesi sie
pokazau

"Przejdziem Wartę, przejdziem Wisłę..."

Nazność tej chwili każde serce żołnierskie odczuwa.

"A gdy Turek napoi białego konia w Korynii..."

Dudnią kroki szeregów i kopyta koni po spojonym dość luźno po
moście. Drzą uginają się pod ciężarem kolumn kędzie-pontony. Przewa
lają się pieściami - od Olzaka, od "atr pękające nerwy liści."

Poniżej pionierzy odbudowują most spalony.

Brzeg drugi znagła górzysty.

Wąż kolumn wypełznął na brzeg i, przewijając się zakrętami drogi
- olbrzymi, szary, - piął się w górę, połyśkak coraz wyżej, wyżej, aż
zgasił za przechylem.

Przystosowane treny mają teraz święto przeprawy. Zwolna, zwolna woz

Stożek, poisdów energicznym marszem zdążyła do cołajcym się nieprzys-
jacielen.

Ka wyżynie leśistej, przed Wołą Ossowicką, przechodni do natknie-
cie się na ożr wrog. Na przed kap. Chętnie z bataljonem wywa spotyka-
się z koczownikami od zżłani w lesie, następnie nadeszły z prawa bataljon
1-szy sztybrim rzutem oosyżecza płaszczyżnę wyżyny i, wyierając z dół-
pożycy - Jedną za drugą - loskali, przyczes palczownik sam icois w ty-
raijerskiej linii, zastępuje ku połosonej w kotlinie wsi. Po artliim
ogniu, energicznym ruchu, nim nieprzyjacieli miał czas się opatrzyć,
zajmuje bataljon Galicy Wołę Ossowicką.

Naszło - ze strata siedmiu lekko rannych.

Wierzech zapadł. Chłodnito teras o to, by ewentualny kontratak
wytrzymać, nim śity większe nie nadejdzie, a także posunąć łączności
z prawem i lewym. W tej chwili poczyniono ubezpieczenia odroczenie,

Przebiegli nie było. Albo co z niego byłej młodości
na czas bitwy w pienie orłowe, ten, obaleni, porobili.

[illegible]

Psychology & Education, especially our practical application with children
paper or inked letters, polygons - circles, squares, etc., etc. etc.
translating point down.

Udvar vezetési és irányítási feladatai, szabályozási, koordinációs feladatai és a szervezeti elrendezés feladatai.

wyrzucając w powietrze tony kurzu. Pociąg zaczął wchodzić na
drogę na prawe ścieżniczko, zmierzając ku grupie drzew. Na drodze, która
była szlakiem, zaważyłem teraz odcisk trena, który się tam przyczepił -
iż. Zapragnęłam znaleźć się jaknajrybniej poza obwodem pocinków.

Chociaż ten był pierwszy, że ci się zaczęli nie doceniać, to granały
wyrzucił mię trawą. Może temu że tak grubo nie było, wyrzucając
wysokie słupy ziemi.

Z półdnia tego dnia jeszcze wyruszył pociąg w kierunku
ku Ciepkowic. Marsz z celi Ossowickiej przez podnoszące się na -
kręty drogi wśród pastwisk, ściernisk i lasów. - Gdy, jadąc poprzód
stanęliśmy podkownik, adiutanta jego kap. Zarzycki i kap. Bobrowski
na płaszczyźnie, oczy nasze przytękały, niby okrzepły -
w niedalekich odstępach pozarów. Palili się wsi pobliskie; pierwsza
wydawała się - tak kilka wiosek przed nami. Inne rzędy płonące
rozmiatały się w ciżbie - lekkie dymy tajały w niebo poranne. Na wie-

rowkami, któryś z oficerów bataljonu i sporządził sobie nawet przemysłne zjawisko ziemne. — Las namiotów stołkowych wyrósł w przereździach leśnych.

W sąsiedztwie naszym stoi jeszcze już 31 obrony krajowej wstrzymany od wynarzu deszczem. Dowiedziawszy się wraz z kap. Calicą i chor. Gwiżdżiem, że jest w pułku tym porucznik Jakób Zachemski, nasz krajan Podhalanin, odwiedziliśmy go w jego o-
ciekłym namiocie, i tam w lesie — pod „Ozołą“ odbyliśmy — po-
siedzenie komitetu wykonawczego Podhalan-posełdzenie, gwarząc
o dziwnym losie, który nas tu przyniósł, radując serce wa-
minaniem naszej wyskoki ojczyzny i tam, se Podhale tak godnie
stańko, najwięcej z ziem polskich, bo prawie półtora tysiąca,
dając chłopów-ochotników do legionów.

dzy łączącej pola, na płaszczynie widać było sznur kawalerji - plu-
ton, jedący w stronę pożaru. Baley osiedli kilku pobok brzoźowego
lasku, Ciężkowola.

Tam zniierzszy na prześńaj. Podjeżdżając widziły grupę wojsko -
wych przed jednym z osiedli. Rozpoznajemy szefa sztabu i oficerów
Komendy Legionów. Po oznajmieniu o nadejściu pułku, pułkownik kade
poprowadzić konie ku poblizkiemu na łożni domostwu, a sam z nami
udaje się do pociągającego ścieżością brzoźowego lasku. Tu też obra-
ne miejsce na kwatery komendy pułkowej. Przy kraju lasku, pod drze-
wem, w okoleniu brzoźek i modrzewi.

Wkrótce zjawia się z onego poblizkiego domostwa gospodarz, ze
stółem, żywą i stołkami. A za nim córka przynosi garnek mleka krod-
nego, chleb razowy i masło świeżutkie. Sielanka.

czonych. Jakoby to czuł nieprzyjaciół, ostrzeliwał granatami teren. Poeciński jednak nie donosząc, padał na pole poza lasiem.

Szablodzi znierech. Denioty wyrosły w lasu - obós się czyni. Sary nadzieję zabesymad się tu postojem abulej.

Pożary blizsze pogasły. Wstomiasz roztrwieciży mrok dalsze, bi-
jące w niebo kupa. Enak, że jutro pójdzemy.

Jakoż na godz. 7 rano warszadzono marsz dalszy. Ińciemy wciąż
w tymże późnocno - wschodnim kierunku, przez spalony Sobolów, przez
skupioną koło drogi wieś Domaszewice, które jakimś endem uszły po -
żaru.

W Łętkach postój. A potem napręże zasunięcie pułku na południe,
do Gęsiar, dla podtrzymania akcji 31. i 32. regimentów Austr. obró-
ny krajowej. Tęże bataljony nasze zajmują pozycje w lesie jako re-
serwa: Komenda pułku w pobliżu. - Z zapadem nocą, bardzo ciemną,
ustąpiło natarczymaze nież za dnia działanie, wzięły się kociot ka -

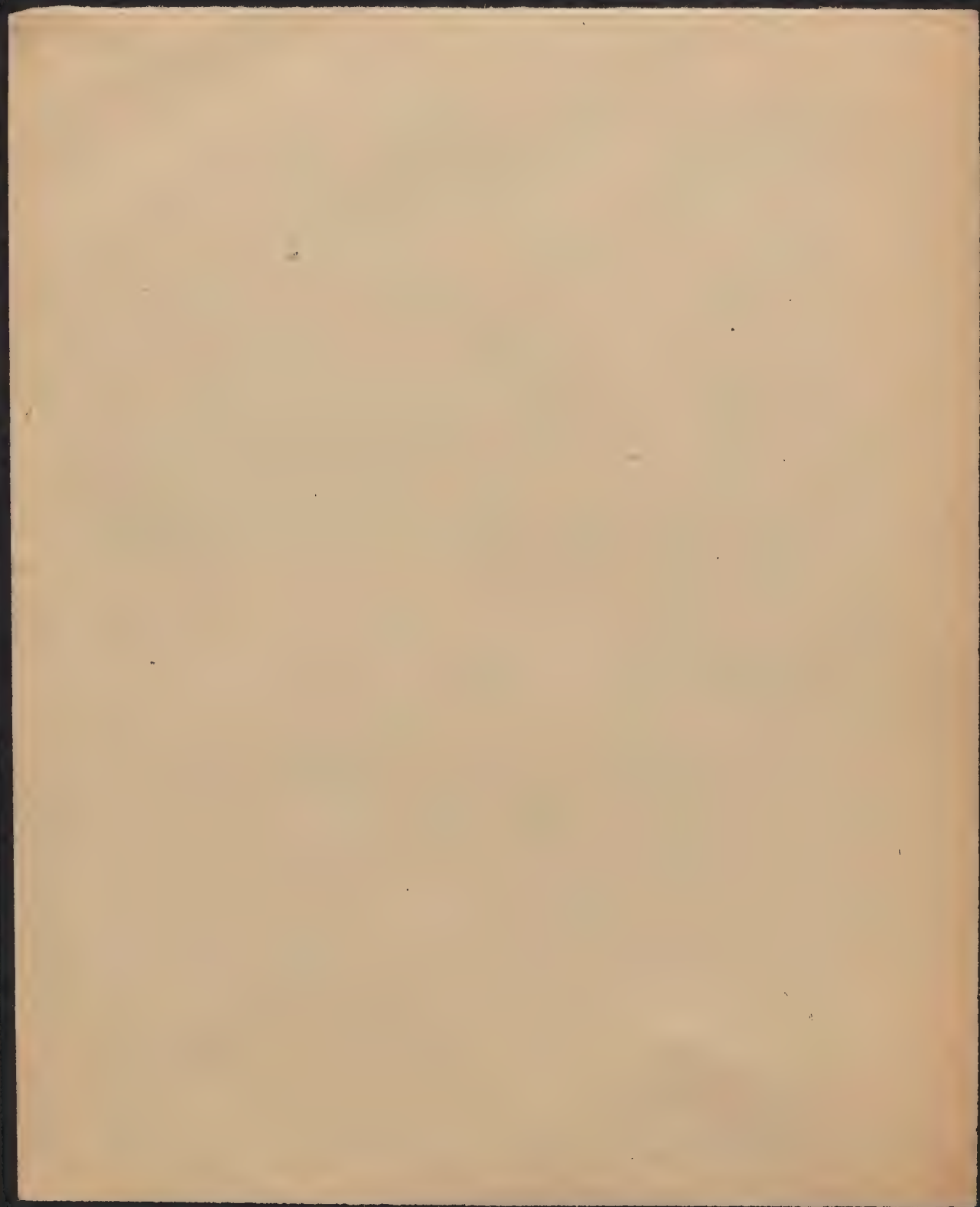

[illegible]

nie nowego.
O ile dający lekopieć był przekochany, o tyle
tęż przytył do nie to lekopieć powrócił. ^{Przytył, jak i inni} przy-
wrócić nie udało się w przywrócić, ^{zwrócić} w końcu
wzrostu ^{wzrostu} strony. Nie było też trudności, w jakich
górach (mnie w moim kraju) ostatecznej, a nie jak
być uciekać w góry, aby uciekać do w tych
chwilaż młodości, chwilaż do ostatecznej nie powrót.
Chyba.

[illegible]

[illegible][illegible]

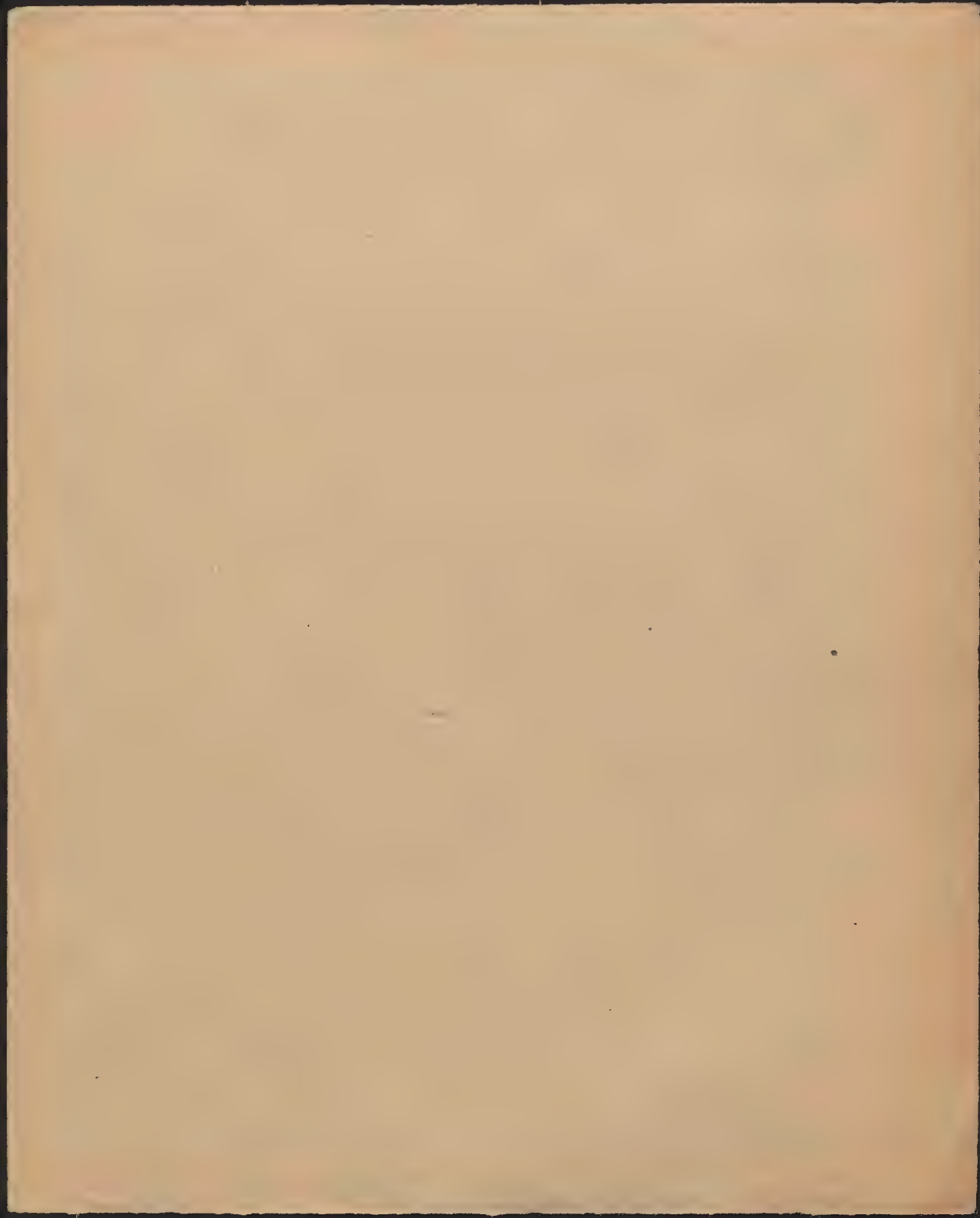

Listy zakop.

32

IV. Zakopanie Dziędy.

1) Jakiś zastępi przerwę pionierzy (góra)
co ma być w tym celu -

~~Warto~~ - architekturę formę zjazdu:

podtężenie - wysłanianie...

2) ~~Warto~~ z zmienną warunków...

zmienną, przy starożytności i ludności

Wynosić się: Tekomster,

Kuprester -

chęć Tekomster. zmienną

(Warto zmienną zmienną zmienną)

Pierwszą obywateli zmienną -

W drugim stopniu zmienną Tu i zmienną

3) Pierwszą zmienną... zmienną zmienną...
zmienną zmienną... zmienną zmienną...
zmienną zmienną... zmienną zmienną...

zmienną zmienną... zmienną zmienną...

(zmienną zmienną...) zmienną zmienną...

W tym zmienną zmienną zmienną zmienną...

zmienną zmienną zmienną zmienną...

3) Porównanie zmienną...

zmienną zmienną zmienną zmienną...

zmienną zmienną zmienną zmienną...

5) Legende o "Adrienne"?

6) gesefung jenne klus (Perdore-tante)

7) 1479: Jed stary brucha (jedynobuch)

8) Song, je wytrun miyez ber chertwe

~~in 311. 200000~~

9) Przewodze i
w magazynie po M
Lyon spodem?

Recherches ~~Przewodze~~
(rodzaj)

10) Die waktoryel dade wythorn —

wie tak iluz... Jakiś wie miernie i chod...

11) Jednak wydrd Echopem: ~~to do chod...~~

Brzy, do miub, chod, i miub...

Jednak... / ~~Przewodze~~ Kope, Kope...

12) Levy dze Przewodze

Brzy miub, Die Kd'ye schowce

moie...

Leu to psiocewce in 2 Echopem

III. O 2700 let, Ktusoventchre 171.

Od crado slachachre

Smiré Daniels.

Zakopane, dnia 18 grudnia.

Zginął Daniel, przewodnik tatrzański, o czym już
telefonem doniesiono. Wiele w Tatrach pochłonę-
nych zginęło - i obyło się na podstawie faktów. Jest
jednak w ścieżce Danielowej pewien rys bohatera,
który może mieć jego miejsce w legendzie.

[illegible]

Wszystko zależy od wysokości nauki i trwania,
Mimo tych rmylen myslowych, Daniel za-
chowal w natury swaj, tscieszy so z dwunastu laty,

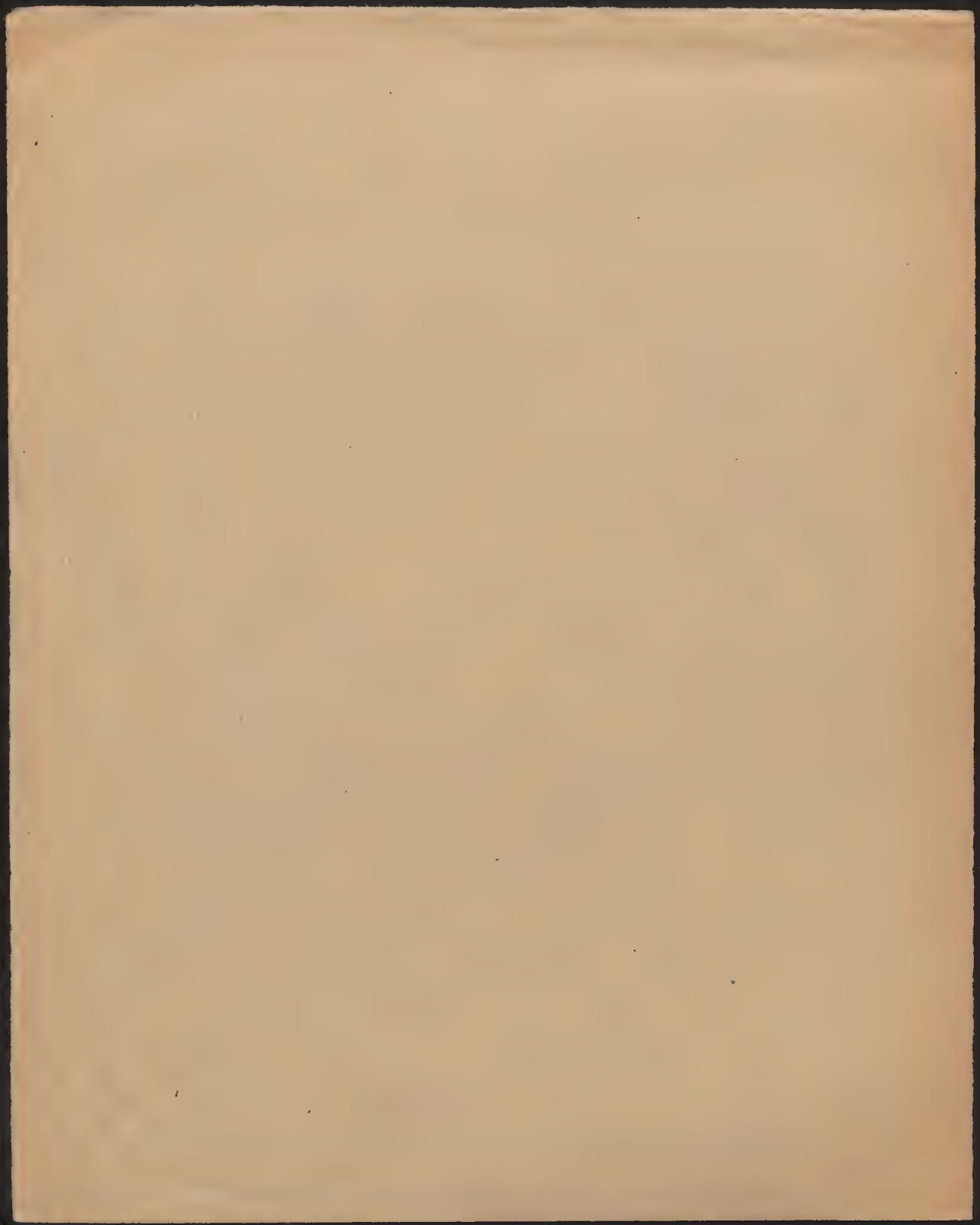

Smierci Daniela.

Zakopane 18. grudnia

Zginął Daniel, przewodnik, o
tatrzański, o o cieniu już tele-
fonu zakopiańskiego doniosł. Smierć
~~Któż to był Daniel?~~ jego jak i
... ma rycy bohaterstwa - Jaki to...
wrote...

Któż to był Daniel.

Był to...

Charakterystyka

Sędzią przy Krupówkach

Przewodniczący

fichowca -

ten -

Wielkonoce w Tatrze w górze...

Pod zimą

Smierć w górze -

Schute...

Tak go poizgoda...

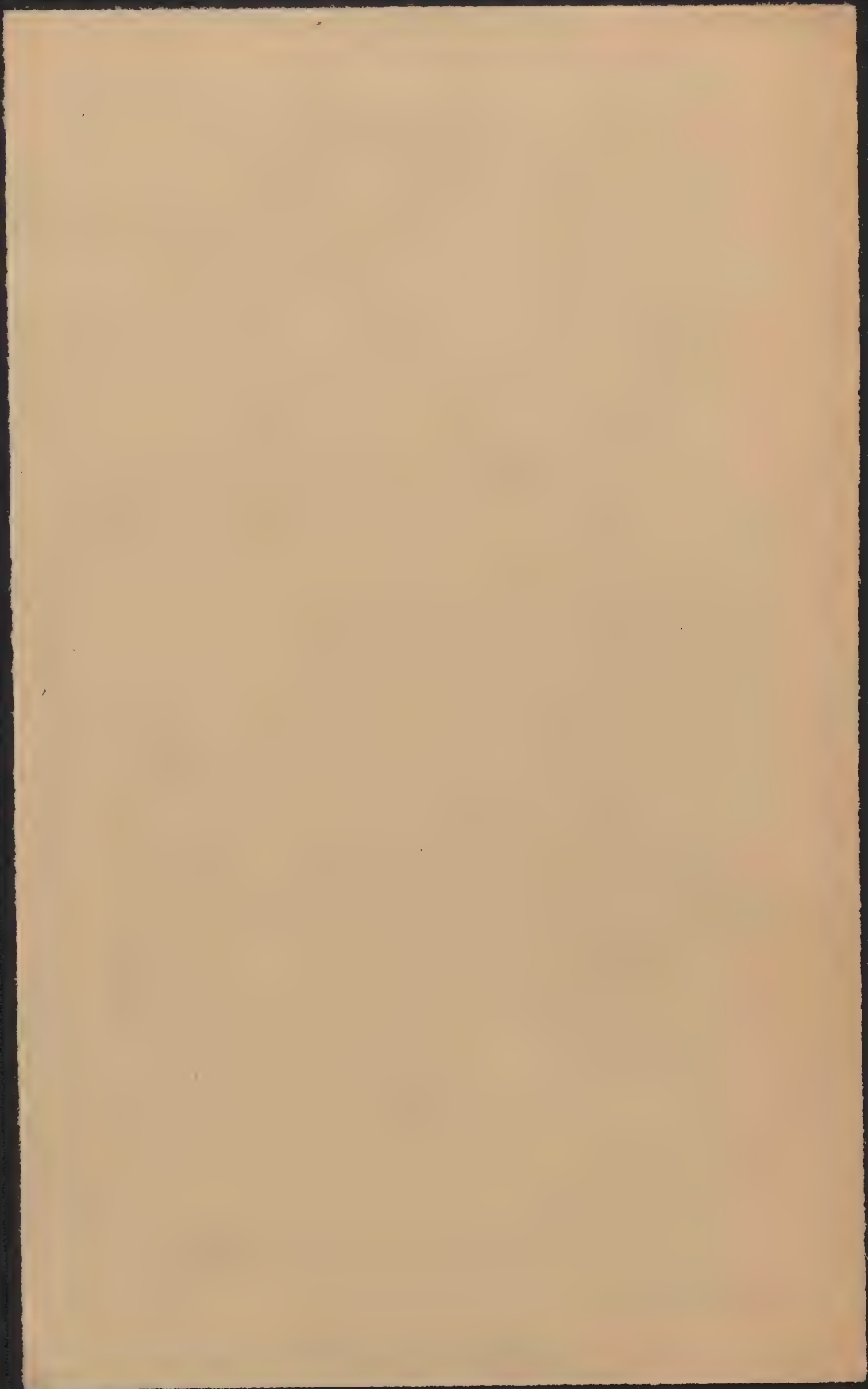
Zadanie i praca...

Wypadek...

Wagary (nad kolumną - Północ)

P...

Powrót, Heyden w lesie

Ludźmierz

wieś Tatrzańców.

Kilkunastomilowa dolina nowotarska, lub wświeci-
wicy Dolina Dunajca, po jego brzoze w Pieniny, za-
mykają: od wschodu ta wzniesie brama Śnieżna, od pół-
nocy wieś Sarsów i Beskidu, od zachodu orawskie
Ławy, a od południa Tatry. — Dolina ta, tak u siebie
zamknięta, tak charakterystyczna swym od reszty kraju
inne, tak mocno nie- osobna wyjęta, nasuwać może
jedyną porównanie ~~z~~ z polskimi i słowackimi
języcznymi, również jak we zamknięcie w kotłach
od siebie wzajem wyodrębnieniem. — A ta pierw-
szą kłopotliwość (jeśli wzięć wyraz niedziękany) tkwi
nie tylko w geograficznym ~~położeniu~~ położeniu; przebi-
ja się w temperaturze ludności, w obrazowości
i wytworze swary, jako też w tej słabości, która
ją mimo to, zawierającą od innych Tatr, po-
bija niemal zakawa. — Konna w dnie pospólną, jedząc,
mu z Chabówki do Zakopanego, na przykładzie
z Obidowej oddał się zmagła wódka na nocny
Dolina w Tatry, ten rejon z pewnością nigdy
tego obywatela nie zapomniał — i wzięci jakbyś kon-
cny swobodny, południowy, pełny rozpyłonego słoń-
ca, z cudem udało się wzięcia wziętych się w oddali
Tatr...

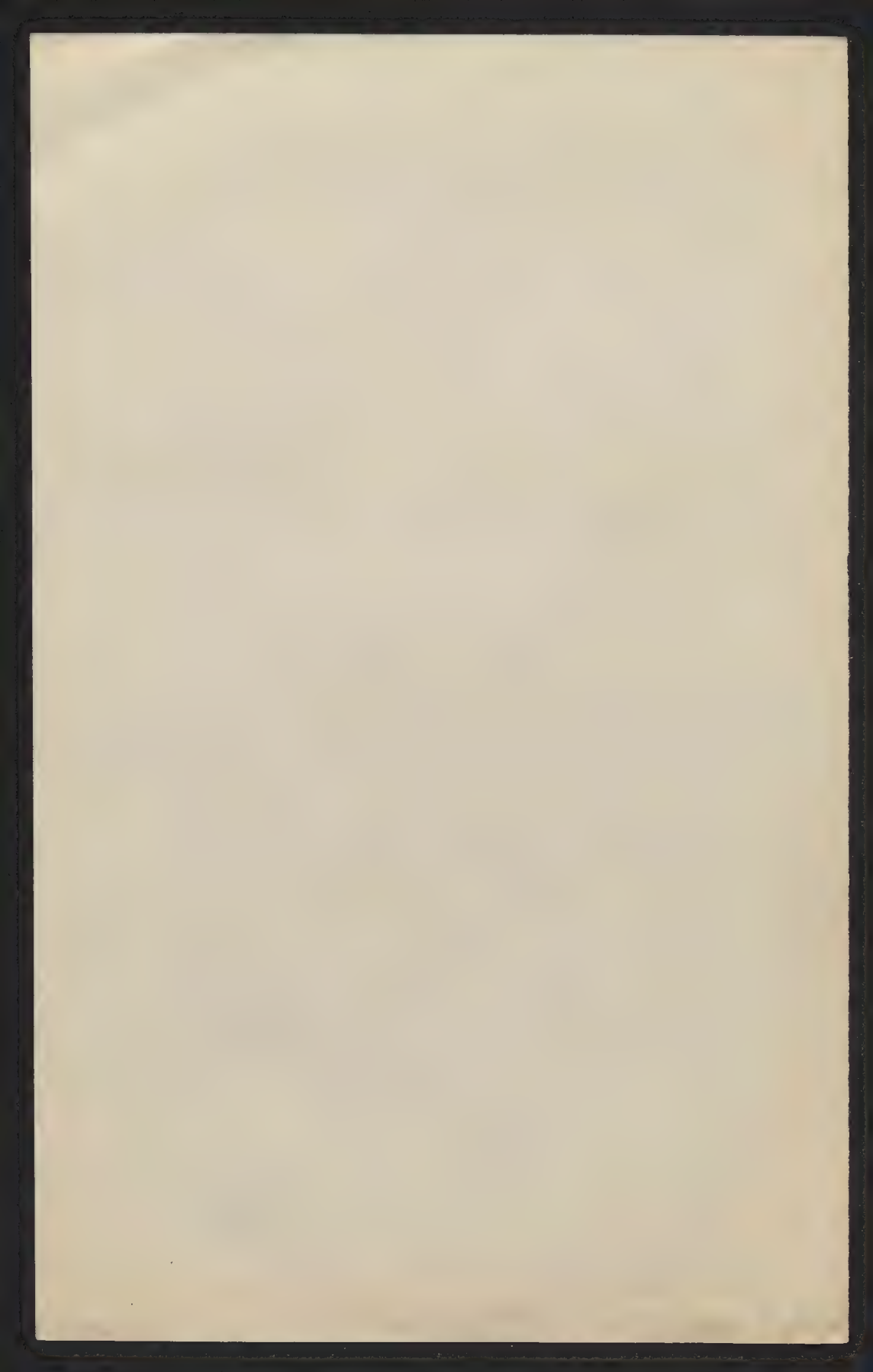
Pracę podrodka tej Doliny, na szerokim równi-
nie, miły na zachód od Miasta (Nowego Targu), na
lewym brzoze Dunajca czarnego, nad upływem rzeki
Lepistawicy, która z Sarsów z pod Turbana spada,
leży stara osada ludźmierz, podziwna
wieś Tatrzańców.

Wpływający z obu łapę ty stawa się już drugie.
Dwie podhalce, który przynęty jest łowca zamyka
być kołobry dwóch wielkich braci-artystów.

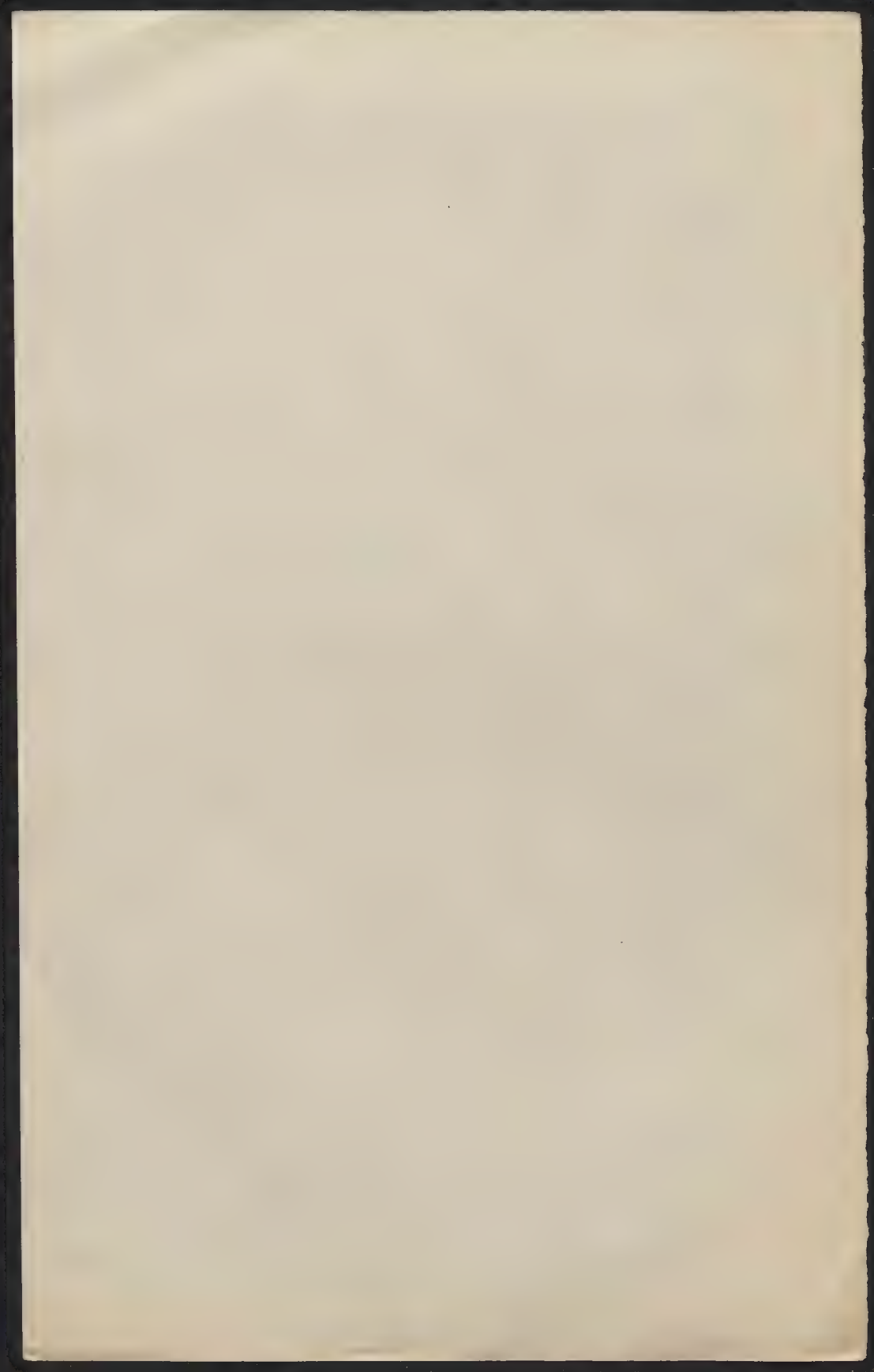
Oj potwory wie obłąkami, lewoty nat Sorców... na
 potwornie, widne w całym majestacie, z ponad spiętno-
 mych wygód podobał skłębego ku obłokom wywie-
 sione, Taty... Nie zachód i wschód pniestreni w
 wieńna, daleka — niby dwie bramy, na osłoni
 dla duszy wrażliwej narwałe, słońce i zmięknienie,
 radości i tęsknoty... Tuż pobok sramoty wiesz-
 ne... Dłusie zagonu pół, Łąki torfiste... Dalej,
 pniestwiejciej Ahdod wiklin, upiśte tu wiskifuni
 brązami, Dunajca fale... Za Dunajcem bór
 smrekowo-sosnowy — aż ku miastu, z którego
 widna jest ponad ciemnym słońcem lasu wie-
 ść Kosłotła s.w. Katany, pniestajęca zmie-
 wienie cary Karimowa wielkiego, i sto-
 jące na wygódach nad miastem, ponad jesse
 stary, dawniany Kosłotek s.w. Amu, w.
 Dłus podanie pniest z bójników upudowany.
 Dłus kłóściaty ubogo... Pars lipa koło ko-
 ściota — tu cownie nad ciemne dąbły cha-
 tki wymieszone wielone crapy jesiendon-
 jawor gdwos w kapor samoty — wieża
 skłęb trapiu w ten smieszny kraj zaplata-
 na — i tyle. Zett stolic, Dłus ^{mi} ~~stolic~~
 Kami chodzą — z bramy Pniest, ponad
 Pniest Dłus Taty, aż ku zapadłej branie-
 jest tu o każdej porze dnia, gdy so chmurę

[illegible]

1 Tam, a nas też w nieduży, w masywny kawałek
 SO_2 dmuchwici z kochanek, z kochanek wianki płoty,
 ze stokrodek białych, z polnych macierzank —
 Zda się, Bóg w jakimś wielkim twem pokazuje świat.

20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854,

Ze stekende berisping, 2 polige matierende —

Żda się, Boż w jakimś momencie twem pokazać 2104.

[illegible]

na jej + Koscia Polny maza, kase, Przetnie i Ustnie,

~~My letter to my brother is in the file, & I do~~

Körnung ist ~~unregelmäßig~~ ^{regelmäßig} und ~~unregelmäßig~~ ^{regelmäßig}

[illegible]

jeżeli ~~nie~~ realność niemal tej wielkości

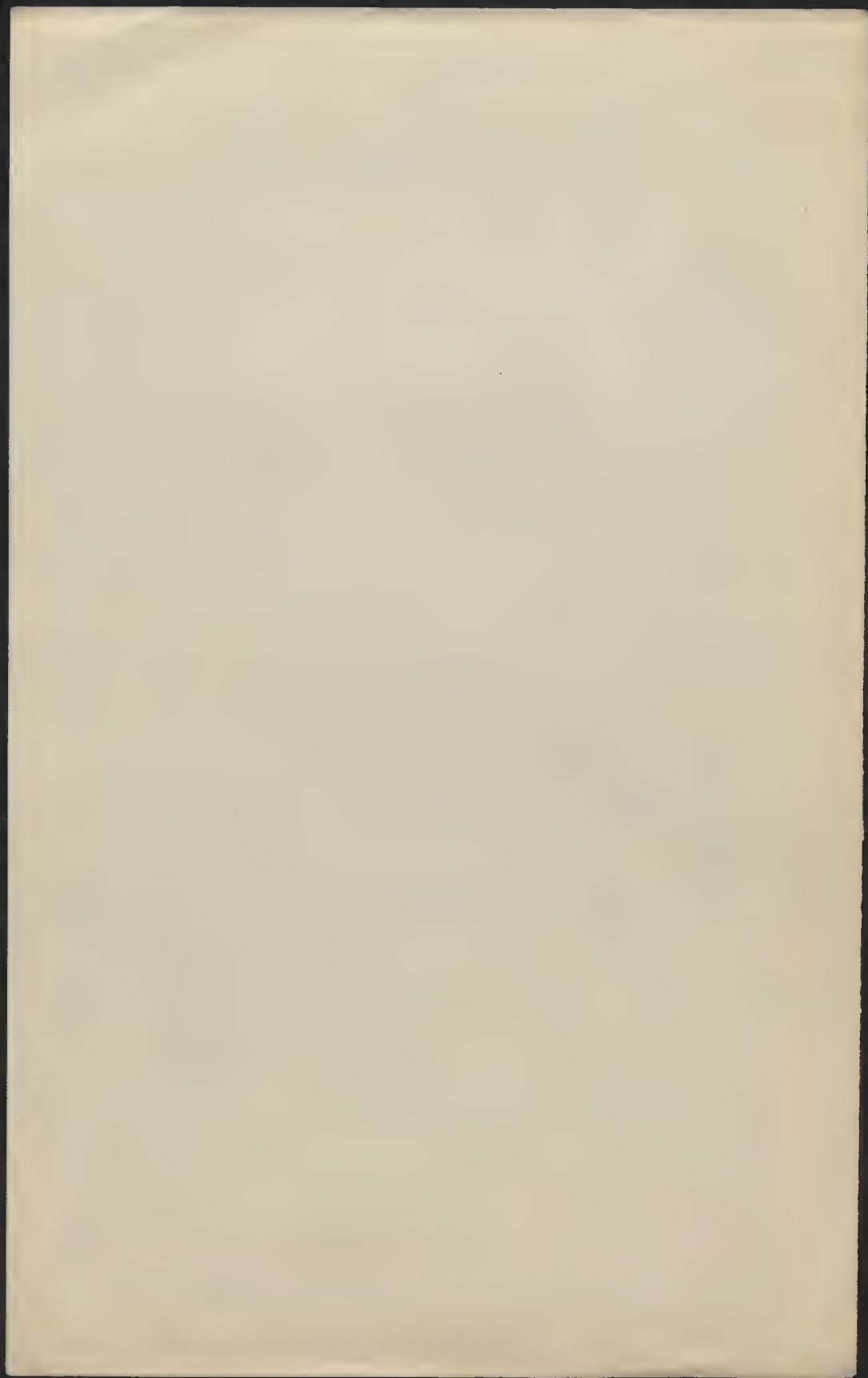
to use other money, ~~to~~ ^{take values} ~~man~~, details of property.

gdy stwierdzamy, że to jest dla „państwa utrafiony”, że

*Kraj' beginning - is due to border crossing distance

~~not yet, begun work on preliminary study~~

Друже в твоей Домашней, календарной Давиде.

Lutetium.

~~Yeast is a very common microorganism in food...~~

Dolina nowotarska albo ~~happirau~~ Dolina Dunajce,
Dunajcotountow wital, a kithauntow vren, obytaj
zanyski, ^zid potny wot gorob i ba Baskin, od zacho.
Du Baskin Gore i gajpiorowki kory; ^zid wachot
skety pienin, a od potindu Tetry.

[illegible]

Prawie prostejka tej doliny, nie^(nie)terminie,
~~w kierunku milo na zachod od~~
Alaska (Nowy Tury), ~~która jest~~ ~~na~~ ~~le-~~
~~giutniej do~~ ~~dawajca~~ ~~na~~ ~~dwym~~ ~~bog~~ ~~Dunig~~

czarnego, nad wyjątkiem naciętych kłosek i łodyżek z łodyżkami
z pod turbacony, ~~nie~~^{nie} ~~widoczne~~^{widoczne}, natomiast
kolorki ~~nie~~^{nie} ~~widoczne~~^{widoczne} Tetragajonów.

„Za našu polsku“ Ladimír von i dříve jsem slyšel
Děti i slyšel; Krasnou i Rozvojem, ale slyšel do té doby.

Phakellaria, ~~Phakellaria~~ 20. ~~Cystodina~~ ~~Phakellaria~~. Cystodina.

[illegible]

~~✓ 15 m. w. h. m. R. J. + D. m. h., here no~~

Der 20. Oktober, Sonntag, 18. Jahrgang, 18. Oktober 1881.

[illegible][illegible]

g-k, then have other, showing the domain is unknown

report presents, including a ~~Research Template~~

~~Handwritten text, mostly illegible due to blurring.~~

Novoteka - obicno u skladu s kompleksnim ~~sin~~ ^{sin}

~~наде~~ ~~Виктор~~ ~~павлович~~ ~~новотарского~~, ~~Кудряков~~ ~~открытия~~

Schwas ~~Opferung~~ Opferung, etc. in Kille K. K. Schwes, Jy: Damm

- stereotipne naravne lastnosti, energičnost, odzivnost in vsi

[illegible]

rice myshk . . . . .

ky kolebi, ~~unpoužitelné~~ ~~devo~~ ~~angl.~~ .. ~~na~~
~~upravě~~

Justi wants just, like... to visit mother in Tuba!

241

[illegible]

A true cost just to the person. (Do you
worry more or not. we know we, the person)

[illegible][illegible]

Wiele słów w ten sposób King wypowiada i tyle.
Zato stół, stojący wleki chodzą z bramy pięć
ponad forty, ale ten raporty Drużyna jest ~~u~~
tu u Kasy! ponownie, są je chwały wie King,
obecnie...

1/2 lb. of butter
1/2 lb. of sugar

✓ Duder
Tehang
me odum
u is ... Tu ...

0. Styphelia - in the Shalga -
in the Shalga

Never remembered (Roscoe)

Ha - berge'wie - 2. 13. 1880 -

Don't forget to check!

~~1865~~ 49, January 25th -

about 9000, it says now...

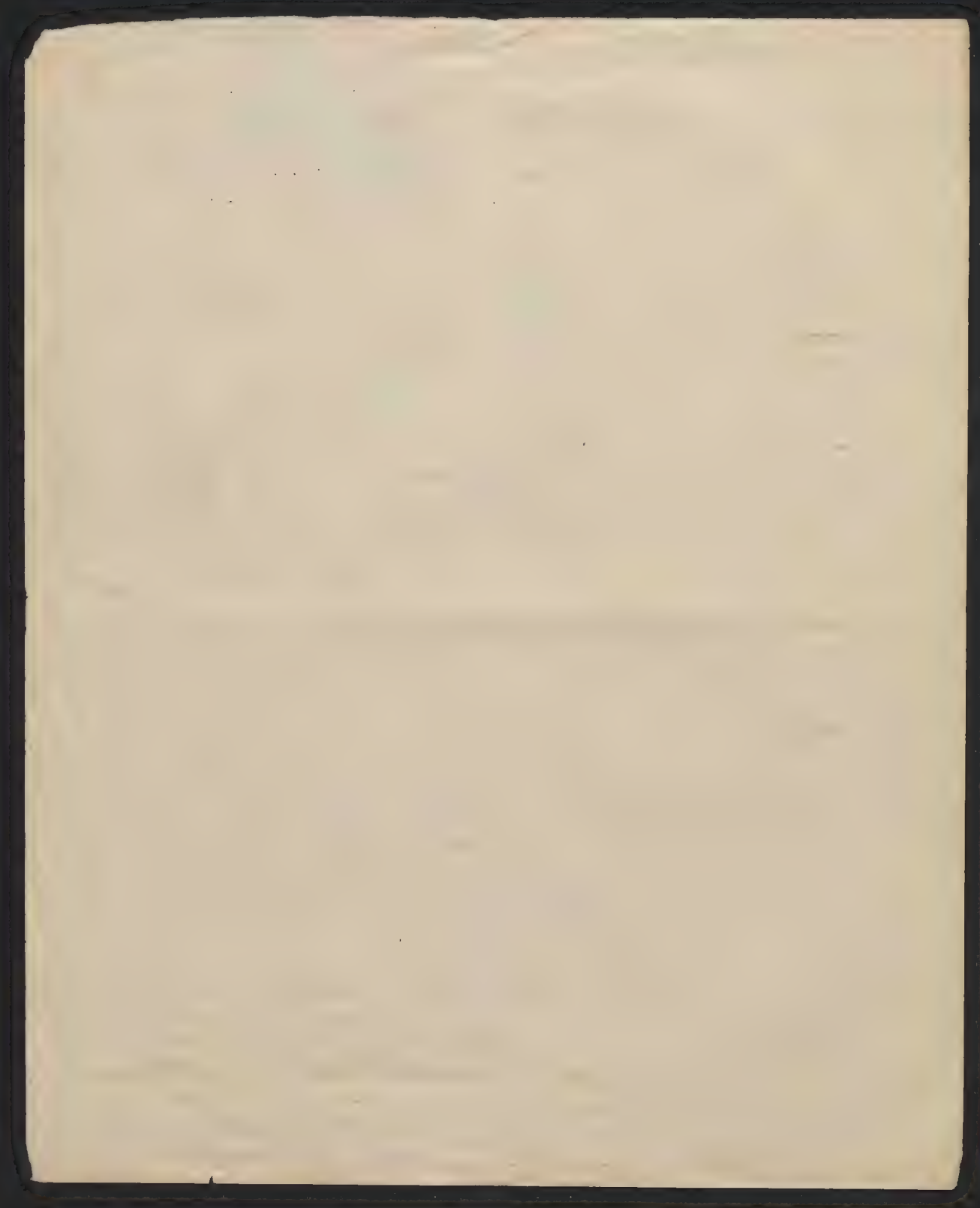
Edw. to Mary.

„obrazu poety w Rosji“.

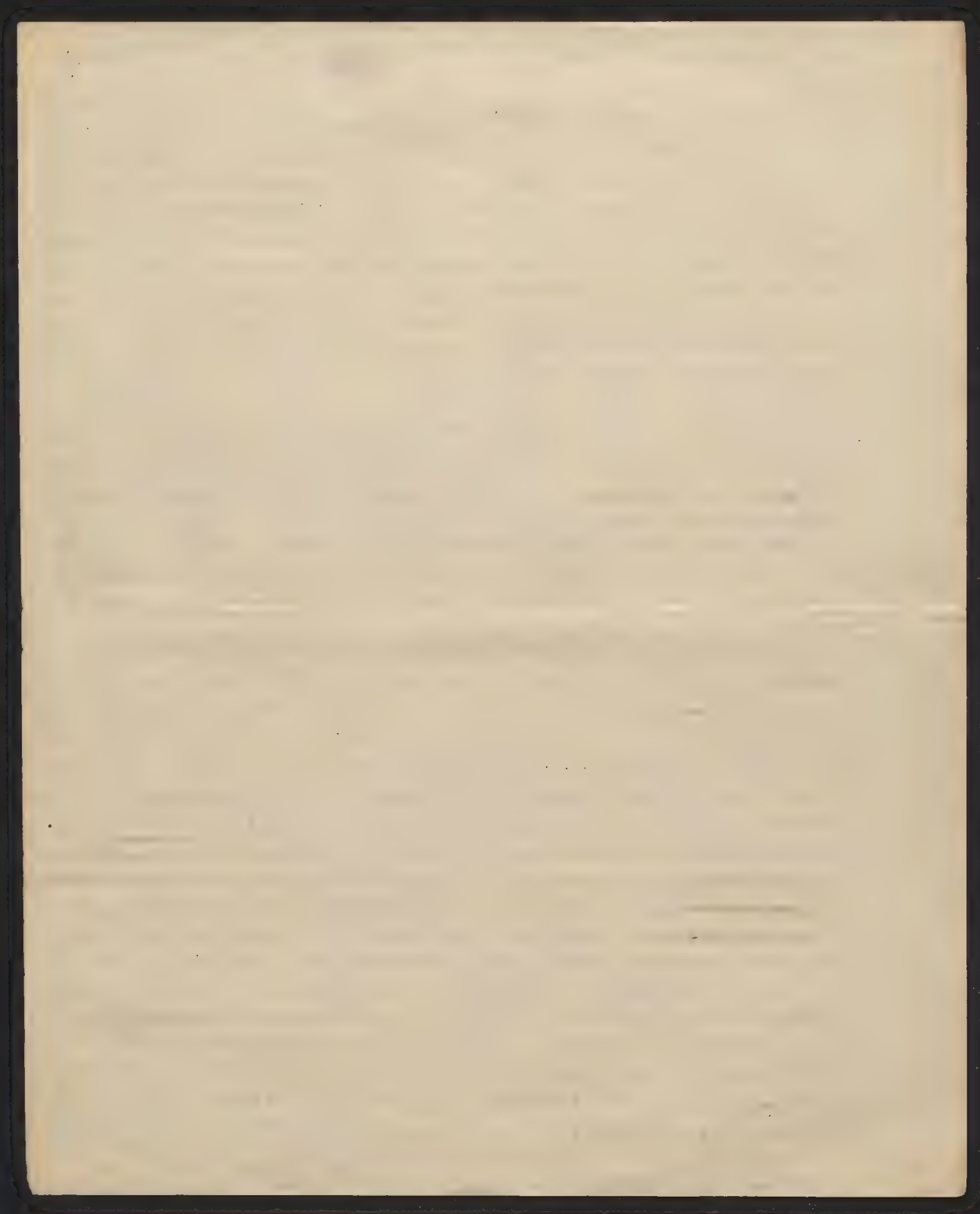

• Obserwatorem był niedowycapujący. Patrzeć na niego wybył
stronami orygina malarka i psycholog-odkrywca. Cóż
był dlań nie tylko przedmiotem artystycznym, lecz i wartości
wyznawczym. Wiedząc, że ten wyrostek zdobył jako sprawnego.
Miał np. przyjaciela Koscielnego; prowadził doń Makowskiego
Jacka, ciekawie się, co o nim Koscielnego powie. Albo: zaprosił
do siebie na jedną godzinę hr. Pinińskiego, namiestnika Galicji,
i sp. Karłowicza Mokłowskiego, socyjalistę. Jako ten bóg ze so-
bą gwarzyli. Wiedział, że odnajdą łatwo wspólną platformę
sztuki. — Tak siedzą w ~~zako~~ Zakopanem, w Ślimaczkowej izbie
na konpówkach, jak papak z bajki pod strzechą; gdy przesuną,
to się przed nim cała niemała Polska, ~~odmierzająca~~ ^{obserwował} ~~sala~~ ^{przebiegała} ~~dot~~ ^{z pod swej strzechy} ~~jako~~
do proroka ludu ~~przetrwał~~ ^{przebiegała} ~~z pod swej strzechy~~
cały gamuś dusz i charakterów. Nęcił siebie i drugich
z księżką, dla niewielu dusz prostych otwartych.

Wiekom jako wychowawca nie jest dot. a może wcale
nawet nie oceniony. Zwrócił się ~~choćby~~ ^{choćby} ~~na te~~ ^{na te}
pismach ustąpił ~~o~~ ^o ~~wydanie~~ ^{wydanie} ~~o~~ ^o ~~hodo~~ ^{hodo}
wam na i ludzi (w drugim wydaniu Księżki o ^{hodo}
Ezry) i ~~na~~ ^{na} ~~studium~~ ^{studium} ~~o~~ ^o ~~wychowaniu~~ ^{wychowaniu} ~~relig.~~ ^{relig.}
głównie (w czasopiśmie „Reforma szkolna“).

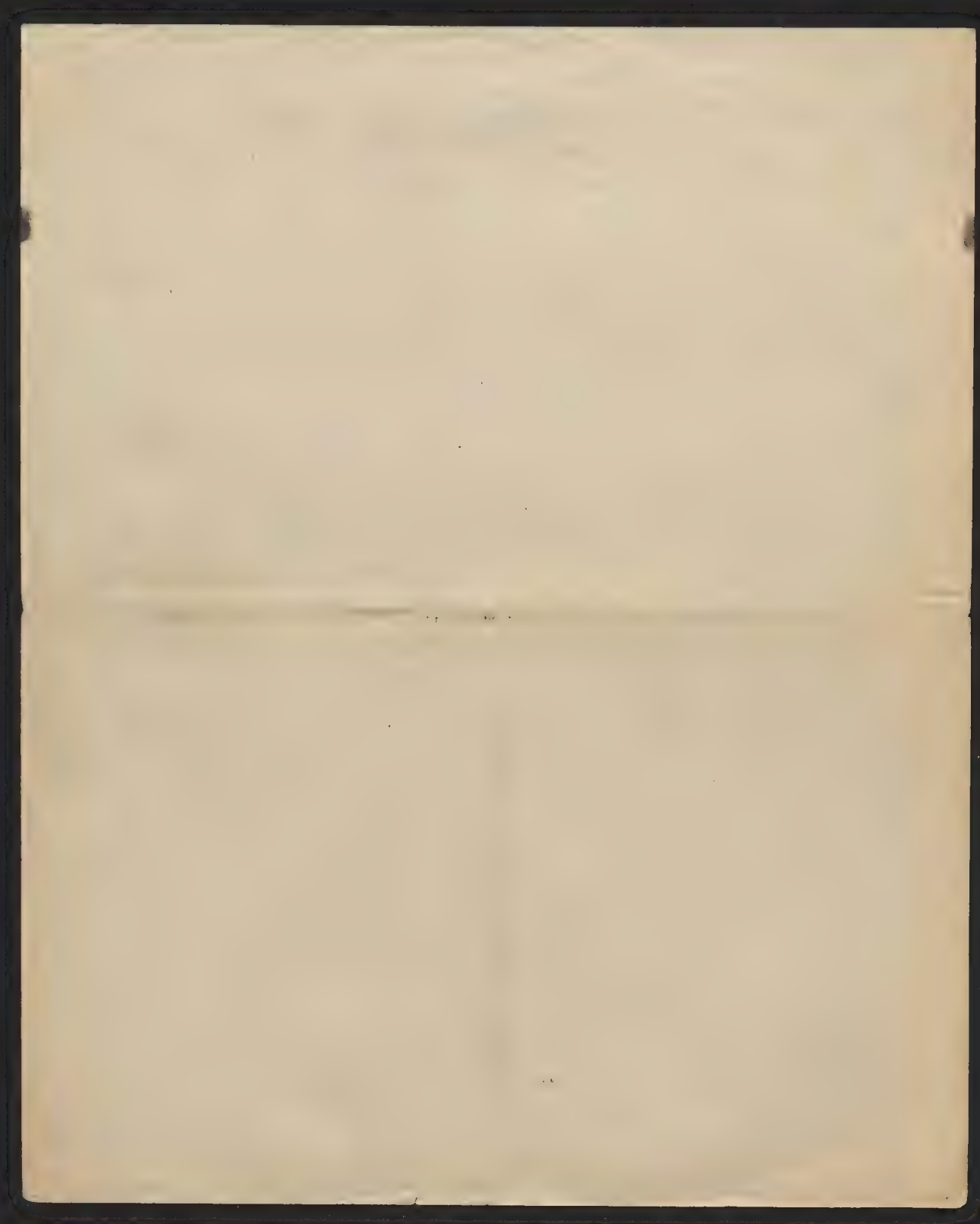
Opowiadał cudownie. Tracąc trudno określić. Kto go słyszał
raz, nie zapomni. Opowiadania jego ~~stuchane~~ ^{stuchane} ~~przed~~ ^{przed} ~~laty~~ ^{laty}, ~~gdy~~ ^{gdy}
~~nie~~ ^{nie} ~~istniał~~ ^{istniał} ~~w~~ ^w ~~pracy~~ ^{pracy} ~~w~~ ^w ~~reżymie~~ ^{reżymie} ~~Nalbovcyka~~ ^{Nalbovcyka} ~~na~~ ^{na} ~~wiskim~~ ^{wiskim}
~~dot~~ ^{dot} ~~ku~~ ^{ku} ~~trudno~~ ^{trudno}, ~~gwarzył~~ ^{gwarzył}: jako to chłopcem był, wywiezio-
ny z rodzicami na Syberję, z młodzieńcem swym Konradem
Pruszyńskim (tyle półmiej zastępczym „Pruszyńskim“) osze-
dli ~~ekier~~ ^{ekier} ~~i~~ ⁱ ~~składali~~ ^{składali}, by się zbogacić, wrócić do Polski
i zrobić powstanie (bo na powstanie dużo pieniędzy po-
trzeba); jako to w czasach monarchij ~~ich~~ ^{ich} ~~współ~~ ^{współ} ~~z~~ ^z ~~Chet~~ ^{Chet}
~~mondkiem~~ ^{mondkiem} ~~głównie~~ ^{głównie} ~~o~~ ^o ~~kurzeni~~ ^{kurzeni}, ~~gerym~~ ^{gerym} ~~ich~~ ^{ich} ~~i~~ ⁱ ~~innych~~ ^{innych} — o g mi jak wesoło
słyszało.

Można, jak pisał. A styl jego - to całe studium: o jasności,
prostocie plastyce, prostocie, ~~substancji~~ i głębokości myśli i
~~wyrażeń~~ ^{wyrażenia} - a cały, ~~całkowicie~~ doskonały cyferek. Cyferek
Renesansu, pełny, bez uchybień.

Porostaj mi jeszcze powiedzieć o stworzeniu Wiktoriana
do Rodkela. Co Taty mu dały i co on dał Rodkela, tej
ziemi wysokiej; cały świat powiśzan, a dominujący ton
w harmonii jego Ducha. ~~O ten u naszypny zasypie.~~
~~(f. d. m.)~~

Władysław Orkan.

Stanley Johnson

naiwnej formie. I można słusznie zauważyć, że tych, którzy, jeśli chcieli walczyć, to tylko odrazu na trzy fronty, najbardziej charakteryzuje właśnie obawa na trzy fronty.

Polityk warszawski, którego życie przypiera do muru, na wszystko usiłuje znaleźć odpowiedź. To powoduje się na przykład Wielkopolski, zapominając, że przecież Wielkopolska zachowała się z godnością, podczas gdy w Warszawie święcono orgie rosyjskiego lojalizmu. To kwestyonuje dokonane już w Warszawie porozumienie, przynajmniej w najogólniejszych zarysach, wszystkich stronnictw politycznych, i proponuje odwołać się od nich do bezpartyjnej opinii, choć ta bezpartyjna opinia—to albo ludzie, nie myślący politycznie, albo armia p. Romana Dmowskiego, pozba-

wiona wodzów. To bawi się w złowieszcze horoskopy, niewiedząc w jakim celu.

Postępowanie tego rodzaju tembardziej dziwi, że stoimy wobec faktów dokonanych. Czynne wmieszanie się Polski w wir wypadków międzynarodowych, przez stworzenie Legionów, już nastąpiło i z tym faktem, którego z dziejów wymazać niepodobna, rachować się należy. Przyjdzie czas, gdy się czyn nasz dyskontować będzie. W interesie nas wszystkich leży, abyśmy nie obniżali znaczenia czynu, którego dokonaliśmy, płacąc krwią własną. To, co już się stało i już zaczęło przynosić pewne owoce, musi przez wszystkich bez wyjątku zostać przyjęte na rachunek całego społeczeństwa.

J. Krzesławski

STANISŁAW WITKIEWICZ

*Stanisław Witkiewicz, z pochYLENIEM głowy w ciele,
jak przed niewielu świątymi Polakami, powtarza
mimo wszystko*

Ubył narodowi polskiemu człowiek wielki. Już nie w rozumieniu jednostronnie wysokim, jako wielki artysta, pisarz czy architekt, lecz poprostu: wielki człowiek. Wielki budowniczy życia.)

Jak w krynicznej wodzie wysokiego tatrzańskiego stawu odbijają się do szczegółów z wszystkimi załomami i niezmniejszoną żywością barw plastyczne kolosy gór, wraz z niebem upadłem na dno—tak w przeczytym pryzmacie duszy Witkiewicza odbijało się życie narodu w całej pełni swej, z bogactwem cieniów i światła, załamując się pod kątem, nigdy niemylnym, jego własnego, przejasnego na rzeczy patrzenia. I jak ów staw wysoki bierze w kąpiel góry, tak on brał życie polskie w siebie—wyczyszczał je duszą własną—i łączył z niebem. W nim, jak w niewielu najwyższych duchach polskich, świątynił duch narodu. Nie przez zakłęcie natchnienia, lecz przez równie wysoką moc prawości myśli i serca, i czar iście gontynnej prostoty. Bo prostym był ten człowiek wielki we wszystkich postępkach, jak pasterz wysokich łąk albo któryś z Braci pierwszych świętego Franciszka.

Był też Witkiewicz z zakonu wielkich harmonistów, którzy godzą człowieka z przyrodą. Podobnie jak Ruskin w Anglii. Był ewangelistą, jak Tołstoj, tylko szerszym. Lecz jeśli jakie przyrównanie do znanych postaci podpada, któreby najwierniej tłumaczyło właściwość jego duchową, a nawet z formą uzewnętrzniania się onej, to najbliższej prawdy stoi określenie: Sokrates polski.

Tu mimowolnie nasuwa się przeciwstawne porównanie twórczości jego z twórczością Jacka Malczewskiego. Gdy u Malczewskiego, prawie niewidzącego realnego życia dookoła, całe jego wewnętrzne życie wizyjne odbiło się na płótnach — (zebrać wszystkie jego prace: jakie bogactwo!) — to Witkiewicz najchętniej rozpromieniowałby cały na otoczenie. Malczewski życie na sztukę przekłada—Witkiewicz z życia pragnął dzieła sztuki tworzyć. Jeżeli miał pióra, pędzla lub ołówka, to po to (z niewielkimi odskokami w bezinteresowność artystyczną), by coś w życiu duchowym narodu poprawić lub, jako przykład stawić. Te pobudki łączy go z pisarzami-obywatelami Rzeczypospolitej XVI wieku. A talentu wielkiego już sprawa, że te zamiary życiowo-przemieniały się w wypowiedzeniu lub wykonaniu głębokim w dzieła sztuki, nierzadko w arcydzieła.

Tak też powstała książka „Krytyka i sztuka”. Trzeba było te płoty zaściankowego estetyzmu, jakimi swojcy ideolodzy odgradzali nieświadomość artystyczną społeczeństwa od Europy, obalić—stąd szereg miażdżących polemicznych artykułów, w myśl sokratycznej zasady: „rozumuj spokojnie, a dowódz z pasyą”. Książka ta, elementarz estetyczny, narobiwszy zrazu sporo gniewów, przesiąkła w czasie dość krótkim w krew ogółu i więcej sprawiła w dziedzinie uświadczenia artystycznego społeczeństwa, niż niejedna Akademia.

Jako zaś przykłady wysokie, monumenty sadu i uczucia, ukazują się monografie: o Matejce, o braciach Gerymskich, o Juliuszu Kossaku i innych.

Obrazów doskonałych dał kilka. Z tych najszerzej znany „Obłok”, inaczej „Wiatr halny”.

Na życie tak duchowo bogate—prac, manifestacji artystycznych, włączając nawet dzieła tatrzańskie, zamało. Charakterystycznym jest, że Witkiewicz, który tyle projektów budowlanych zrobił w życiu, żadnego prawie podług fachowych wymagań nie wykończył, a budarzom tatrzańskim, ufając zresztą słusznie ich domysłności, żadnego prawie planu w całości nie narysował, dając co najwyżej zasadnicze szkice. Nie miał na to cierpliwości. Bowiem, jak się już rzekło, Witkiewicz najchętniej nicby nie «czynił», lecz chodził między ludźmi, patrzył temi błękitnymi oczami i gwarzył; nauczał i rozpowiadał. Jak Sokrates.

To też, gdy ktoś kiedyś «Akademię platońską» w Zakopanem projektował, Witkiewicza jako prowadziciela widziano. A nawet kto wie, czy nie z powodu właśnie Witkiewicza, jego sokratyzmu, myśl ta powstała.

Lecz Witkiewicz do akademii, ni do żadnych wspólnych obrad się nie nadawał. Strzegł się wszelkich komitetów. Lubił chodzić luzem. Był indywidualistą bezkompromisowym, mimo tak wysoce rozwiniętego i uszlachetnionego w sobie społecznego instynktu. Łączył to razem cudownie.

Obserwatorem był nadzwyczajnym. Patrzył na rzeczy wybystrzonemi oczyma malarza i psychologa-odkrywcy. Człowiek był dlań nie tylko przedmiotem artystycznym, lecz i wartością wyznaczalną. Niestychane też wyniki zdobył jako sprawdzacz. Miał np. przyjaciela Kościelnego; prowadził doń Malczew-

WIADOMOŚCI POLSKIE

WIADOMOŚCI POLSKIE wychodzą raz w tydzień

Adres Administracji: PIOTRKÓW, BYKOWSKA 71.

Cena numeru pojedynczego w Piotrkowie 10 hal.—10 groszy

w innych miejscowościach 12 hal.—12 groszy

Prenumerata kwartalna 1 kor. 50 hal.—150 groszy

Echa przebrzmiałej polityki

Rozwój wypadków wojennych, który wykazał zupełne bankructwo organizacji militarnej rosyjskiej, oraz rozwój wypadków w samej Rosyi, ujawniający niezdolność tego państwa nawet w chwili poważnego niebezpieczeństwa do odrodzenia się wewnętrznego, skruszył ostatecznie podstawy „rosyjskiej” orientacji. Program polityczny, który nie widział wyjścia dla Polaków poza ramami państwowości rosyjskiej, zbankrutował we wszystkich dzielnicach Polski.

Zamiast tego, żeby wyciągnąć z rozwoju wypadków wnioski należyte i przyczynić się bodaj teraz do zjednoczenia opinii na tle wspólnych dążeń, co jest nieodzownym warunkiem wszelkiej polityki, mającej za zadanie zdobycie czegoś dla narodu, politycy z pod dawnego znaku dezoryentują cały ogół, ciągle jeszcze usiłując uchylić się od stanowczej odpowiedzi, w jakim kierunku dążyć powinniśmy.

Pomimo opuszczenia przez liczne grono wybitnych polityków Warszawy, w której według barwnego wyrażenia ks. Jengałyczewa, pozostać mieli tylko «żydy i swolocz», pozostało w mieście niemało polityków i publicystów, czerpiących natchnienie z zamaconego źródła krynicy słowiańskiej. Politycy ci, zabierając często głos na łamach prasy warszawskiej, przypominają często ogółowi o sobie, zaświadczać swymi głosami, że stoją nie o wiele wyżej od tej przeciętnej opinii warszawskiej, która się orientuje na podstawie i w zależności od cen słoniny i innych produktów żywności w mieście, a w kwestjach politycznych umie się zdobyć jedynie na pytanie: «co z nami będzie», lub: «co z nami zrobią»?

Żaden z publicystów warszawskich wyżej wspomnianego typu nie umie się zdobyć na postawienie sprawy w inny sposób i nie próbuje odpowiedzieć na pytanie: «co my mamy robić»? Na to pytanie znaczna część społeczeństwa już odpowiedziała, zająwszy zdecydowany front antyrosyjski i poparliszy swoje dążenia wystawieniem takiej siły zbrojnej, na jaką nas, przy warunkach nader niesprzyjających, stać było. Doświadczenie wykazało, żeśmy mieli rację, obliczy-

wszy dokładnie nasze zwycięstwo i na podstawie tego rachunku przepowiadając klęskę Rosyi. Jak dotąd, wszelkie dane istnieją do przypuszczenia, że i pozostałe punkty bilansu nas nie zawiodą. Mimo krakań złowróżbnych puszczyków, sprawa polska z każdym miesiącem bardziej wysuwa się na czoło palących zagadnień.

Zdawaćby się mogło, że właśnie od polityków i publicystów spodziewać się społeczeństwo winno pozytywnych wskazań co do kierunku naszej polityki. Zamiast tego wszystkiego widzimy politykę podsumowywania zjawisk, często tendencyjnego i pozbawionego twórczej myśli. I znów spostrzegamy, że te wskazania, które czytamy na łamach prasy, nie dość wyliczonej z zakorzenionej orientacji nie wiele stoją wyżej od narzekań i utyskiwań wielkomiejskiej gawiedzi.

W umyśle przeciętnego warszawianina, którego szalbiercze obietnice Mikołaja Mikołajewicza wprawiły w letarg, rok z górą trwający, ścierają się ze sobą dwie obawy: przed powrotem Rosyan (bo są i dziś jeszcze tacy, którzy nie pozbyli się dogmatu o nieuniknionem zwycięstwie Rosyi) i przed nową aneksją. Gdyby jedna z tych obaw wzięła górę nad drugą, widzielibyśmy może zarodki jakiejś polityki, złej czy dobrej, ale bądź co bądź polityki, do czegoś obowiązującej. Tak jak dziś rzeczy się przedstawiają, obie te obawy jednakowo silnie opanowują umysły i w rezultacie usposabiają do polityki bierności.

Polityka bierności i wyczekiwania jest najłatwiejszą ze wszystkich. Zwalczyć by się ją dało, piętnując jej zwolenników jako ludzi, którzy dobrowolnie się przyczyniają do naszej politycznej zagłady. Ale biernym i wyczekującym przychodzą z pomocą politycy, podnosząc do poziomu obowiązującej zasady to, co wypływa jedynie ze strachu i przekonania o własnej bezsilności. Czytaliśmy odezwy głoszące, że wszyscy dookoła ulękną nas się, jeżeli ograniczymy się do znoszenia ze spokojem dopustu Bożego. Wiara ta często bywa wyrażana, choćby wypowiedzana w mniej

skiego Jacka, co o nim Kościelny powie. Albo zaprosił do siebie na jedną godzinę hr. Pinińskiego, namiestnika Galicyi, i ś. p. Kazimierza Mokłowskiego, socjalistę. Jako też będą ze sobą gwarzyli. Wiedział, że odnajdą łatwo wspólną platformę—sztukę.

Tak siedząc w Zakopanem, w Ślimakowej izbie na Krupówkach, jak pająk z bajki pod strzechą, — gdy przesuwała się przed nim cała niemal Polska, szli doń jak do proroka ludzie—sprawdzał, obserwował, przeziarał z pod swej strzechy całą gamę dusz i charakterów. Uczył siebie i drugih—z księgi, dla niewielu dusz prostych otwartej.

Witkiewicz jako wychowawca nie jest dość, a może wcale nawet nie oceniony. Zwrócę tu uwagę choćby na te przemądre ustępy o hodowli ras i ludzi (w drugim wydaniu książki »Na przełęczu«) i na studium o wychowaniu religijnem (w czasopiśmie »Reforma szkolna«).

Opowiadał cudownie. Inaczej trudno określić. Kto go słyszał raz, nie zapomni. Opowiadania jego, słuchane

przed laty, gdy w pracowni rzeźbiarza Nalborczyka na niskim stołku siedząc, gwarzył: Jako to chłopcem będąc, wywieziony z rodzicami na Syberyę, z rówieśnikiem swym, Konradem Pruszyńskim (tyle później zasłużonym „Promykiem“) oszczędzali cukier i składali, by się zbożać, wrócić do Polski i zrobić powstanie (bo na powstanie dużo pieniędzy potrzeba); jako to w czasach monachijskich wespół z Chełmońskim głośdowali; to o Kurzawie, Gerymskich i innych—są mi, *jak* wczora słyszane.

Mówił, jak pisał. A styl jego — to całe studia o jasności, plastyce, prostocie, głębokości myśli i wysokości uczuć — cały, doskonały człowiek. Człowiek Renesansu, pełny, bez uchybień.

Pozostaje mi jeszcze powiedzieć o stosunku Witkiewicza do Podhala; co Tatry mu dały i co on dał tej ziemi wysokiej. Cały świat przedziwnych odkryć, a dominujący ton w harmonii jego ducha.

(Dok. nast.)

Władysław Orkan

Węgierska racya stanu wobec sprawy polskiej

Pisać o racyi stanu państwa, znajdującego się w wojnie, wobec kwestyi, którą wojna postawiła dopiero realnie na porządku dziennym, jest niewątpliwie rzeczą ryzykowną, choćby z tego powodu, że operować musimy materiałem bardzo ograniczonym; wszakże te sfery w państwie, do których obrona jego racyi stanu należy, z natury rzeczy przed definitywnem ukończeniem wojny muszą być bardzo skąpe w swych enuncyacjach. Z drugiej jednak strony kwestya, o której pragnę mówić, jest tak ważną dla sprawy polskiej, że zorientowanie się w niej, zwłaszcza wobec mnóstwa krążących najczęściej mylnych pogłosek jest koniecznem.

Decydującymi momentami dla węgierskiej racyi stanu są: 1) sytuacja narodu węgierskiego w samych Węgrzech, 2) sytuacja Węgier w monarchii, 3) stosunek do mocarstw ościennych. Dlatego też punktem wyjścia dla rozumowań w tym kierunku musi być obecny rozkład sił na Węgrzech i w monarchii.

Węgry, mimo że nie są krajem jednolitym narodowo, są narodem państwem węgierskiem. Mówię tu o Węgrzech właściwych, gdyż uprawnienia Chorwacy pod względem narodowym i politycznym sięgają daleko poza to, co zwykliśmy nazywać autonomią. Stanowisko kierujące w państwie zawdzięczają Węgrzy nie tylko przewadze liczebnej, lecz także faktowi, że warstwy wyższe t. j. szlachta, inteligencja i mieszczaństwo są węgierskie. Wobec innych, że tak powiem, chłopskich narodowości Węgier właściwych i wobec upadku Niemczyzny na Węgrzech są Węgrzy jedynym narodem zdolnym tam do rządów. Uwarstwienie społeczne i narodowe Węgier przypomina zupełnie stosunki polskie, gdzie obok czysto polskiego obszaru etnograficznego znajdują się obszary zaludnione przez inne narodowości, stanowiące warstwy niższe, gdy szlachta i inteligencja zalicza się do Polaków. Wobec tego zaś, że narodowe państwo węgierskie oparte jest na umiejętnym wykorzystaniu rozkładu sił na Węgrzech, pierwszym dążeniem Węgrów być niedopuszczenie, by ten rozkład sił uległ

zmianie na ich niekorzyść. — W dalszym ciągu węgierska racya stanu nakazuje zachowanie dzisiejszego wpływu w monarchii, jaki daje Węgrom dualizm.

W stosunku do mocarstw ościennych zasadniczo zmierzać muszą Węgry do osłabienia najgroźniejszego swego wroga t. j. Rosyi, ośrodka prawosławnej agitacji panslawistycznej, grożącej w razie dalszego jej trwania destrukcją państwa Węgierskiego. Ponieważ zaś zwycięstwo Rosyi, któreby doprowadziło do oparcia jej granic o Karpaty i owładnięcie Bałkanem, musiałoby wzmoczyć owe niebezpieczeństwo i ponieważ oznaczałoby ono dla Węgrów katastrofę narodową, zagrażającą w niedalekiej przyszłości bytowi narodu i państwa, przeto naturalnem dążeniem Węgier musi być dążenie do odsunięcia Rosyi możliwie najdalej od swoich granic przez pozbawienie jej wysuniętych na zachód terytoryów.

Zwycięska wojna stawia zarazem Węgry wobec problemu nowych nabytków terytoryalnych, jakie poczynić musi monarchia, chociażby dla zachowania równowagi nawet wobec sprzymierzeńców. Ze względów, które wymieniliśmy powyżej, widoczne jest, że Węgry przeciwnie będą nabytkom, któreby pomnożyły liczbę ludności prawosławnej w monarchii, gdyż byłoby to bezwątpienia wzmoczeniem w niej ruchu panslawistycznego. Przed kilku tygodniami pogląd ten sprecyzował zupełnie dokładnie jeden z najwybitniejszych węgierskich mężów stanu, hr. Andrassy, stwierdzając, że nabytków na Bałkanie, a cóż dopiero we Włoszech, życzyć sobie niemożna i że jedynem możliwym polem ekspansyi Austro-Węgier zostaje Polska z ludnością katolicką — daleką od panslawizmu.

Mnożą się też w ostatnich czasach dowody, przemawiające za tem, że na Węgrzech przeważało w sferach decydujących zdanie o konieczności włączenia Polski w obręb monarchii. Węgierski minister a latere, baron Rosner zaznaczył w swej mowie programowej z 5 września wprowadzić tylko ogólnikowo, że Polacy otrzymają w myśl dawnych tradycji przy-

jaźni polsko-węgierskiej zupełną swobodę narodowego rozwoju, ale za to obszernie rozprawiał tę kwestyę hr. Andrassy w swym artykule w „Neue Freie Presse“ z 12 września. Oto myśli przewodnie artykułu: Królestwa pod żadnym warunkiem dzielić nie można, gdyż przez to rzuciłoby się Polaków bezpowrotnie w ramiona Rosyi. Jeśli Królestwo otrzymają Austro-Węgry, należy z niego i z Galicyi utworzyć państwo z własnym rządem polskim, w któremby mocarstwa centralne pozyskały trwałego sprzymierzeńca. Chcę wyraźnie zaznaczyć, że ta enuncyacja przekracza ramy zwykłego artykułu dziennikarskiego. Hr. Andrassy, który zwłaszcza wobec Niemiec odgrywa w ciągu wojny rolę reprezentanta opinii węgierskiej, zbyt jest poważnym i wpływowym politykiem i zbyt liczą się z jego głosem wybitne sfery poza granicami Węgier, by enuncyacja jego miała tylko teoretyczne znaczenie. Stosunek zaś jego do sfer decydujących wskazuje, że zapatrywania jego nie są odosobnione.

Zaznaczyłem już, że racya stanu nakazuje Węgrom zachować przede wszystkim ten wpływ, jaki daje im ustrój dualistyczny. Jednocześnie zaś nabytek Królestwa stawia ich wobec kwestyi odpowiedniego odszkodowania na wypadek, gdyby Królestwo zaliczone zostało do Cislitawii. Oczywiście nie chcą Węgrzy wcielać żadnych nowych nabytków w obręb właściwych Węgier, by nie naruszyć korzystnego dla siebie układu sił. Pozostaje więc tylko powiększenie autonomicznej Chorwacyi, i to nie terytoriami swojemi,

ale takimi, które oddawna są w obrębie monarchii, gdyż, jak zaznaczyłem, nabytki w Serbii nie są dla Węgrów pożądane. Chodzi tu zatem o włączenie do Krajów Korony Węgierskiej Bośni, w dalszym ciągu i Dalmacyi. Złączenie zaś tych krajów z Chorwacyą jest również dawnym pragnieniem samych Chorwatów. Ponieważ od szeregu miesięcy mnożą się oznaki, że pomiędzy Chorwatami a Węgrami przyszło do wyraźnego zbliżenia i ponieważ bar. Rosner we wspomnianej mowie zaznaczył, że sprawa Bośni będzie niebawem definitywnie rozstrzygnięta, przeto kwestyę bośniacką już teraz uważać należy za przesądzoną.

Jeżeli zatem Węgry wraz z autonomiczną, powiększoną Chorwacyą stanowiłyby jedną połowę monarchii—to drugą byłyby dwa równorzędne państwa Austria i Polska. Nie sądzę wszakże, by takie postawienie kwestyi było dla Węgier *conditio sine qua non*; przyczem należy zaznaczyć, że zdanie wykluczające tryalizm czy „kwadralizm“, które obiegało prasę polską, jako zaczerpnięte rzekomo z przedmowy hr. Tiszy do broszury Csernego, bynajmniej nie wyszło z pod pióra premiera węgierskiego. Hrabia Andrassy natomiast w artykule swym o dualizmie, ogłoszonym w półurzędowym „Pester Lloyd“, nadmieniał wyraźnie, że odchylenia od dualizmu ze względu na spodziewane nabytki są możliwe.

Budapeszt, we wrześniu 1915

Dr. Jan Dąbrowski

LEGIONY NA POLV-BITWY

Pierwsza brygada na Litwie

(Opowiadanie szeregowca)

Dnia 19-go sierpnia popołudniu, około piątej stanęła nasza brygada na granicy Królestwa i Litwy nad Bugiem, mniej więcej nawprost Niemirowa. Tu zaczął się przemarsz przez most; muzyka, ustawiona na przeciwnym brzegu grała każdemu pułkowi. Przechodziliśmy spokojnie i swobodnie, gdyż sforsowanie Buga przez wojska austriackie nastąpiło już dnia poprzedniego, i tylko odgłos ciężkich dział dolatywał nas jeszcze z daleka.

Na tamtym brzegu kawałek drogi pod górę—po tem otwierająca się przed nami równina,—i nie bez szczególnego wzruszenia ujrzelśmy przed sobą rozciągający się widnokrąg ziemi i nieba litewskiego.

Niebo było szare, dzień chłodny; roślinność uboższa i o zieloności mniej bujnej, znamionowała okolicę, mającą coś już z północy. To było główne wrażenie. Widna natomiast tuż blisko nas cerkiew, oraz spotykane po drodze krzyże prawosławne, nie były już dla nas nowością: napatrzyliśmy się ich dość, niestety, od szeregu dni maszerując przez Podlasie. Pierwszą cerkiew, pamiętam, ujrzelśmy we wsi Szóstka; drobna, nikła sylwetka jej kopulek nie zmieniała jednak w niczem charakteru krajobrazu. Więcej na wyobraźnię działały owe krzyże: od góry do dołu

pozapisywane cyrylicą, to o dwóch poprzecznicach ugrupowane po trzy razem, oparte na półksiężycach, ujęte w jakieś koła, mające zapewne przedstawiać aureolę naokoło głowy Chrystusa, tchnęły (takeśmy to przynajmniej odczuli) jakąś skomplikowaną symboliką, jakimś przeładowaniem, niby pierwsza zapowiedź i przeblask owego Wschodu, o którym, pisząc o Rosyi, tak często wspominamy. Powszechnie zaś naszych chłopaków, o wiecznie rozbudzonej młodzieńczej ciekawości, intrygowały owe jak gdyby fartuszki wszędzie porozwieszane na krzyżach, na wysokości człowieka lub nieco niżej. Ktoś świadomy wyjaśnił, że to bezdzietne mężatki składają takie wota, aby ściągnąć na siebie błogosławieństwo; i na tem objaśnieniu na razie poprzestawaliśmy.

Wszystkie te jednak cechy kraju znikły wobec jednej, przeważnej, przez wojnę na nim wyciśniętej, i, bez przesady, strasznej: cały kraj za Bugiem był pusty.

Już w Opatowskim widzieliśmy wsie opuszczone, i sprawiły one na nas wrażenie przejmujące; przyzwyczailiśmy się do nich, idąc przez Lubelskie i Siedleckie. Ale tam opustoszenie nigdzie nie było zupełne; trochę ludzi zawsze się kołatało,—a niech tylko Rosyanie się cofną, zaraz z poza ich linii, naprzeciwko naszych maszerujących kolumn, wypływa długa wstęga wozów, poganianego bydła, i podążających z tym swoim dobytkiem chłopów i chłopek: to mie-

łańcuchy kłamstw, by one mogły przybierać pozór prawdy. Słowa jego nie odpowiadają faktom rzeczywistym, lecz celom, do których zmierza.

Cieźkim przełomem dla wszelkich konspiracyjnych zapoczątkowań jest moment, gdy akcja przygotowana pod ziemią wynurza się na jej powierzchnię w postaci realnego czynu.

Ciemność wyolbrzymia rozmiary przedmiotów, jasność dzienna redukuje je do rzeczywistej miary. Sprawna, dobrze zorganizowana choć słaba liczebnie grupa, póki działa tajnie i bezimiennie, może symulować ogromną potęgę i rozległe wpływy, lecz złudzenie pryska, gdy jest zmuszona jawnie na widowni wystąpić. W dziejach naszych ruchów rewolucyjnych zawsze niebezpiecznym momentem była owa próba światła, ona sprawiała, że w pierwszej, najważniejszej fazie załamywały się o rozbicie jakiejś fikcji.

Spisek podchorążych w listopadowej rewolucji nie miał zapewnionego poparcia żadnej wybitnej i popularnej postaci wśród polskiej generalicyi, ale licząc, że je w decydującym momencie pozyska, operował fikcyjnymi filmami. Później przez kilka dni szukano nadaremnie upatrzonemu dyktatora i wodza, by go zmusić wbrew woli i przekonaniu do grania roli narzuconej, byle tylko podtrzymać zbawienne złudzenie, fałsz ubrać w realne kształty. Mimo to fikcja fikcją pozostała; ludzie stawiani na czele ruchu nie kierowali nim, lecz byli przezeń pchani.

Całe powstanie 63 roku nieustannie rozbijało się o niemożność przewyciężenia owej próby światła. Bez jawnego rządu nie mogło ono osiągnąć żadnych politycznych korzyści, ujawnić go — znaczyło tyle, co go zgubić. — Na tle tego dylematu wyrosła dyktatura

przełomowych chwilach operuje fikcjami, tylko sam siebie oszukuje, sobie gotuje zgubę. Naród nie może przejść od niewoli do wolności w masce, przebraniu i pod pseudonimem. Musi wykrzesać ze siebie realną siłę, działać, stwarzać konkretne fakty, nie może tego wszystkiego symulować. Akcja polityczna jeśli ma osiągnąć pozytywne rezultaty, nie może być grą chińskich cieni. Wszystko w niej musi być tem, czem się nazywa, wytrzymać próbę podejrzliwych badań, skrupulatnego, nieufnego sprawdzenia.

Polityk działający na widowni odkrytej — w przeciwieństwie do konspiratora — całą swą siłę czerpie w rzetelnej prawdzie i konsekwencji swych czynów, gdyż na nich opiera zaufanie i szacunek, im zawdzięcza, jeśli się z nim liczą. Niespełnione obietnice, niewykonane groźby, niedotrzymane zobowiązania odstręczają mu sprzymierzeńców a rozzuchwalają wrogów, czy są miarą jego słabości czy złej wiary.

Obecna chwila uwydatnia w całej pełni szkodliwość tych narowów, jakie nam zaszczepiła konspiracja. W momencie, gdy oczy całego świata zwrócone są na nasz kraj, gdy naród polski jest przedmiotem bardzo dokładnych studyów — zarówno ze strony życiowych, niechętnych jak i obiektywnych, w danych warunkach los narodu zależy w znacznej mierze od charakteru, jaki on wykaże, — od stopnia politycznej samoistności, odwagi cywilnej, odpowiedzialności. — Ani błagą, ani sztuczkami i sposobami, ani najszlachetniejszym nawet kręactwem nie zdołamy wyśzachrować tych wielkich celów, po które sięgamy. Trzeba nam innych metod i innego typu ludzi. Trzeba przede wszystkim być naprawdę, za coś jawnie i namiętnie ponosić odpowiedzialność przyjmować. Nadarmo próbowałibyśmy symulować nieistniejącą potęgę, idącą na podbój bezbrzeżnych terenów, jeśli byśmy to, co jest zawiazaniem siły, ogniskiem organizacji, w oczach zdumionego świata rozbijali, a zapowiadając, że stać nas na zbudowanie czegoś lepszego, zostawiali kupę gruzów i zniechęcenie do wszelkiej akcji.

Nikt nie będzie o nas sądził z naszych słów w świat rzucanych, lecz z faktów, które się dadzą sprawdzić, wymierzyć i zliczyć — a z którymi porównany każdy fałsz, choćby najefektowniejszą firmą poręczony, sam się ośmiesza i dyskredytuje.

Gorzko nam będzie wyznać, że w rzeczywistości jesteśmy znacznie mniejsi, niż w odbiciu naszych snów stuletniej nocy — ale przecież pocieszymy się — szybko będziemy mogli urosnąć, gdy raz nareszcie zaczniemy żyć naprawdę.

I. M.

WITKIEWICZ

otwierające swe zazdrośnie ukrywane skarby. Zastał ów zmierzchający świat Tetmajerowskiego Skalnego Podhala, ludzi na miarę eposu — owych Żychów, Toporów, Bachledów — i Homera tego zmierzającego świata, Sabałę. Zastał wśród tych starych sępów kulturę starą, rodzimą, wytworność obyczaju i form towarzyskich, niespotykaną wśród chłopów nizinnych, żywość umysłu, fantazyę. Jako malarza zachwycić go

[a

też musiał fizyczny typ rasy, piękny, w stroju obcym, malowniczym. W chałupach zastał sprzęty „bryzowane“, wszystkie przedmioty użytku artystycznie wykonane, od stołu do maselniczki. Uderzyła jego oczy architekta chata góralska swoją konstrukcją logiczną, jej rozkład, proporcje, dające możliwość rozwinięcia.

Słowem, zastał świat nowy, odrębny, świat o pełnym i własnym wyrazie. Rozkochała się dusza jego w tym helleńskim, podtatrzańskim świecie — czem dla płuc jego powietrze żywiczne, tem dla umysłu było obcowanie z pierwotną mądrością gazdów — i już odtąd przez ten świat będzie patrzył na rzeczy nawet oddalone, stąd będzie używał porównań i określeń, przeciwstawiając mimowoli siebie i świat ten razem wszystkiemu pozatem. Tu duch jego wrósł, jak ów smrek w szczelinę skalną i poczuł siebie w gruncie.

Z drugiego krańca Polski, ze Żmudzi przybyły, stał się, jak się sam wyrażał, patryotą Podhala. Gorliwszym, a już pewnie głębszym, niż wielu urodzonych Podhalań. Niema w tem samookreśleniu, co snobizm mógł zarzucić, nic z separatyzmu lub z parafiankiej jakiejś wyłączności. Jest oto zobaczenie bogatej w przymioty ciała i umysłu, wyjątkowej rasy, na tle równie wyjątkowo bogatem. — Nie było też u Witkiewicza nic z zarzucanego mu kiedyś sentymentu, odnośnie do górali. Przeciwnie, widział on lepiej od innych wszystkie ciemne i złe strony ich charakteru, zwłaszcza wśród cywilizacją zepsutego młodszego pokolenia, chłostał je i wykazywał, że trudno o dosadniejsze piętnowanie — wierzył jednak, że rasa ta tyle ma bogactwa w sobie i rozwojowych możliwości, iż „zdolna jest wydać z siebie najwyższy typ człowieczeństwa.“

Pierwszą manifestacją zetknięcia się Witkiewicza z przyrodą i ludźmi Tatr, manifestacją zachwytu, która tak głośno stała się w Polsce, gdyż pokazała plastycznie w słowie i ilustracji świat nowy, odrębny — było pierwsze wydanie „Na przełęcz“.

A jeśli chodzi o opis natury, to nie wiem, czy jest gdzie piękniejszy, prawdziwszy i sumienniejszy niż jego „Zima w Tatrach“ (w drugim wydaniu tej książki). Jest tam cały proces, wszystkie niesłychane wydziwy i cuda, jakie wiatr i słońce wyprawiają z podatnym śniegiem: jak rzeźbią, modelują, w jakie stroją go blaski. Witkiewicz-Sokrates miał czas tej zmiennej naturze górskiej przez lata się napatrzeć i przeznają do gruntu.

Z przyrodzonych bogactw górala niemało zajęła też twórcę „Na przełęcz“ gwara. Nie władał nią swobodnie i nie mógł w niej tworzyć, jak Tetmajer, lecz mając taki wzór, jak słuchany tylekroć Sabała, znał i oceniał jej obrazowość zwięzłą, jej logikę i harmonię klasyczną. Często w swobodnej pogwarce wtrącał góralskie wyrazy i określenia. Dał też w gwarze podhalańskiej przepiękne przekłady niektórych z „Kwiatków św. Franciszka“.

Rozpatrzywszy się w stylu spotkanej chałupy i wnętrza, podjął śmiały plan rozwinięcia tego stylu i doprowadzenia go do wysokiego artyzmu — połączenia nizin z górą — chałupy z pałacem. Co też w mierze niemałej osiągnął, zatknawszy zwyczajsko

pazdur na bogatej, wyrosłej z góralskiej chałupy — willi. Jest to czyn prawdziwy, trwały — i nic go w postępie czasu nie umniejsza. Jakąkolwiek drogą potoczy się budownictwo na Podhalu, chałupa-willa Witkiewicza, jako pierwsze i szczęśliwe rozwiązanie problemu tak trudnego, pozostanie. Nie zabudował Podhala, jak pragnął — przyjdą przyszli pionierzy i czyn jego podejmą.

Doświadczenia psychologiczno-artystyczne są treścią jego książki „Z Tatr“. Tylko Witkiewicz mógł tak zespolić, stopić — i nowelle, i bajki, i uwagi — w jeden artystyczny kruszec. Książka ta jest odbiciem jego pełności, nieoddzielania człowieka czującego od artysty.

Najważniejszy jednak dokument, mówiący o nim to: „Po 20 latach“, wstęp do II wydania „Na przełęcz“. Jakże ten wstęp pogłębił książkę, takim aplauzem przed laty witana!

Jest to manifest, który skupił w sobie wszystkie promienie jego myśli i umiłowań. ~~Jest to dwudziestoletnie doświadczenie człowieka mądrego, który umiał patrzeć. Książka-sąd, książka-zamknięcie. Testament rozumu i serca. Każde zdanie jest ciężkie od sprawdzonej doświadczeniem prawdy. „Rozwój pojęć nie znaczy, nawet szkodą stać się może, jeśli nie idzie w parze z rozwojem uczuć“. Kto chce poznać lud naprawdę, szczerze, „musi wprzód potrafić wiele z arystokratycznych i demokratycznych uprzedzeń“~~ ~~Wiele, wiele innych prawd, bowiem o wszystkim, wychodząc z projekcji Podhala, rzecz ta traktuje. Uwagi te powinny być jak tablice naderzwiami ryte. A zwłaszcza wychowawcy i ci, co idą między lud, powinni jak katechizm podręczny, uwagi te przy sobie nosić i jak najczęściej w nie zaglądać, aż do wpojenia ich sobie jako wskazań.~~

2
✓ Jest to zrewidowanie po latach 20^{tych} sto-
lunku swego do zjawisk tatrańskiego świata,
ta, a zarazem syntetyczne objęcie tego o-
kresu ludu życia góralskiego, na który wy-
bystronemi oczyma artysty, sercem wielkiem
i umysłem wyostrożonym patrzył. Księgika-są,
Księgika-zamknięcie. Testament rozumu i ser-
ca. Każde zdanie jest ciężkie od ~~stwierdzo-~~
nej doświadczeniem prawdy. ~~Na przykład:~~
„Rozwój pojęć nie ~~podwyższ~~ cyfrowy, jeżeli
nie idzie w parze z rozwojem uczuć, które
gruntują charakter.” lub; „Kto chce poznać
lud naprawdę „musi potrącić wśród wiele
z arystokratycznych i demokratycznych u-
przedzeń” ~~—~~ i t.d. Na 140^{tych} stronach
rozwinętych jest tyle obrazów i opisów
skrzętnych, tyle mądrych spostrzeżeń i uwag,
tyle głębokich zestawień i uogólnień, ta-
ka nabrzmiała i spowistość tętniącej ży-
wą krwią treści — i na wiele bogatych

"Starczyłyby Księżk. (Nwagi te i t.d.)"

1. Kiedz kitharone puz byt na witale, zostat
zobaczam chodzenie, Tety - (brat)
2. ~~W~~ Wsienchegz byt na, shelugz wathel -
3. W. Luthi Eposy - (Sebe, szelugz, shelugz)
4. Kulturny puzi: machy;

Set by Wilson,

Birds down & here:

5. ~~West~~ West, Norway, Lethbridge

~~Rozmowa~~ z Jasiem w tym dniu

4 - jak pisać / odczytywać w systemie, tak

~~i, hai veduto prima dei soldi anche per noi -
prolungare -~~

6. 2 drugie kwiecień Polski nie było
 stracił. Jakiś dzień ^{wzrost} (11) po prostu postać.

the new water, which the people in the
mi-speritane

jest obywatelami noszący o...
Książki do wydziału 2.12.19

Two by edges means, is senty much along —

Prüfung, welche unbedingt gemacht ist. Ich
verstehe das ... bei der Abklemmung von

mladého pokolení, které, podle
mých zkušeností, je ještě v

- [illegible]

do pokazywania własnych rzeczy i słów i ilustracji
jest uwaga na przedmioty i wyznaczenie faktura

[illegible]

10. Od chatupy do knelli. (budane Záhynin'sy)

12. Disinfectant prozedy - arystyren u kromu
při 2. Třídě. Tyto bakterie mají tak
specifickou a velmi silnou vůni - v
kromu arystyren. Párte.

[illegible]

0 Wskazanie.

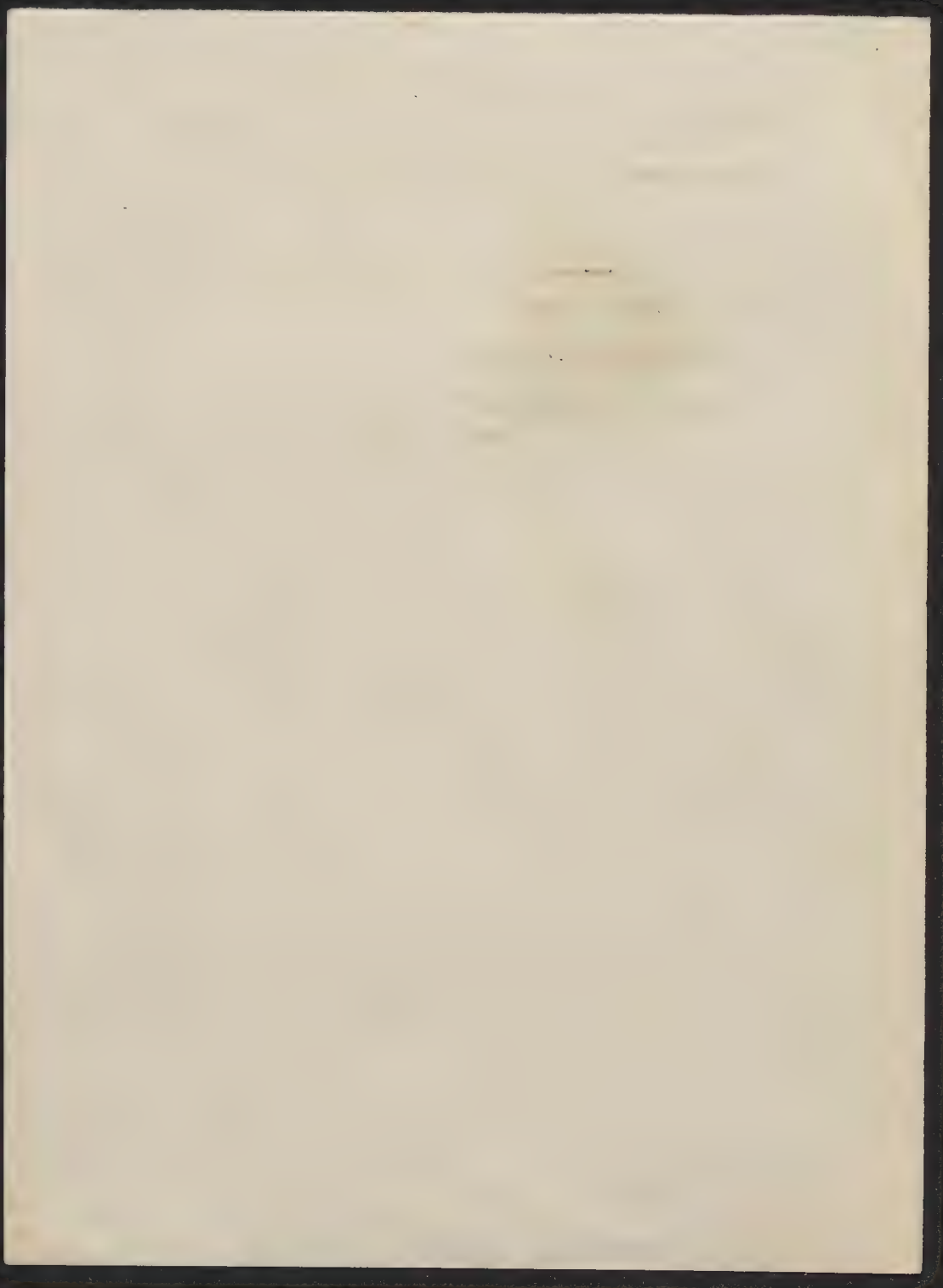
7 ~~Wskazanie~~ & ~~Wskazanie~~ wskazać. się ...

0 wskazać mi miejsce gdzie jest, jak o
kierunku itp. ...

Wskazanie ^{Wskazanie} wskazać. wskazać. co, co
wskazuje jest wskazującym - wskazuje: on & on.

4 Chyż wskazuje, co wskazuje mi się mi dość dobrze wygląda

9 2 Wskazanie wskazać. (o Wskazanie. Wskazanie. Wskazanie mi o Wskazanie.)
Wskazanie Wskazanie Wskazanie

9

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. ^{już} ~~W tym w rozumieniu jednostronnym~~ ^{wygodny}
~~to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:~~

wielki cudzoziemski. ^(wielki budowniczy i jego)
~~Uważa, że jest to wielki i wielki artysta, który obywateli do niego~~
~~wierzy, że jest to wielki i wielki artysta, który obywateli do niego~~
~~zatem jest to wielki i wielki artysta, który obywateli do niego~~

~~Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym~~
~~to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:~~

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

Wszystko nowożeńcy pol. i cudzoziemski. W tym w rozumieniu jednostronnym
to jest i tak wyjątkowo jako wielki artysta, i w tym, ten poprawa:

28 / 76

O Tetmajerowie, Skalnem Podhalu.

Podniosły się skrzyżale
Z zasutych wiekami cmentarzy -
Całe skalne Podhale
Ożyło, rozpiesnia się, gwarzy...

Wszystko, co śmiercią spało,
Do życia wkracza z nawrotem -
Aby przypomnieć się chwałą
I świat napęłnić łoskotem.

Cóż za lud, dziwne jedyne!
Cóż za orłowe postaci!
Niedarmo drżały niziny,
Szepczące o nich: „Skrzydłaci...”

Z martwych wstali z pod darni,
Zwołani wtórnie do życia -
Tacy, jak byli, karni,

2

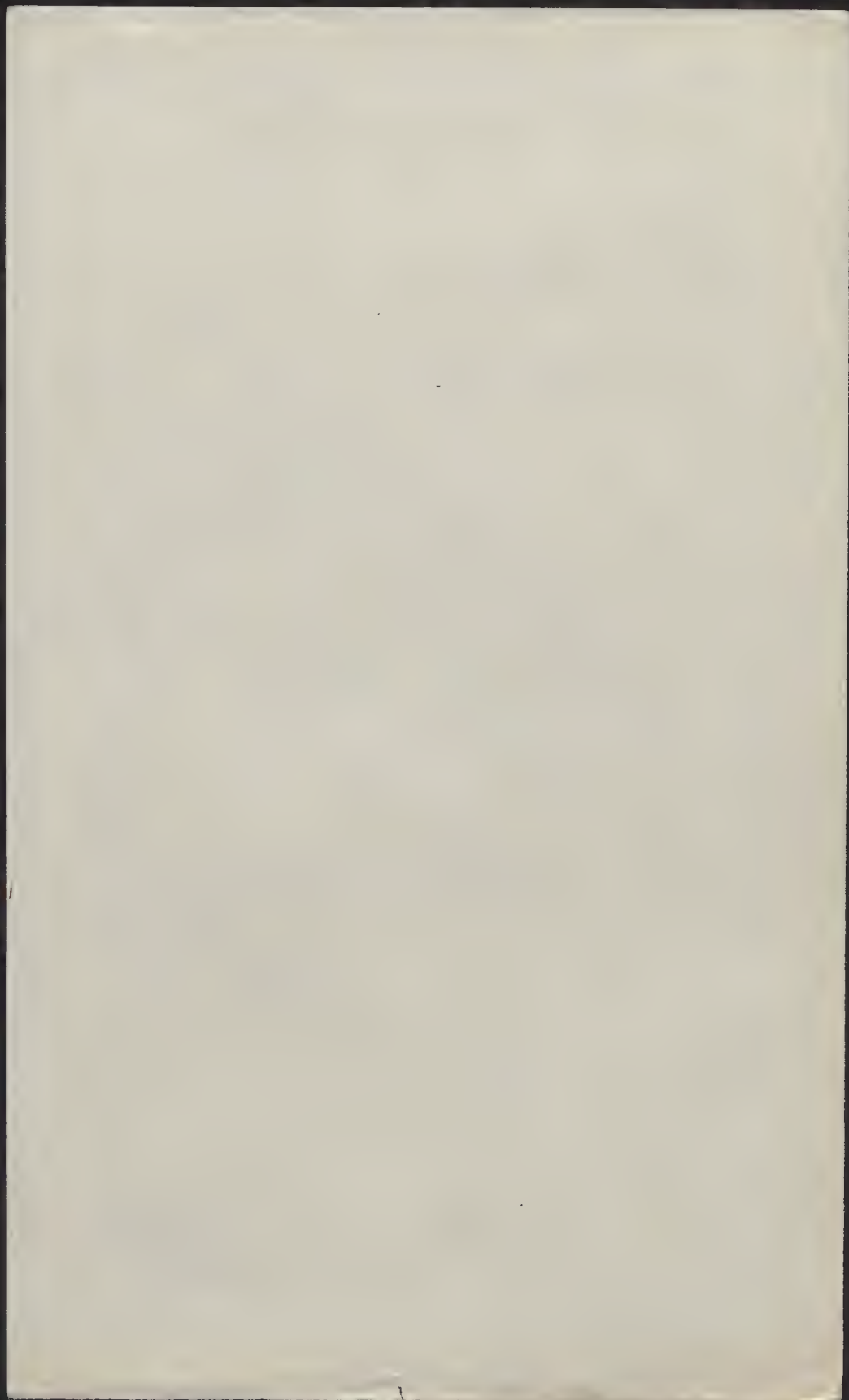
Żywe ich istnieje odbicia.

Jeszcze piękniejsi w giescie,
We wzięciu bardziej spaniali -
Nie dziw - : sto lat, i dwiescie
W dumach kamiennych przespali.

Wyszli ku nam na jawę
Jakby z pradawnych wiecy -
Widma białe, choć krwawe;
Tak blizcy, choć dalecy.

Spojrzmy na Życha z Witowa,
Jak sie na śmierć sposobi -
Wie, iż ciało ziem schowa,
O nic sie więcej nie głobi.

A oto znowu Smas' z Ulce
Z Bogiem jednać sie jedzie: -
Zbroj za pasem, pistolce,
Dwa muzyki, basista na przedzie.

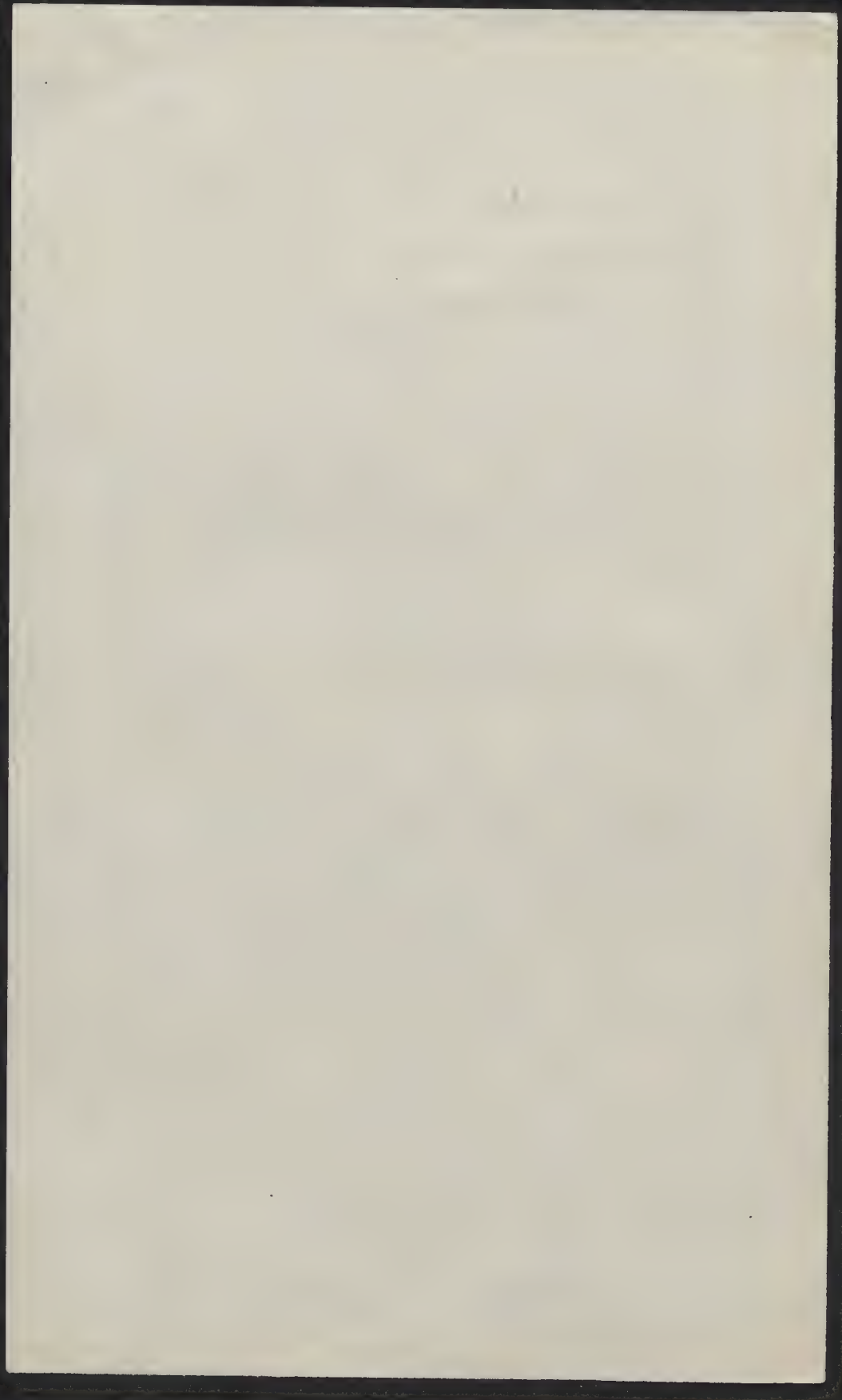
10
A któż nie zbaczy se w lęku:
„Bracie mój, ustąp mi tońca!” –
Ten ukłón – przed wrogiem – w przykłą,
Nim zabił... nim wzięni go, chrońca.

Abu Orlice krwawe...
Te nam wywodzą na oczy
Jakas' zabytą przejawę,
Od ktorej krew się w nas mroczy.

Abu ten... na Zmarzłym Stawie
W taniec śmierci porwany,
A jeszcze rytmem w „Sto-se!” – w Stawie
Wid niesłychany!

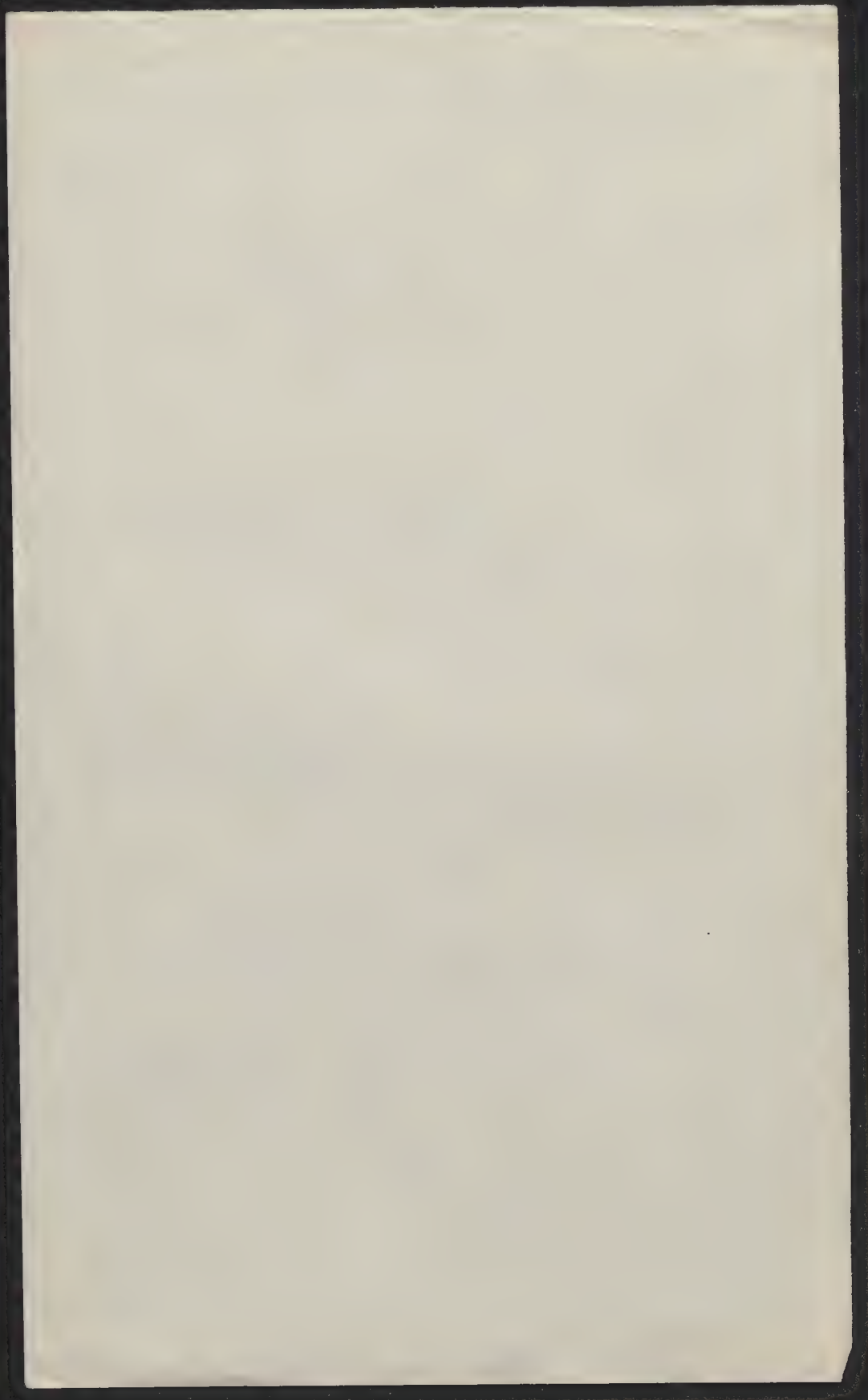
abu starzy Nędzowie
Z Nędzowego Gronika –
Gdy im duch dziada przepowie
Śmierć syna, Janosika...

Las cały by zachować,

81 X
By ich wszystkich wypomnieć,
Którzy żyli, minęli
I w Pieśń poszli ogromnieć...

O Tetmajerowie „Skalni Podhale”.

Podniosły się skrzyżale
Z zasutych wiekami cmentarzy -
Całe skalne Podhale
Ożyło, rozpieśnia się, gwerzy.

Wszystko, co śmiercią spało,
Do życia wkracza z nawrotem -
aby przypomnieć się chwata
I świat napętnić łoskotem.

Cóż za lud, dziwnie jedyny!
Cóż za orłowe postaci!
Niedaruno drżały nizinny,
Szepczące o nich: „Skrzydłaci...”

Z martwych wstali z pod daru,
Zwołani wtórnie do życia -

Tacy, jak byli, harui,
Żywe ich istnie odbicia.

Tesce piękniejsi w gies'cie,
We wrzescie bardziej spaniali -
Nie drzew: - sto lal, i dwieście
W dumach kamiennych przespali.

Wysli ku nam na jawę,
Jakby z pradawnych góres' wiecy -
Widma białe, choć krwawe,
Tak blizcy, choć dalecy.

Spojrzymy na Życha z Witowa,
Jak się na śmierć sposobi -
Wie, że ciału ziem schowa,
O nic się więcej nie głobi.

głosie
głos

A oto znowu Smas' z Olce
Z Bogiem jednać się jedzie: -
Zbroj z pasem, pistolec,
Dwa muzyki, basisty na przedzie...

11.
A ktoś nie zbaczy se w lesku:
"Bracie mój, ustąp mi tońca!"
Ten uklon przed wrogiem w przyklesku,
Nim zabić... nim wzięć go, Chrońca.

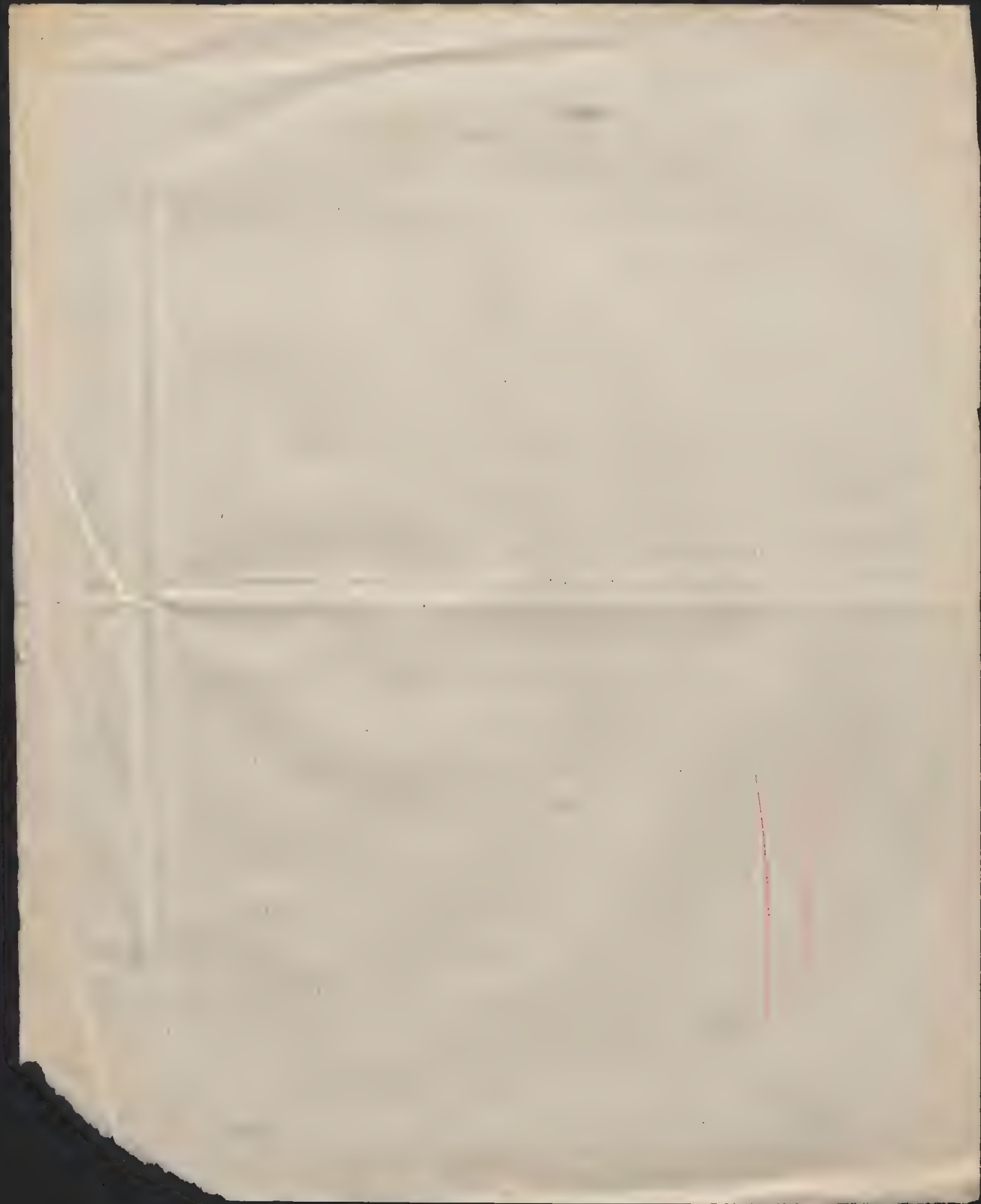
Ałbo "Orlice" Krwawe...
Ten nam wywodzą na oczy
Jakas' zabytą przejawę,
Od której krew się w nas mroczy.

Ałbo ten... na Zmarłym Stawie
W taniec śmierci porwany,
A jeszcze rytmem w "Stose!" w Stawie!
Wód niesłychany!

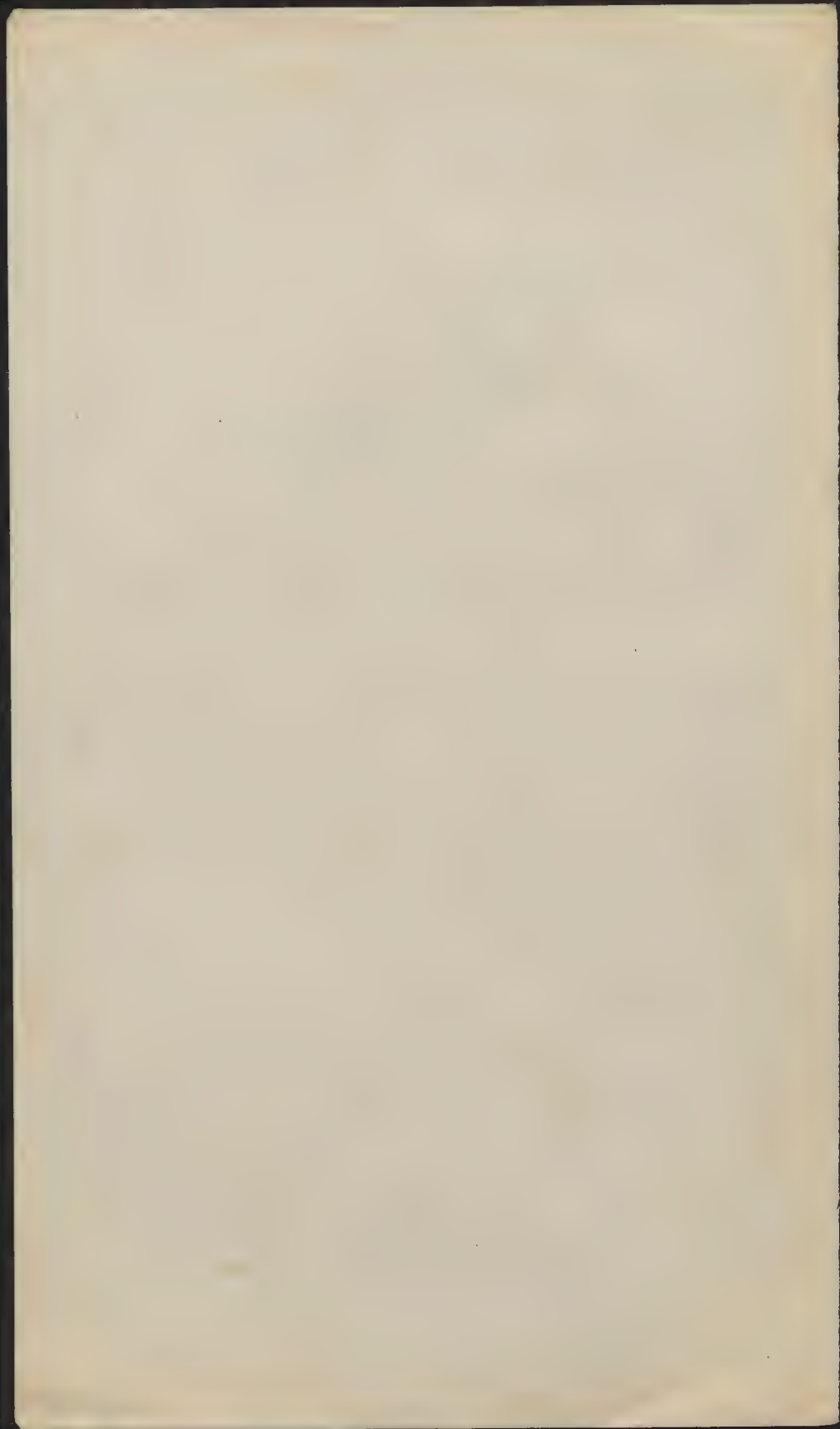
Ałbo starzy Nędzowie
Z Nędzowego Sronika:
Sdy im duch Dziada przepowie
Śmierć syna, Janosika...

{ Les cały-by zachować,
By cch wszystkich wypomnieć,
Którzy żyli, minęli
I w Piesń posili ogromnieć...

---

also,

alt. ~~the~~ hydraulic steering hydromech.

$$2 \text{ H}_2\text{SO}_4 = \text{SO}_2 + \text{H}_2\text{O}$$

~~2d July 1892~~
2d July 1892, Lake Umbagog.

Imro' syne, Jewerka...

Abt. ~~Gen.~~ Zich u. Witowa,

ktorý sa ne dajú opísať -

2. The judge is not a member of the court.

Copy to
Pythe
F. L. L.
H. L.
B. L.
H. L.
H. L.

„Jak wiemy Wojtek Chłosta?
„Sto se jedna, sto se dwa...”

Włodzisław

Eyel

За 1/2 км!

* Jakobi bapenny, grodny i s'iet

Podurovsky is original

2 ~~Leptocarpus~~ ^{Leptocarpus} ~~brachymeris~~ ^{brachymeris} ~~crucians~~ ^{crucians}

Care ~~minimized~~ acute Pothak

02716, ~~very young~~ sig, ywarry...

hachodas angsey...

Figure 2.

Deciding with the children

27th

James (found in a Bagin)

Outline

5433c *proline*

2. Jy 22nd

Co znamy z życia i twórczości, gdzie ma
zamiar

2258) *Phacelia* sp. var. *spicata*, var. *spicata* var. *spicata*

Presented to the Library of the University of California, San Diego, by the University of California, San Diego, Library.

[illegible]

It grows in a damp place in a damp soil
in a damp place. It grows in a damp place.
It grows in a damp place. It grows in a damp place.
It grows in a damp place. It grows in a damp place.
It grows in a damp place. It grows in a damp place.

Postcards from my folks & family
yacht. Princess Maud! Wonderful, as before
and just as before as before. Just as
before.

[illegible]

1972-1973

[illegible]

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

[Faint handwritten notes, possibly "Dante Alighieri"]

verhältniss 1662990 zum vorigen prozent
deselbst ergibt neues mittelergebnis 27.87%

Rodent marks beneath feet are very rare
just grazing. No more blots. The mud is rather
stomachily soft. ^{rodent tracks} ~~no more~~ in entire day.
calving. Recynia is br. palmeri.

三

[illegible]

Wroble i Orsowa cudowny. Jak waga
z tego miłego miasta z bapci, wyjeżdżają
na wiochę i z wiochy do Wroble - rano
mieszkać, jest wroble wroble - a z tego
mieszkać, wyjeżdżają z wroble do Wroble, na
Wroble, mieszkać wroble - mieszkać
wroble i Wroble, mieszkać i wroble, mieszkać

Red Tower, która sęga. Mógł sobie sprząść
ten murem. Kemienna góra nad dyk
zamyka pochoł wrony.

Sdyuie, która wyjechała z tej dołki, w
kierunku wst. i wyjechała. Widać
siedzącym w kółku z innymi. Widać
z jednej, czy drugiej postawionej. Widać
się na okropie. Widać, że ciążą
się od morza. Widać, że ciążą
się od morza.

Sdyuie, która wyjechała z tej dołki, w
kierunku wst. i wyjechała. Widać
siedzącym w kółku z innymi. Widać
z jednej, czy drugiej postawionej. Widać
się na okropie. Widać, że ciążą
się od morza. Widać, że ciążą
się od morza.

4. a dragon found in a cave; it is
talking a language unknown to the
to the natives, and it is said that it
is a very old one. See to put it in a cage. It is
a very old one.

Arthropods: by the pinnate antlers, which
strongly resemble those; by the antennae, which are
longer than the body, and by the legs, which are
very long and jointed. The antennae are
jointed at the base, and the legs are
jointed at the base. The antennae are
jointed at the base, and the legs are
jointed at the base.

Harold.
(mating)
O. pygmaea; the proportion between
the ^{male} and ^{female} ^{is} ^{as} ¹ ^{to} ² ^{or} ³ ^{or} ⁴ ^{or} ⁵ ^{or} ⁶ ^{or} ⁷ ^{or} ⁸ ^{or} ⁹ ^{or} ¹⁰ ^{or} ¹¹ ^{or} ¹² ^{or} ¹³ ^{or} ¹⁴ ^{or} ¹⁵ ^{or} ¹⁶ ^{or} ¹⁷ ^{or} ¹⁸ ^{or} ¹⁹ ^{or} ²⁰ ^{or} ²¹ ^{or} ²² ^{or} ²³ ^{or} ²⁴ ^{or} ²⁵ ^{or} ²⁶ ^{or} ²⁷ ^{or} ²⁸ ^{or} ²⁹ ^{or} ³⁰ ^{or} ³¹ ^{or} ³² ^{or} ³³ ^{or} ³⁴ ^{or} ³⁵ ^{or} ³⁶ ^{or} ³⁷ ^{or} ³⁸ ^{or} ³⁹ ^{or} ⁴⁰ ^{or} ⁴¹ ^{or} ⁴² ^{or} ⁴³ ^{or} ⁴⁴ ^{or} ⁴⁵ ^{or} ⁴⁶ ^{or} ⁴⁷ ^{or} ⁴⁸ ^{or} ⁴⁹ ^{or} ⁵⁰ ^{or} ⁵¹ ^{or} ⁵² ^{or} ⁵³ ^{or} ⁵⁴ ^{or} ⁵⁵ ^{or} ⁵⁶ ^{or} ⁵⁷ ^{or} ⁵⁸ ^{or} ⁵⁹ ^{or} ⁶⁰ ^{or} ⁶¹ ^{or} ⁶² ^{or} ⁶³ ^{or} ⁶⁴ ^{or} ⁶⁵ ^{or} ⁶⁶ ^{or} ⁶⁷ ^{or} ⁶⁸ ^{or} ⁶⁹ ^{or} ⁷⁰ ^{or} ⁷¹ ^{or} ⁷² ^{or} ⁷³ ^{or} ⁷⁴ ^{or} ⁷⁵ ^{or} ⁷⁶ ^{or} ⁷⁷ ^{or} ⁷⁸ ^{or} ⁷⁹ ^{or} ⁸⁰ ^{or} ⁸¹ ^{or} ⁸² ^{or} ⁸³ ^{or} ⁸⁴ ^{or} ⁸⁵ ^{or} ⁸⁶ ^{or} ⁸⁷ ^{or} ⁸⁸ ^{or} ⁸⁹ ^{or} ⁹⁰ ^{or} ⁹¹ ^{or} ⁹² ^{or} ⁹³ ^{or} ⁹⁴ ^{or} ⁹⁵ ^{or} ⁹⁶ ^{or} ⁹⁷ ^{or} ⁹⁸ ^{or} ⁹⁹ ^{or} ¹⁰⁰ ^{or} ¹⁰¹ ^{or} ¹⁰² ^{or} ¹⁰³ ^{or} ¹⁰⁴ ^{or} ¹⁰⁵ ^{or} ¹⁰⁶ ^{or} ¹⁰⁷ ^{or} ¹⁰⁸ ^{or} ¹⁰⁹ ^{or} ¹¹⁰ ^{or} ¹¹¹ ^{or} ¹¹² ^{or} ¹¹³ ^{or} ¹¹⁴ ^{or} ¹¹⁵ ^{or} ¹¹⁶ ^{or} ¹¹⁷ ^{or} ¹¹⁸ ^{or} ¹¹⁹ ^{or} ¹²⁰ ^{or} ¹²¹ ^{or} ¹²² ^{or} ¹²³ ^{or} ¹²⁴ ^{or} ¹²⁵ ^{or} ¹²⁶ ^{or} ¹²⁷ ^{or} ¹²⁸ ^{or} ¹²⁹ ^{or} ¹³⁰ ^{or} ¹³¹ ^{or} ¹³² ^{or} ¹³³ ^{or} ¹³⁴ ^{or} ¹³⁵ ^{or} ¹³⁶ ^{or} ¹³⁷ ^{or} ¹³⁸ ^{or} ¹³⁹ ^{or} ¹⁴⁰ ^{or} ¹⁴¹ ^{or} ¹⁴² ^{or} ¹⁴³ ^{or} ¹⁴⁴ ^{or} ¹⁴⁵ ^{or} ¹⁴⁶ ^{or} ¹⁴⁷ ^{or} ¹⁴⁸ ^{or} ¹⁴⁹ ^{or} ¹⁵⁰ ^{or} ¹⁵¹ ^{or} ¹⁵² ^{or} ¹⁵³ ^{or} ¹⁵⁴ ^{or} ¹⁵⁵ ^{or} ¹⁵⁶ ^{or} ¹⁵⁷ ^{or} ¹⁵⁸ ^{or} ¹⁵⁹ ^{or} ¹⁶⁰ ^{or} ¹⁶¹ ^{or} ¹⁶² ^{or} ¹⁶³ ^{or} ¹⁶⁴ ^{or} ¹⁶⁵ ^{or} ¹⁶⁶ ^{or} ¹⁶⁷ ^{or} ¹⁶⁸ ^{or} ¹⁶⁹ ^{or} ¹⁷⁰ ^{or} ¹⁷¹ ^{or} ¹⁷² ^{or} ¹⁷³ ^{or} ¹⁷⁴ ^{or} ¹⁷⁵ ^{or} ¹⁷⁶ ^{or} ¹⁷⁷ ^{or} ¹⁷⁸ ^{or} ¹⁷⁹ ^{or} ¹⁸⁰ ^{or} ¹⁸¹ ^{or} ¹⁸² ^{or} ¹⁸³ ^{or} ¹⁸⁴ ^{or} ¹⁸⁵ ^{or} ¹⁸⁶ ^{or} ¹⁸⁷ ^{or} ¹⁸⁸ ^{or} ¹⁸⁹ ^{or} ¹⁹⁰ ^{or} ¹⁹¹ ^{or} ¹⁹² ^{or} ¹⁹³ ^{or} ¹⁹⁴ ^{or} ¹⁹⁵ ^{or} ¹⁹⁶ ^{or} ¹⁹⁷ ^{or} ¹⁹⁸ ^{or} ¹⁹⁹ ^{or} ²⁰⁰ ^{or} ²⁰¹ ^{or} ²⁰² ^{or} ²⁰³ ^{or} ²⁰⁴ ^{or} ²⁰⁵ ^{or} ²⁰⁶ ^{or} ²⁰⁷ ^{or} ²⁰⁸ ^{or} ²⁰⁹ ^{or} ²¹⁰ ^{or} ²¹¹ ^{or} ²¹² ^{or} ²¹³ ^{or} ²¹⁴ ^{or} ²¹⁵ ^{or} ²¹⁶ ^{or} ²¹⁷ ^{or} ²¹⁸ ^{or} ²¹⁹ ^{or} ²²⁰ ^{or} ²²¹ ^{or} ²²² ^{or} ²²³ ^{or} ²²⁴ ^{or} ²²⁵ ^{or} ²²⁶ ^{or} ²²⁷ ^{or} ²²⁸ ^{or} ²²⁹ ^{or} ²³⁰ ^{or} ²³¹ ^{or} ²³² ^{or} ²³³ ^{or} ²³⁴ ^{or} ²³⁵ ^{or} ²³⁶ ^{or} ²³⁷ ^{or} ²³⁸ ^{or} ²³⁹ ^{or} ²⁴⁰ ^{or} ²⁴¹ ^{or} ²⁴² ^{or} ²⁴³ ^{or} ²⁴⁴ ^{or} ²⁴⁵ ^{or} ²⁴⁶ ^{or} ²⁴⁷ ^{or} ²⁴⁸ ^{or} ²⁴⁹ ^{or} ²⁵⁰ ^{or} ²⁵¹ ^{or} ²⁵² ^{or} ²⁵³ ^{or} ²⁵⁴ ^{or} ²⁵⁵ ^{or} ²⁵⁶ ^{or} ²⁵⁷ ^{or} ²⁵⁸ ^{or} ²⁵⁹ ^{or} ²⁶

Wszystko powyższe do niego już zostało dołączone. Jest to referencja z roku obrotowego ¹⁹⁰⁴ i dotycząca aże-
niemniej w Sydney. Z inicjatywą Towarzystwa
dla Perfekcji Pomocy, przy wydatkach ponies-
zonych. Powołanie stało się na przedmiot wy-
noszący ^{przez} stałe i bieżące
osobne dla studentów, gdzie kilkanaście
miejsc się z różnych wreszcie po-
stawiło metodami złączenia całej wyprawy
a także utrzymywanie i modyfikacja.

[illegible][illegible]

Idy rankiem wchodzącemu słońcu grane
 E. m. i. s. f. e. i. a. o. g. u. s. t. y. w. o. z. g. i. e. k. e. i. e. i. e. g. u. a.
 z. e. c. h. o. d. z. i. e. - a. l. b. o. n. o. c. s. u. n. i. e. j. a. n. g. ~~u. n. i. e. j. a. n. g.~~
 u. n. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 s. p. r. o. c. y. w. e. i. e. n. d. u. i. e. i. n. t. e. n. t. y. i. n. k. a. r. o. j. e. k. e. i.
 u. i. e. s. t. a. p. i. e. s. o. b. i. e. r. w. a. j. a. s. p. a. r. t. y. ~~u. n. i. e. j. a. n. g.~~ ^{u. n. i. e. j. a. n. g.} ~~u. n. i. e. j. a. n. g.~~ ^{u. n. i. e. j. a. n. g.} ~~u. n. i. e. j. a. n. g.~~
 f. i. n. i. s. u. i. t. o. r. e. s. . .

W. i. e. n. i. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.

Z. e. c. h. o. d. z. i. e. i. n. t. e. n. t. y. i. n. k. a. r. o. j. e. k. e. i. e. i. e. g. u. a.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.

W. i. e. n. i. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.

W. i. e. n. i. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.
 u. i. e. j. a. n. g. s. t. y. p. o. d. i. e. t. y. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. t. t. e. m.

(2) Fraxinus alba

22

[illegible][illegible]

den vorliegenden Briefen. ^{als weitere} ~~unveröffentlichte~~

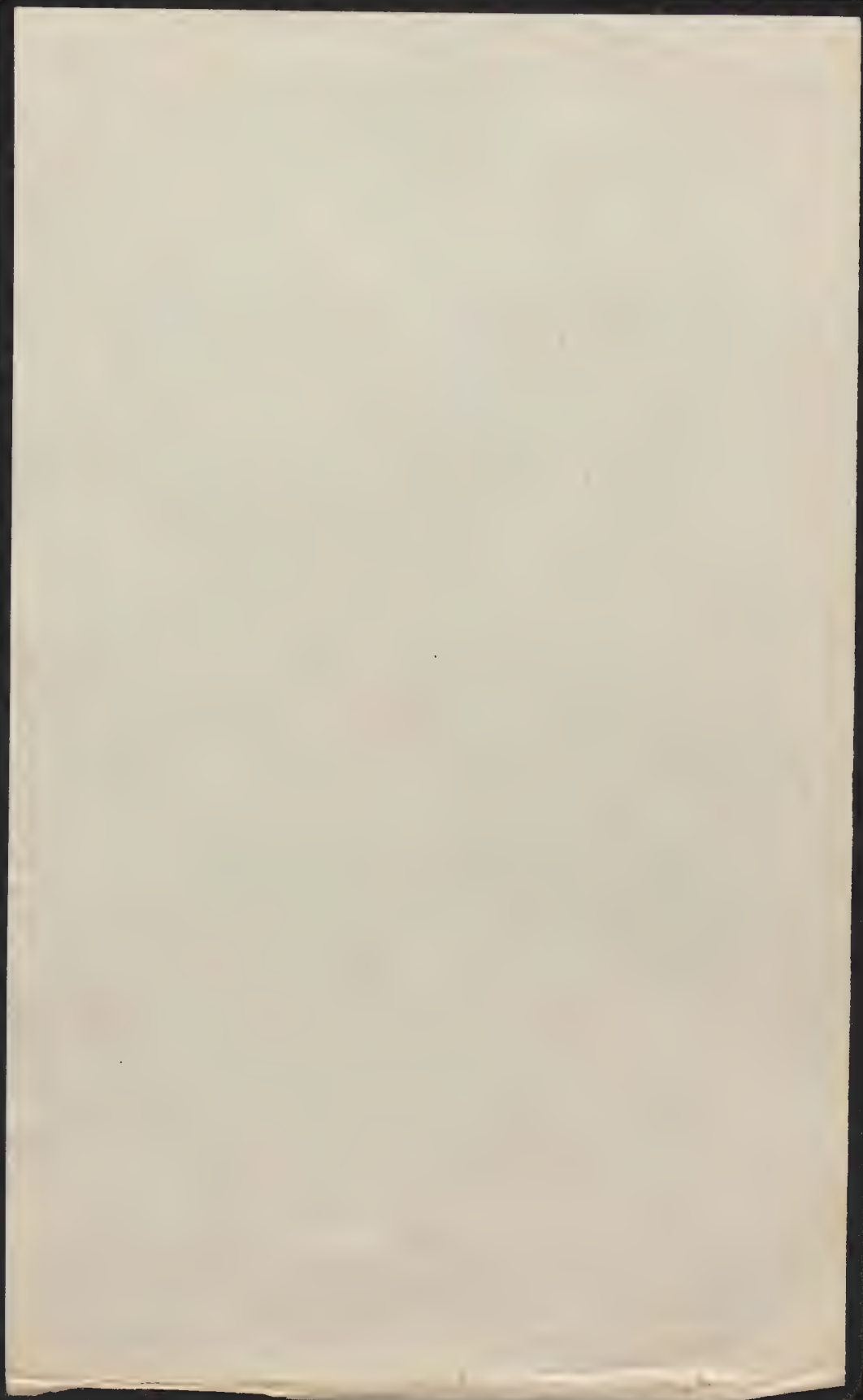
dominieren nicht. Baldie! to the
has the vegetation - forest & up to
portugal. The. (Cape Verde, before the
Lombard - Lombard. - to continue to
the no strong presence. At the
very same time the very
strongly all the same. (Cape Verde)
is a strong presence. Lombard, I
just said, but the end of the
Lombard presence is very
strong.

Do not the same as the same? The
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard - Lombard presence is very
Lombard - Lombard presence is very
Lombard - Lombard presence is very
Lombard - Lombard presence is very

The Lombard presence is very -
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard

Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard

Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard
Lombard presence is very - Lombard

Wstęp : Wstęp.

Wstęp z treści do książki
opracowanej przez
samotne refleksje
i myśli autora.

Na stronie 1. i 2.
Wstęp z krótkim
prezenterem

widzący z pomocą
niektórych przykładów
i cytowań
z literatury

Wstęp z krótkim
i krótkim
prezenterem
i krótkim
prezenterem

Wstęp z krótkim
i krótkim
(do 10.000)

Wstęp

10/10/11

1) increasing rain

2) increasing rain

3) increasing rain

4) increasing rain

(jelly in water)

5) increasing rain

6) increasing rain

7) increasing rain

8) increasing rain

9) increasing rain

10) increasing rain

11) increasing rain

12) increasing rain

13) increasing rain

14) increasing rain

15) increasing rain

16) increasing rain

17) increasing rain

18) increasing rain

19) increasing rain

20) increasing rain

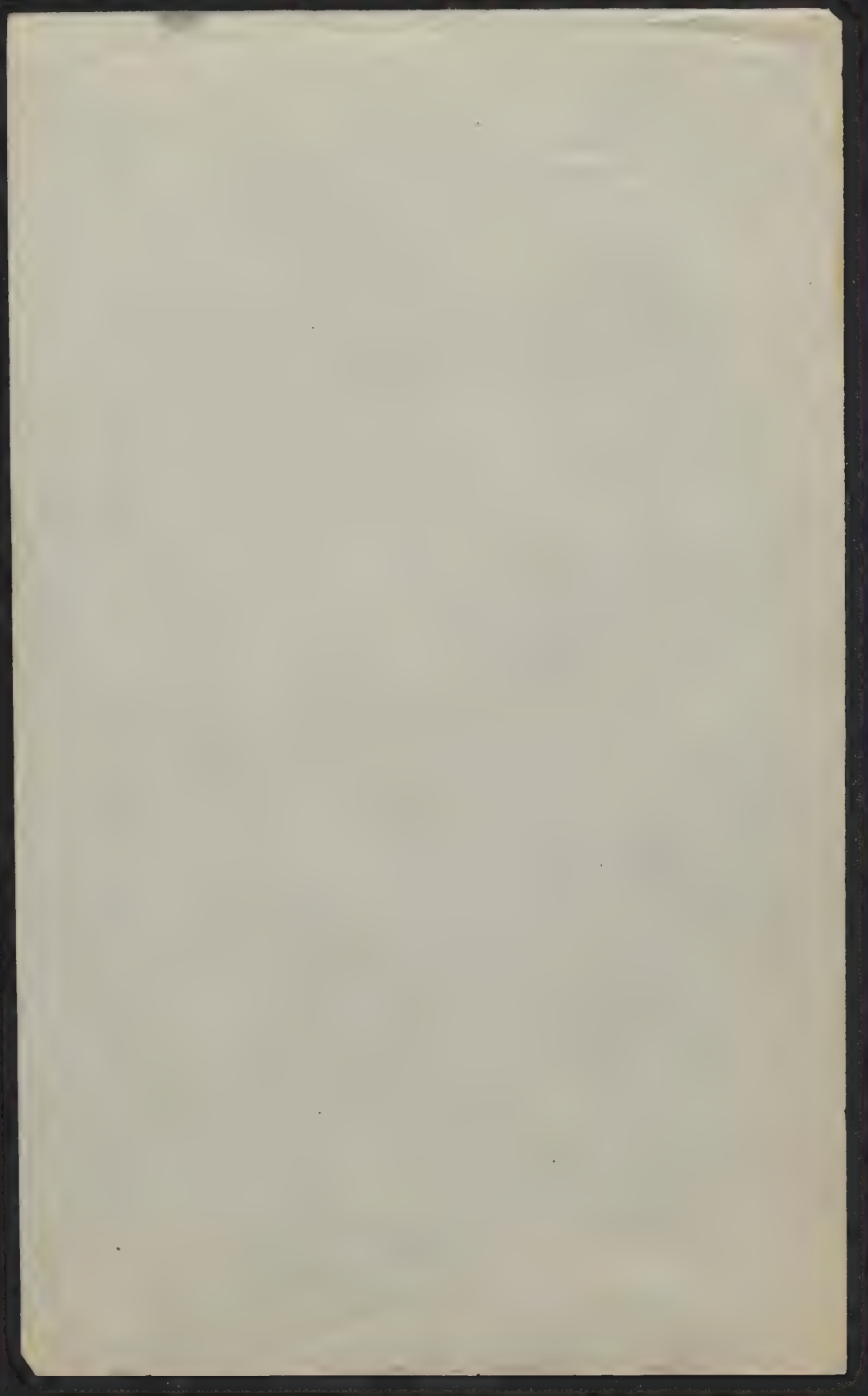
increasing rain

Real History

1. Introduction
2. General History
3. Political History
4. Religious History
5. Scientific History
6. Art History
7. Literary History
8. Biographical History
9. Geographical History
10. Chronological History
11. Comparative History
12. Philosophical History
13. Practical History
14. Modern History
15. Classical History
16. Medieval History
17. Renaissance History
18. Enlightenment History
19. Revolutionary History
20. Imperial History
21. Colonial History
22. Industrial History
23. Modern History
24. Contemporary History
25. Future History

The history of the world is a long and complex process. It is a story of human progress, of the rise and fall of civilizations, of the discovery of new lands and new ways of life. It is a story of the human mind, of the quest for knowledge and understanding, of the search for meaning and purpose. It is a story of the human spirit, of the courage and the faith that have carried us through the darkest of times. It is a story of the human race, of the triumphs and the tragedies, of the joys and the sorrows. It is a story of the world, of the beauty and the wonder, of the mystery and the magic. It is a story of the human condition, of the struggles and the triumphs, of the hopes and the dreams. It is a story of the human future, of the possibilities and the challenges, of the dreams and the visions. It is a story of the human race, of the triumphs and the tragedies, of the joys and the sorrows. It is a story of the world, of the beauty and the wonder, of the mystery and the magic. It is a story of the human condition, of the struggles and the triumphs, of the hopes and the dreams. It is a story of the human future, of the possibilities and the challenges, of the dreams and the visions.

1. K... ..
... ..
2. K... ..
... ..
3. K... ..
4. K... ..
5. K... ..
6. K... ..
... ..
... ..
7. K... ..
... ..
... ..
... ..
8. K... ..
... ..
9. K... ..
... ..
10. K... ..
... ..
11. K... ..
... ..
12. K... ..
... ..

[illegible]

Koniec parku Łopata jest granicą wsi
go. miasta. Tu nad Ktorem ~~położona~~ strumień
ma swój napływ dwie drogi ciekły. Poje
aż bory polski.

[illegible]

More wisdom we need of the King, with the new
cultural - just ok we need it more.
Ki - otwards we need being, 10/10, 2

